

புதிய கலாச்சாரம்

மதம் மாறியவரையும், மாற்றுபவரையும்
இந்து வெறியர் எரிப்பது ஏன்?

தமிழை வைத்தே பிழைத்த ஒரு கும்பல் ஓட்டு அரசியலில் புழுத்துக் கிடக்க, தமிழருக்காகவும் தமிழுக்காகவும் தமிழ் மக்கள் இசைக்காகவும் போராடும் ஒரு படை அணி தஞ்சையில் களம் கண்டது; சனவரி 29, 30 இரு நாட்களிலும் பறை ஒலியின் கம்பீர வீர முழக்கத்தோடு தனது அறிக்கைகளை முழக்கியது மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம். தமிழ் மக்கள் இசை விழா ஆறாமாண்டில் அடியெடுத்து வைத்து மக்களிசையின் பல பரிமாணங்களை முன்னிறுத்தி விவாதித்தது.

சனவரி 29 அன்று மாலை "உழைக்கும் தமிழர்க்கு உய்வின்றித் தமிழர்க்கு உய்வில்லை" என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 'தாய் மொழி உரிமை சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகள்' என்ற பொருளில் தலைமை உரை ஆற்றினார், ம.க.இ.க. இணைச் செயலர் தோழர் காளியப்பன்.

"கோயிலுக்குள் தமிழ் நுழைவதும் தமிழன் நுழைவதும்" என்ற தலைப்பில் ம.க.இ.க. தோழர் கதிரவன் தமிழ் மீதும், தமிழன் மீதும் தீண்டாமை பாராட்டப்படுவதை (ஆலய நுழைவு பற்றிய நூறாண்டு வரலாற்றை) எடுத்து வைத்து அம்பலப்படுத்தினார்.

தமிழ்க் கல்விக்கு என்ன தடைகள், யார் யார் காரணம் என்பதை பல தமிழ் ஆர்வலர்கள் தொடர்ந்து கிற, தொடர்ந்து அஞ்சுகிற செய்திகளை எல்லாம் தொகுத்து, ஓட்டு அரசியல் கட்சிகள், தலைவர்கள் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சாடித் திரை கிழித்தார் பேராசிரியர் விருத்தாசலம்.

உயர்மட்ட மருத்துவ (எம்.டி) தேர்வில் தமிழில் எழுதியதற்காக தோல்விப்பட்டதை வாங்கி, அதற்காகவே போராட்டக் களம் புகுந்துள்ள 'தமிழால் முடியும்' என்று சொல்லும் மருத்துவார் சிவசுப்பிரமணிய ஜெயசேகர் தனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். தமிழை விளம்பரமாக்கிப் பிழைக்கும் வாழ்ச்சொல் வீரர்கள் எப்படியெல்லாம் இவரது போராட்டத்தின் ஊக்கம் குலைக்கிறார்கள் என்பதை மனம் திறந்து சாடினார்.

இக்கருத்தரங்கையும் மறுநாள் காலை நடந்த இசைக் கருத்தரங்கத்தையும் இணைக்கும் விதத்தில் தஞ்சை குலுங்கும்படி, மொழி உரிமைக்கான போர் முழக்கப் பேரணி சனவரி 30 அன்று காலை நடத்தப்பட்டது. ம.க.இ.க. மற்றும் அதன் தோழமை அமைப்புகளான வி.வி.மு., பு.மா.இ.மு., பு.ஜ.தொ.மு. ஆகிய அமைப்புகளும்

தமிழ்மக்கள் இசை விழா!

தொடர்கிறது போராட்டம்....

பலநூறு தமிழார்வலர்களும் இப்பேரணியில் கலந்து கொண்டனர்.

சனவரி 30 அன்று காலை தமிழ் மக்கள் இசைவிழா கருத்தரங்கம், ஆறாயிரம் பார்வையாளர்களிடையே தியாகிகளுக்கு வீரவணக்கத்துடன் தொடங்கியது. தலைமை தாங்கிய தோழர் காளியப்பன் விழாவின் முக்கியத்துவத்தை - பார்ப்பனிய இந்துமதவெறிப் பாசிசம் வெறிகொண்டு பாயும் இன்றைய கட்டத்தில், அதை எதிர்க்கும் படை அணி எழுச்சிபெற வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை - எடுத்துச் சொன்னார்.

'தமிழிசை இயக்கத்தின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்' என்ற தலைப்பில் முனைவர் இராம.சுந்தரமும், 'தமிழிசை வரலாற்றில் சந்தப்பாடல்கள் - திருப்புகழின் சந்தச் சிறப்பு' என்ற தலைப்பில் முனைவர் இ.அங்கயற்கண்ணியும், 'வேதகாலச் சமுதாயமும் இசையும்' என்ற தலைப்பில் சென்னை ஆய்வு வட்டத்தைச் சேர்ந்த வெ.கிருஷ்ணமூர்த்தியும், 'நாடக அழகியல் - ஜெர்மானிய நாடகாசிரியர் பிரெக்ஸ்டும் தமிழ்க்கூத்து மரபும்' பற்றி முனைவர் மு.இராமசாமியும் பேசினார்கள்.

இராமசாமி ஒப்பீடு செய்து கூத்துக் கலைஞர் கண்ணப்ப சம்பந்தம் மற்றும் குழுவினரை நிகழ்த்த வைத்து, தானும் பேசி, நடித்து விளக்கினார்; அங்கயற்கண்ணி தானே இளைய ரூலில் திருப்புகழின் 857 சந்தங்கள், 158 தாள அமைப்புக்களிலிருந்து சில முறைகளை பாடி விளக்கினார்; இந்நாட்டின் எல்லா இசைக்குமே ஈசனின் சாமகானமே அடிப்படை என்ற பொய்யை ஒரே அடியில் அடித்துத் தகர்த்தார் (சாம கானத்தின் இசையையும் அதையே சுரப்படுத்தியும் பதிவு செய்ததைப் போட்டுக் காட்டி) வெ.கிருஷ்ணமூர்த்தி.

முடிவுரையாகப் பேசிய ம.க.இ.க. செயலர் தோழர் மருதையன் திருவை

யாற்றில் இந்த ஆண்டு பேசிய நீதிபதி (கனம்) சீனிவாசனின் வாதங்களைத் தவிடுபொடியாக்கிவிட்டு, அவர்களின் கருநாடக இசை உலகமயமாதல், தாராள மயமாதலின் ஊடே என்ன நெருக்கடியில் வந்து நிற்கிறது என்பதை அவருக்கே உரிய எள்ளல் சுவையோடு எடுத்துரைத்தார்.

அய்யா ப.அருளி இருநாட்களும் கலந்துகொண்டு தமிழினும் தமிழிசையும் வளராமல் இருப்பதற்கு யார் யார் முட்டுக்கட்டைகளாக இருக்கின்றனர் என்பதை அழகு தமிழில் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்.

மாலை தொடங்கி இரவு முழுவதும் தொடர்ந்த நாட்டுப்புறக் கலைநிகழ்ச்சிகள், தமிழ் மக்களின் அரும்பெரும் கலைச்செல்வங்களை அறிமுகப்படுத்தின. புரிசை கண்ணப்பத் தம்பிரான் குழுவினரின் 'இந்திரஜித்' தெருக்கூத்து, ரெட்டிப்பாளையம் தப்பாட்டக் குழுவினரின் எழுச்சிமிக்க தப்பாட்டம், பாரதிதாசன் பாடல்கள் உள்ளிட்ட புரட்சிப் பாடல்களை நேர்த்தியான ஆட்டங்களோடு நிகழ்த்திய ம.க.இ.க. மையக் கலைக் குழுவினர் நிகழ்ச்சி, உடுமலை திருமூர்த்தி மலையைச் சேர்ந்த மலையின மக்களின் இயற்கை சார்ந்த, எளிய தாளகதி சேர்த்த கூட்டு ஆட்டம், கம்பீரம், லாவகம், லயம், வேகம் அத்தனையும் அளவாய்க்கலந்த நேர்த்தியான ஜமீன் கோடாங்கிப்பட்டி மு.குமாரராமன் குழுவினரின் ஒயிலாட்டம், பார்ப்பனரின் 'ஒதுங்கும் புனிதத்'தை நார் நாராய்க் கிழித்தெறிந்த கூடலூர் மாரியின் நையாண்டிப்பாட்டு, மதுரை களத்துப் பாடல்களின் நடவு, முளைப்பாரிப் பாடல்கள், மதுரை ம.க.இ.க.வின் இளம் பெண் தோழரின் காவடி ஆட்டம் என்று வண்ணங்கள் பல மேடையிலே வீரியமாய் பேசின.

திரளாய் வந்த மக்கள், நிகழ்ச்சிகளோடு நின்றுவிடாமல், அருகே அமைக்கப்பட்டிருந்த 'புதிய ஜனநாயக' காட்சி அரங்கம், சென்னை, திருச்சி ம.க.இ.க. வினர் அமைத்திருந்த ஒவிய அரங்கங்கள், 'கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம் வெளின் உருவம் பொறித்த சீலையோடு, கம்பீரமாக அமைத்திருந்த அங்காடி ஆகியவற்றை அறிவுத் தாகத்தோடு நாடியதை இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

ஒவ்வொருநாளும் பத்தாயிரக்கணக்கில் திரண்டுவரும் பெருந்திரளின் பெரும்பகுதி இளைய தலைமுறை என்பது இக்காலகட்டப் போராட்டத்தின் அடையாளமாகத் திகழ்ந்தது. ●

(புகைப்படங்கள் பின் அட்டையில்)

பீகார் 'தலித்' மக்கள் படுகொலையில் பா.ஜ.க.வின் கூலிப்படை

பீகார் மாநிலத்தின் ஐக்கண்பாத் மாவட்டத்தில் உள்ள சங்கர்பிகா, நாராயண்பூர் ஆகிய கிராம தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடியிருப்புகளுக்குள் நவீன-பயங்கர ஆயுதங்களுடன் புருந்த பூமிகார் மேல்சாதி பண்ணையார் படையான ரன்பீர்சேனா, பெண்கள்-குழந்தைகள் - முதியோர் உட்பட நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கூலி, ஏழை விவசாயிகளை கோரமான முறையில் படுகொலை செய்துவிட்டனர். பதினைந்து நாட்கள் இடைவெளியில் நடந்த இத்தாக்குதல்களைத் தடுத்து நிறுத்தத் தவறி விட்டதாகவும் பீகாரில் சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்து, ஏழை எளிய, 'தலித்' மக்களின் உயிருக்கும் பாதுகாப்பின்றி போளதாக்கவும் கூறி மத்தியில் ஆளும் பாரதீய ஜனதா கட்சி கூட்டணி அரசு ராப்ரி - லல்லு ஆட்சியை கலைத்து, பீகாரில் ஆளுநர் ஆட்சியை நிறுவியுள்ளது. பா.ஜ.க. - ஆர்.எஸ்.எஸ். சும்பலைப் பொறுத்தவரை, பீகாரில் சட்டம் ஒழுங்கு, தலித் மக்களின் மீதான அக்கறை காரணமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை அல்ல. காங்கிரஸ், போலிகம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், தி.மு.க. - த.மா.கா. அணியைவிட லல்லு - முலயம் அணியை தமது கடுமையான அரசியல் எதிரியாக அக்கும்பல் கருதுகிறது. லல்லு, முலயம் அணி ஏற்படுத்தி உள்ள யாதவ் - முஸ்லீம் கூட்டு ஓட்டு வங்கி அக்கும்பலின் ஏக இந்திய ஏகபோக ஆட்சிக் களவுக்குப் பெருந்தடையாக உள்ளது. குறிப்பாக 1989-இல் பாபரி மகுதி இடிப்புக்கு அந்வாணி நடத்திய இரதயாத்திரையையத் தடுத்து முறியடித்ததிலிருந்து லல்லு யாதவை குறிவைத்து வீழ்த்தும் முயற்சியில் அக்கும்பல் வெறியோடு செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்காகவே ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியில் இருந்த லல்லுவிள் அரசியல் எதிரிகளுடன் சேர்ந்து பீகார் மாட்டுத் தீவண ஊழல் விவகாரத்தைப் பயன்படுத்தியது. அதன் ஒரு பிரிவாய் இருந்த சமதா கட்சியினருடன் அரசியல் கூட்டு சேர்ந்து, லல்லு - ராப்ரி ஆட்சியைக் கலைக்கும் கோரிக்கையை தீவிரமாய் நடத்தும்படி தூண்டியது. அதற்காகவே, ஆர்.எஸ்.எஸ். தீவிர உறுப்பினரும் பா.ஜ.க. துணைத் தலைவருமான பண்டாரியை பீகார் ஆளுநர் ஆக்கியது. அங்கே ஆட்சிக் கலைப்புக்கான ஆதாரங்களை திரட்டுவதே ஆளுநரின் பணி என்று செயல்பட்ட பண்டாரி ஒரு எம்.எல்.ஏ. கொலையை சாக்குவைத்து லல்லு ஆட்சியைக் கலைத்துவிடும்படி கடந்த செப்டம்பரில் செய்த பரிந்துரை, அரசு தலைவரால் நிராகரிக்கப்பட்டது. இப்போது 'தலித்' படுகொலைக்காக முதலை கண்ணீர் வடித்து இரண்டாவது முறையாக சட்டப்பூர்வமான நிர்பந்தம் கொடுத்து ஆட்சிக் கலைப்பு செய்துள்ளது.

இவையெல்லாம் நாடாளுமன்ற சட்டவாத அரசியல் வரம்புக்குப்பட்டு பிரச்சினைகளை அணுகும் "மதசார்பற்ற, சமூகநீதிக்காரர்கள்" அனைவரும் அறிந்தவையே. இந்த வரம்புக்குப்பட்டு பிரச்சினைகளை அணுகுவதால் தான் பா.ஜ.க.வின் அரசியல் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்வதும் லல்லு-முலயம் போன்றவர்களின் முழுக்க முழுக்க சாதி அரசியல்வாதிகளிடம் எத்தகைய அரசியல் அணுகுமுறைகளை மேற்கொள்வதும் என்பதும் அறியாது பா.ஜ.க.வின் அரசியல் எதிரணிகள் திணறுகின்றனர். காங்கிரசு, போலிகம்யூனிஸ்டு, உட்பட இந்த "மதச்சார்பற்ற, சமூகநீதி" சக்திகளெல்லாம் அவ்வப்போது லல்லுவிள் இவஞ்ச ஊழல், பீகாரில் சட்டம் - ஒழுங்கு பிரச்சினைகளில் ஆட்சிக் கலைப்பு, பதவி நீக்கம் கோரியவர்கள்தாம். இப்போது "அங்கே சட்டம் ஒழுங்கு ஒரு பிரச்சினை தான். அதற்கு அரசியல் ரீதியான தீர்வு காண வேண்டுமே தவிர ஆட்சிக் கலைப்பு சரியாகாது" என்கிறார்கள்.

பீகாரில் நச்சல்பாரி புரட்சியாளர்களின் தலைமையில் திரண்டுள்ள உழைக்கும் மக்களுக்கும், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அவர்களின் ஆயுதந்தாங்கிய குழுக்களுக்கும் - மேல்சாதி நிலப் பிரபுக்களுக்கும், அவர்களின் தனியார் கூலிப் படைகளுக்கும் இடையில் நடக்கும் வர்க்க-சாதி போராட்டங்களை புறக்கணித்து, முடி மறைத்து, ஒதுக்கிவிட்டு தீர்வுகாணும் எந்த ஒரு முயற்சியும் வெற்றிபெற முடியாது என்பதுதான் உண்மை. அங்கே நச்சல்பாரி புரட்சியாளர்களின் தலைமையில் எழுச்சியுற்ற 'தலித்' மக்களைக் கொன்றடக்குவதற்காகவே நாட்டில் வேறு எங்கும் காணாதவாறு வெவ்வேறு மேல்சாதி நிலப்பிரபுக்கள் நிறுவிக் கொண்டுள்ள தனியார் கடைகளில் ஒன்றுதான் பூமிகாரர்களின் ரன்பீர்சேனாவாகும். பீகாரில் செங்கொடிகளைப் பறக்க விடாமல் செய்வதும் கம்யூனிசத்தை வேரறுப்பதுமே தங்கள் இலட்சியம் என்று அறிவித்துள்ள ரன்பீர்சேனா பா.ஜ.க.-ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரங்களின் ஓர் அங்கமே. அதன் தலைவர் பா.ஜ.க.வின் தீவிர உறுப்பினர். பா.ஜ.க.விற்கு எதிரான அரசியல் போராட்டத்தில் தீவிரம் காட்டிய லல்லு-ராப்ரி ஆட்சியோ, ரன்பீர்சேனாவிற்கெதிராக எந்த நடவடிக்கையும் எப்போதும் எடுத்ததில்லை. நச்சல்பாரிகள் தலைமையிலான உழைக்கும் மக்களை கொன்றடக்குவதில் ரன்பீர்சேனாவுடன் ஒரு பொதுவான நோக்கத்தை கொண்டிருந்தது. லல்லு-ராப்ரி ஆட்சியில் தோன்றிய ரன்பீர்சேனா போலீசின் ஒத்துழைப்புடன் நவீன பயங்கர ஆயுதப் பயிற்சிகளுடன் இவ்வளவுதரம் வளர முடிந்தது. இப்போது பா.ஜ.க.-சமதா தூண்டுதலின் பேரில் 'தலித்' மக்களை படுகொலை செய்து வருகிறது. ஆட்சிக் கலைப்புக்கும் அதைக் காரணமாக்கிக் கொள்ளவும் முடிந்திருக்கிறது. எனவே வர்க்க வேறுபாடற்ற பிறப்ப்டோர் அணி, சமூகநீதி, மதச்சார்பின்மை போன்றவைகளெல்லாம் இத்தகைய முடிவைத்தான் தரும். சரியான அரசியல் தீர்வைத் தராது.

கலை இலக்கியம்
யாவும் மக்களுக்கே

- போர்: 16
- குரல்: 3-10
- மார்ச் '99

உள்ளநாடு:
தனி இதழ்: ரூ. 5.00
ஆண்டு சந்தா: ரூ. 60.00

வெளிநாடுகள்
(வான் அஞ்சலில்)
ஆண்டு சந்தா: US\$ 9

படைப்புகள் அனுப்பவும்
தகவல்களுக்கும்

இரா. சீனிவாசன்,
3, நான்காவது தெரு,
செகந்நாதபுரம்,
சேத்துப்பட்டு,
சென்னை - 600 031.

“சமயங்களுக்கு

இடையே உள்ள தராத ரங்களை எவ்வாறு ஒரு பசுவால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதோ அவ்வாறே அவர்களாலும் (ஹரிஜனங்களாலும்) உணர்ந்து கொள்ள முடியாது... கடவுள் இருக்கிறார் அல்லது இல்லை என்பதைப் பாகுபடுத்திப் புரிந்து கொள்ளும் மனமோ, புத்திக் கூர்மையோ, திறமையோ ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடையாது”...

“நீங்கள் வைத்திய உதவி அளிக்கும் போது அதற்கு வெகுமதியாக உங்களின் நோயாளிகள் கிரித்தவ மதத்தில் சேரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்”...

“பொதுவாகக் கூற வேண்டுமெனில் எங்கெல்லாம் கிரித்தவ மதத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளதோ, அது ஒரு ஆன்மீகச் செயலாக எந்த விதத்திலும் இருந்ததில்லை. இவையெல்லாம் சௌகரியத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட மதமாற்றமே”...

“கிரித்தவ மத போதனைக் குழுக்கள் தங்கள் பணியை அக்கறையுடன் ஆற்ற வேண்டுமானால், ஹரிஜனங்களை மதமாற்றம் செய்யும் அநாகரிகமான போட்டியிலிருந்து அவர்கள் அவசியம் விலகிக் கொள்ள வேண்டும்”...

— இவை கிரித்தவ மதமாற்றம் பற்றிய சங்கராச்சாரியின் அருள் வாக்கல்ல; அல்லது விசுவ இந்து பரிசுத்தின் திமிர் பிடித்த கிழட்டுச் சாமியார்கள் யாரும் கூறியதல்ல. இவை மதமாற்றம் குறித்த ‘மகாத்மாவின்’ கருத்துக்கள். 1936, 37 ஆம் ஆண்டுகளில் தனது ‘ஹரிஜன்’ பத்திரிகையில் அவர் எழுதியவை. (அம் பேதகர் நூல் தொகுப்பு, தொகுதி - 10).

மதமாற்றம் குறித்து ஒரு தேசிய விவாதம் நடத்தப்படவேண்டும் என்று வாஜ்பாயி கூறியவுடனே, “இதுபற்றி அரசியல் சட்டமும் நீதிமன்றமும் ஏற்கனவே தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றன. புதிதாக விவாதம் எதுவும் தேவையில்லை” என்று காங்கிரசு உள்ளிட்ட எதிர்க்கட்சிகளும் பத்திரிகைகளும் மடையடைத்ததற்கான காரணம் நேர்மையானதல்ல.

குஜராதில் தேவாலயங்கள் கொளுத்தப்பட்டதைக் கண்டித்து ‘இந்து’ ஆங்கில நாளிதழ் (14.1.99) எழுதிய தலையங்கத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டது:

“குஜராத் மாநிலத்தின் இந்து செயல்வீரர்கள் கூறும் குற்றச்சாட்டுகள்

அட்டைப்படக் கட்டுரை:

பால் பவுடருக்காக மதம் மாறுவது குற்றமா?

உண்மைதான் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் - அதாவது குஜராத் டாங்ஸ் மாவட்டத்தில் கட்டாயமாகவும், பணத்தாசை காட்டியும் மக்கள் மதமாற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு - அவற்றைக் கையாள்வதற்கு இப்போது இருக்கின்ற சட்டங்களே போதுமானவை”

இப்போது இருக்கின்ற சட்டங்கள் என்ன சொல்கின்றன?

“ஏமாற்றியோ, ஆசை காட்டியோ, கட்டாயப்படுத்தியோ மதமாற்றம் செய்வது தண்டனைக்குரிய குற்றம்” என்று ஒரிஸ்ஸா, ம.பி ஆகிய இரு மாநில காங்கிரசு அரசுகள் 70களில் ஒரு சட்டமியற்றின. இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக ஸ்தனிஸ்லாஸ் என்ற பாதிரியார் உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்தார். இச்சட்டம் அரசியல் சட்டத்தின் 25-வது பிரிவு வழங்கும் ‘மதஉரிமை’ எனும் அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதாகும் என்று வாதாடினார்.

“மதப் பிரச்சாரம் செய்யும் உரிமை என்பது மதமாற்றம் செய்யும் உரிமை அல்ல” என்று கூறிய உச்சநீதி மன்றம் 1977-இல் அவரது வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்தது.

முகப்போவியம்: நிதி. கோமேதகம்.

“சட்டப்பிரிவு

25(1) வழங்குகின்ற ‘மனச்சாட்சிச் சுதந்திரம்’ என்பது ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளதேயன்றி ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினருக்கு மட்டும் வழங்கப்படவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தனது மதத்தின் கொள்கைகளைப் பிரச்சாரம் செய்வது என்பதைக் கடந்து, அடுத்தவரை தன் மதத்திற்கு மாற்றுவது என்ற முயற்சியில் ஒருவர் ஈடுபடுவாரேயானால், அத்தகைய நடவடிக்கையானது மற்ற குடிமக்களின் மனச்சாட்சிச் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவது ஆகும்.”

எனவே, “ஏமாற்றியோ ஆசை காட்டியோ கட்டாயப்படுத்தியோ மதமாற்றம் செய்வது தண்டனைக்குரிய குற்றம்” என்று ஒரிசா, ம.பி. மாநில அரசுகள் இயற்றிய சட்டம் செல்லத்தக்கதே என 1977-இலேயே உச்சநீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்து விட்டது. இதுதான் மதமாற்ற உரிமை பற்றிக் கடைசியாக வந்துள்ள உச்சநீதி மன்றத் தீர்ப்பு.

இனி, இந்தப் பிரச்சினை குறித்து ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின் பொதுச் செயலாளர் எச்.வி. சேஷாத்தரி. 5.2.99 அன்று ‘இந்து’ பத்திரிகைக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தின் சில பகுதிகளைப் பார்ப்போம்:

“ஏமாற்றியோ, கட்டாயப்படுத்தியோ, ஆசைகாட்டியோ மதமாற்றம் செய்வது சட்டவிரோதமானது. ஆனால் மேற்கூறிய வார்த்தைகளின் பொருள் என்ன?”

“எடுத்துக்காட்டாக, பிரச்சாரம் செய்து மக்களைக் கூட்டுவது, இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள நம்பிக்கையால் எனக்கு வியாதிகள் குணமானது என்று பொய்சாட்சி சொல்லும் நபர்களைக் காட்டுவது, காடுகளில் பழங்குடி மக்களைத் திரட்டி நள்ளிரவு முகாம்கள், விருந்துகள் நடத்தி வீடியோ திரைப்படங்கள் மூலம் மதப்பிரச்சாரம் செய்வது... — மதமாற்றம் செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் இந்த வழிமுறைகள் எல்லாம் ‘ஏமாற்று’ இல்லையா?”

“மதம் மாற்றும் நோக்கத்துடன் பணம் கொடுத்தாலும், சோறு போட்டாலும், மருந்துகள் கொடுத்தாலும், ஏன்கவியே அளித்தாலும் இவையெல்லாம் “இவ்வுலக ஆசை” யைத் தூண்டுபவைதானே! இவற்றுக்கும் ஆன்மீக விடுதலைக்கும் உள்ள சம்பந்தம்?” -

“மகாத்மா காந்தியும், அன்றைய ம.பி. காங்கிரசு அரசு நியமித்த நியோகி

கமிசனும் தெளிவாகக் கூறியது போல, கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறுபட வர்கள் தங்களது புராதனமான சமுதாய, கலாச்சார வாழ்வின் இழைகளை யெல்லாம் துண்டித்துக் கொள்கிறார்கள்; அழித்துக் கொள்கிறார்கள். மேற்கத்திய வாழ்க்கை முறைக்கு இரையாகி விடுகிறார்கள்.” இதுதான் ஆர்.எஸ்.எஸ். பொதுச் செயலர் சேஷாத்திரியின் குற்றச்சாட்டு.

இதுவரை படித்ததை நிதானமாக ஒருமுறை சிந்தித்துப் பாருங்கள்! ஒரில்லா பாதிரியார் கொலைக்குப் பிறகு பாரதிய ஜனதா ஒருபுறமும், அதன் கூட்டணிக் கட்சிகள் உள்ளிட்ட பிற கட்சிகள், பத்திரிகைகள், நீதிமன்றம் ஆகிய அனைத்தும் எதிர்ப்புறமும் நின்று மோதிக் கொண்டிருந்தது போலத் தெரிந்த மாயை கலைந்து விடும். மத மாற்றம் குறித்து அரசியல் சட்டமும், அகிம்சா மூர்த்தியும், ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்களும் கூறுவது ஒன்றேதான் என்பது தெளிவாகும்.

மதமாற்றத்தில் ஈடுபடும் பாதிரியார்கள் உயிருடன் கொளுத்துவதா, சட்டப்படி தண்டிப்பதா என்பதுதான் இவர்களுக்குள் இருக்கும் கருத்து வேறுபாடு!

***

ஜெபக் கூட்டம் நடத்தி மதம் மாற்றுவது ஏமாற்று! சோறு போட்டும், மருந்து கொடுத்தும் மதம் மாற்றுவது 'இவ்வுலக ஆசையைத் தூண்டுவது'; காந்தியின் வார்த்தைகளில் சொன்னால் இந்த மதமாற்றங்கள் எல்லாம் 'ஆன்மீகச் செயல்கள்' அல்ல - சவுகரியத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட லவுகீக (இவ்வுலகம் சார்ந்த) நடவடிக்கைகள்!

இகலோக சவுகரியங்களுக்காக மதம் மாறுவது இழிவு, மதம் மாற்றுவது குற்றம் என்றால் பரலோக சவுகரியங்களுக்காக மதம் மாறுவதும், மாற்றுவதும் என்பது என்று வாசகர்கள் தெளிவடைவ வேண்டும்.

பைபிளையோ, குர்ஆனையோ வேத புராணங்களையோ ஆதாரமாகக் கொண்டு "எங்களது சொர்க்கத்தில் ஓயின், ஆட்டிறைச்சி, அப்சரஸ் ஸ்திரீகள் போன்ற இன்னிள்ள வசதிகள் உண்டு" என்று ஆசை காட்டலாம்.

அந்த ஆசையில் மயங்கி இவ்வுலக சிற்றின்பங்களை மறந்து மேற்படி பேரின்பத்தில் நாட்டம் கொள்பவர்களை மதம்

மாற்றலாம்; அதை உச்சநீதி மன்றம் அனுமதிக்கிறது.

புரியும் படி சொல்வதானால் காம தேனு என்று ஆசை காட்டலாம், ஆனால் பால்பவுடர் விநியோகிக்கக் கூடாது; கற்பக விருட்சம் என்று ஆசை காட்டலாம். ஆனால் கல்வி அளிக்கக் கூடாது; கைலாய பதவி உண்டு என்று உத்திரவாதம் தரலாம், ஆனால் சாகக் கிடக்கிறவனுக்கு வைத்தியம் செய்யக் கூடாது. இதுதான் சட்டத்திற்கான விளக்கம்.

கல்விக்கு சரஸ்வதி, காசுக்கு வட்சுமி, மூளைக் கோளாறுக்கு குணசீலம், அம்மைக்கு மாரியம்மா, இன்னும் வயிற்றுலவி - வாய்வுக் கோளாறுக்குத் தனித்தனி கடவுள்கள் என்று இவ்வுலக இன்ப-துன்பங்களை இலாகா வாரியாகப் பிரித்துத் தனித்தனிக் கடவுள்கள் வைத்திருக்கும் போது இகலோக ஆசையைத் தூண்டுவதில் என்ன குற்றம்?

கடவுள் வரை போவதற்குக் காலதாமதம் ஆகும் என்பதால், "உடனடி நிவாரணம் - நீடித்த இன்பம்" என்று பிரச்சாரம் செய்யும் சாய்பாபா, சிவசங்கர் பாபா போன்ற ஆக்ஷன் - 500, வயாக்கரா மாத்

இந்த நாட்டில் ஒவ்வொரு இந்துவும், முஸ்லீமும், கிறித்தவனும் சுயமாகச் சிந்தித்து "இந்த வழிதான் எனது ஆன்ம விடுதலைக்கு உகந்தது" என்று தெளிந்து, தனக்குரிய பரலோகத்தால் கவரப்பட்டு அந்தந்த மதத்தில் இருக்கிறானா, அல்லது 'நாய்க்குப் பிறந்தது நாய்க்குட்டி' என்பதுபோல இந்துவுக்குப் பிறந்தால் இந்து, கிறித்தவனுக்குப் பிறந்தால் கிறித்தவன் என்ற கணக்கில்லா?

திரைகள் எல்லாம் வழங்குவது என்ன பேரின்பமா?

ஜெபக்கூட்டங்கள் ஏமாற்று என்றால், மழை வருவதற்கும், வெயிலில் அடிப்பதற்கும் காஞ்சி 'முனிவர்' நடத்தும் வேள்விகள் எல்லாம் பத்தரைமாற்றா?

ஆளுனப்பட்ட அப்பர் பெருமானே அல்சருக்காக மதம் மாறிய வர்தானே. நான் காள்சருக்காக மாறினால் என்ன என்றுகூடக் கேட்கலாம். ஆனால் இதற்கெல்லாம் பதில் கிடைக்காது. அப்பருக்கு வந்தது 'ஆன்மீக அல்சர்' என்று விளக்கம் சொல்லி விடுவார்கள்.

திருச்சபைக்குத் தெரியாதா இவர்களின் தில்லுமுல்லு? அதனால்தானே "ஆத்தும சரீர சுகம எிக்கும் கூட்டம்" என்று சிற்றின்பத்துடன் பேரின்பத்தையும் ஒட்டவைத்து சட்டத்திற்கு டிமிக்கி கொடுத்து விட்டார்கள்.

***

சீரி. இகலோக ஆசை காட்டி மதம் மாற்றுவது குற்றம். அப்படி மாற்றியவர்களை சிறையில் தள்ளலாம். மாறியவர்களை எங்கே தள்ளுவது?

பால் பவுடர், பணம் காசு கிடக்கட்டும். மீனாட்சிபுரத்தில் இஸ்லாமுக்கு மாறிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்கிறார்கள், "சமமாக உகுடிக்க வேண்டும், செருப்பணிந்து நடக்க வேண்டும், தோளிலே துண்டு போட வேண்டும், ஒரே கோயிலில் சாமி கும்பிட வேண்டும், சாதி வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் எல்லோர் வீட்டிலும் அமர்ந்து சாப்பிட வேண்டும்" - போன்ற இகலோக ஆசைகளுக்காகத்தான் இசுலாமுக்கு மாறினோம் என்று தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். மதம் மாறுவதற்கு முன் 'டேய்' என்று கூப்பிட்டவன் இப்போது 'பாய்' என்று கூப்பிடுகிறானென்று மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

கோயிலை மகுதியாக மாற்றினான் என்று கூறி, மகுதியை இடித்து அதனை 'சர்ச்சைக்குரிய இடம்' என்று பெயரிட்டு நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு விட்டவர்கள் மீனாட்சிபுரத்தில் மதம் மாறிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை என்ன செய்வார்கள்? சட்டவிரோதமாக - கேவலம் செருப்பு அணிந்து நடப்பது போன்ற அற்பமான இகலோக சவுகரியங்களுக்காக - மதம் மாற்றப்பட்ட மக்களை சர்ச்சைக்குரிய மனிதர்களாக்குவார்களா? அவர்கள் இந்துவா? முஸ்லீமா என்பதை உச்சநீதி மன்றம் தீர்மானிக்க

கமல்ல; எந்த மதத்
றுவதற்கோ, பின்பற்
தற்கோ வழங்கப்பட்
ரட்சி சுதந்திரம்' என்

னும் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில்
தான் ஒருவன் மதம் மாறுகிறான்.
அவன் பால்பவுடரைக் காட்டி மாற்
றப்பட்டானா, பரமபிதாவைக் காட்டி
மாற்றப்பட்டானா என்பதை ஆராய
நீதிமன்றத்திற்கு ஏது உரிமை?

மதம் மாறியவர்களின் மனச்
சாட்சியை ஆராய்வது இருக்கட்டும்.
கட்சி மாறிகளின் மனச்சாட்சியை நீதி
மன்றம் ஆராயப் புகுந்ததுண்டா?

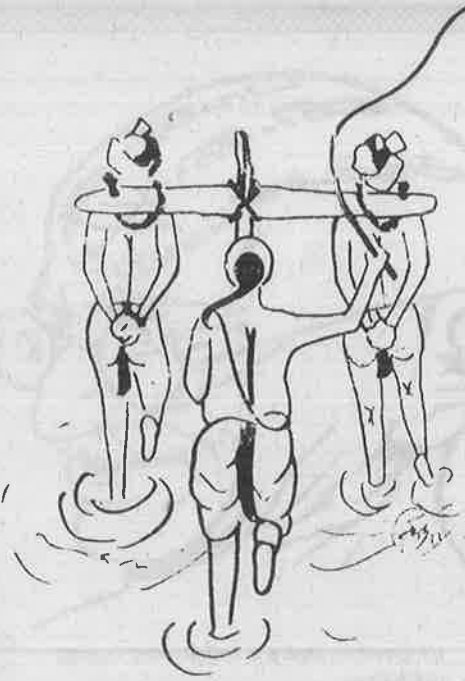
***

இந்த நாட்டில் ஒவ்வொரு இந்து
வும், முஸ்லீமும், கிறித்தவனும் சுய
மாகச் சிந்தித்து "இந்த வழிதான்
எனது ஆன்மவிடுதலைக்கு உகந்தது"
என்று தெளிந்து, தனக்குரிய பர
லோகத்தால் கவரப்பட்டு அந்தந்த
மதத்தில் இருக்கிறானா, அல்லது
'நாய்க்குப் பிறந்தது நாய்க்குட்டி' என்
பது போல இந்துவுக்குப் பிறந்ததால்
இந்து, கிறித்தவனுக்குப் பிறந்ததால்
கிறித்தவன் என்ற கணக்கிலா? நடைமு
றையில் குடிமக்கள் பலரின் மதத்தைத்
தீர்மானித்துக் கொண்டிருப்பது இறையி
யலா, அன்றி உயிரியலா?

பால் பவுடர் கொடுத்து மதம் மாற்று
பவன் குற்றவாளி என்றால், பாலூட்டி,
சோறுட்டி வளர்த்த ஒரே காரணத்தினால்
மதமில்லாமல் பிறந்த மனிதக் குழந்
தையை இந்துவாகவும், முஸ்லிமாகவும்
மதமாற்றம் செய்யும் பெற்றோர்கள்
அனைவரும் தண்டிக்கப்பட வேண்
டிய குற்றவாளிகள் என்று கொள்ள
லாமா?

அல்லது வயது வந்தோர் வாக்கு
ரிமை போல, வயது வந்த ஒவ்வொரு
குடிமகனும் எல்லா மத நூல்களையும்
கற்று, தன் மனச்சாட்சிப்படி ஒரு மதத்
தைத் தெரிவு செய்து தழுவவோ, எதை
யும் தழுவாமல் இருக்கவோ முடியும்
என்ற நடைமுறை அமலில் உள்ளதா?
ஆள்பவளைத் தெரிவு செய்
யவே 18 வயதாக வேண்டும்
எனும் போது ஆண்டவனைத்
தெரிவு செய்ய அதற்கும் மேல்
வயதும் அனுபவமும் வேண்
டாமா?

இது வேடிக்கையல்ல. குடும்
பத்திற்கும் மதத்திற்கும் உள்ள
'இயற்கையான' உறவை மீளாட்
சிபுரத்தில் துண்டித்து விட்டார்
கள். அப்பா மதம் மாறி அப்துல்
லாவானார்; மகன் ரங்கசாமியா

கவே இருந்து கொண்டான். மதம் மாறிய
ஒரு பெண் இசுலாத்தில் பெண்களுக்கு
விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள் பிடிக்கா
ததால் பழையபடி 'இந்து'வாகிவிட்
டாள். அவளைத் தாய் மதத்திற்கு வரவ
ழைக்க எந்த விசுவ. இந்து பரிசுத்தம்
போய் சடங்கு நடத்தவில்லை. இவர்க
ளையெல்லாம் நீதிமன்றம் என்ன செய்
யும்?

இத்தனை கேலிக் கூத்தான தீர்ப்பு
களை வழங்கும் நீதிபதிகள் அவ்வளவு
அடிமுட்டாள்களா என்று வாசகர்கள்
வியப்படையலாம். இந்துமதச் சார்பை
மனதில் வைத்துக் கொண்டு மதச் சார்
பின்மை வேடம் அணிந்து கொள்ளும்
போது அதன் விளைவு சட்டரீதியான
கோமாளித்தனமாகி விடுகிறது. அவ்வ
ளவுதான்!

***

கோமளித்தனம் கிடக்கட்டும்.
பார்ப்பன இந்து மதவெறியர்களின்
அயோக்கியத்தனத்தைக் கொஞ்சம்
ஆராய்வோம்.

**பாரத மாதா வின் மடியிலிருந்து
தப்பி ஓடும் அந்த "வெளிநாட்டில்
குடியேறவிருக்கும் அந்நியர்களில்"
இந்துக்கள் எத்தனை பேர், கிறித்த
வர்கள் எத்தனை பேர் என்று
ஆர்.எஸ்.எஸ். கணக்கெடுக்குமா?**

"மதம் மாற்றும் நோக்கத்துடன்
பணம் கொடுத்தாலும், சோறு போட்
டாலும், மருந்து கொடுத்தாலும், ஏன்
கல்வியே அளித்தாலும் அவையெல்
லாம் இவ்வுலக ஆசையைத் தூண்டுப
வைதானே" என்கிறார் ஆர்.எஸ்.
எஸ். செயலர் சேஷாத்ரி.

அப்படியே வைத்துக் கொள்
வோம். கிறித்தவராக மதம் மாறியவர்
கள் யாரும் மாதாகோயில் மணியோ
சையால் கவர்ந்திழுக்கப்படவில்லை
எனும்போது தேவாலயங்களுக்கு
நெருப்பு வைப்பானே?

இவ்வுலக ஆசையைத் தூண்டி
மதமாற்றம் செய்கின்ற பொறிகளான
கிறித்தவப் பள்ளி கல்லூரிகளையும்,
மருத்துவமனைகளையும் அல்லலா
அடித்து நொறுக்க வேண்டும்!

ஆனால் அதைச் செய்ய முடி
யாது. காரணம் மனிதாபிமானமல்ல;
அவை தேவைப்படுகின்றன. தோள்
போஸ்கோவும், வயோலாவும்,
செயின்ட் ஸ்டீபனும் இன்ன பிற பள்
ளிகளும் கல்லூரிகளும் பார்ப்பன உயர்
சாதி இந்துக்களுக்குத் தேவை. சர்ச் பார்க்
கான்வெண்டு, தோடர்கள் - இருளர்கள்
வீட்டுப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்காகக் கட்
டப்பட்டிருக்கிறது.

மதமாற்றச் சதியின் கூடாரங்களாக
சேஷாத்ரி குறிப்பிடும் கிறித்தவக் கல்லூ
ரிகளில் படித்தவர்கள்தான் பாரதீய ஜன
தாவின் பல தலைவர்கள் என்று ஒரு பட்
டியவே வெளியிட்டிருக்கிறது 'அவுட்
லுக்' வார ஏடு!

படிப்பது கிறித்தவப் பள்ளி, இடிப்
பது மாதாகோயில் ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்
பலின் இந்த 'ஆன்மீக வலிமை' தாழ்த்த
ப்பட்டோருக்கும், பழங்குடி மக்களுக்
கும் பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்க
ளுக்கும் இல்லாமற் போனதற்காக அவர்
கள் பெருமைப்படவேண்டுமா, அல்லது
வருத்தப்படவேண்டுமா?

***

"கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறுபவர்
கள் தங்களது புராதனமான சமுதாய
கலாச்சார வாழ்வின் இழைகளையெல்
லாம் துண்டித்துக் கொள்கிறார்
கள். மேற்கத்திய வாழ்க்கை
முறைக்கு இரையாகி விடுகிறார்
கள்" என்று வருத்தப்படுகிறார்
சேஷாத்ரி.

விசுவ இந்து பரிசுத்தின்
தலைவரோ "கிறித்தவர்கள்
மேலை நாடுகளுக்கும் முஸ்லீம்
கள் பாகிஸ்தானுக்கும் தான் விசு
வாசம் காட்டுகிறார்கள்" என்று
குற்றம் சாட்டுகிறார். "மதமாற்றம்
என்பது தேசிய மாற்றம் தான்"

என்கிறது ஆர்.எஸ். எஸ்.

குஜராத்திலும், ஒரிசாவிலும் மதம் மாறிய பழங்குடிகள் அதே காட்டில் தான் சள்ளி ஓடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிறித்தவராக மதம் மாறிய மீனவர்கள் விசைப்படகிலேறி அப்படியே அமெரிக்காவுக்கு ஓடிவிடவில்லை. ஆர்.எஸ்.எஸ். ஸிடம் வெட்டுப் படுவதற்காக மண்டைக்காட்டுக்குத்தான் திரும்பி வருகிறார்கள்.

இவர்களெல்லாம் மதம் மாறியும் தேசத்தை மாற்றிக் கொள்ளாத 'தேசத்துரோகிகள்'.

மதம் மாறாமலேயே தேசத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் 'தேச பக்தர்களை' பார்க்க வேண்டுமா? அதிகாலை 5 மணிக்கே சென்னை அண்ணா மேம்பாலத்தின் மேல் நின்றபடி அவர்களைப் பார்க்கலாம். அமெரிக்க காஞ்சல் அலுவலகத்தின் வாயிலில், அந்தக் காம்பவுண்டு சுவரை அண்ணாந்து பார்த்தபடி நின்றிருப்பார்கள்.

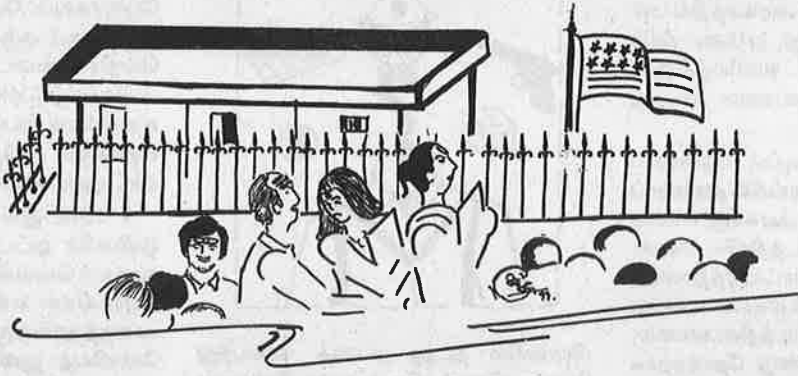
பாரதமாதாவின் மடியிலிருந்து தப்பி ஓடும் அந்த 'வெளிநாட்டில் குடியேறவிரும்பும் இந்தியர்'களில் ஹிந்துக்கள் எத்தனை பேர், கிறித்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். கணக்கெடுக்குமா?

ராமனும், கிருஷ்ணனும், ரிஷிகளும், முனிவர்களும் அவதரித்த இந்தப் புண்ணிய பூமியை விட்டு ஓடுகிறார்களே, அவர்களை ஆசை காட்டி இழுப்பது யார் அமெரிக்கப் பாதிரியர்களா?

அவர்கள் பால்பவுடருக்கு மதம் மாறும் புளியந்தோப்பு, வியாசர்பாடி இந்துக்களால்; டாலருக்காக தேசம் மாறும் மைலாப்பூர், மாம்பலம் ஹிந்துக்கள்.

கட்டாய மதமாற்றம் போல இவர்கள் கட்டாயமாக தேசிய மாற்றத்துக்கு ஆளாகிறார்களோ? இல்லை. அன்றும் இல்லை, இன்றும் இல்லை.

பிஜியின் கரும்புத் தோட்டத்தையும் இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்டத்தையும், மலேசியாவின் ரப்பர் தோட்டத்தையும் உருவாக்கக் கட்டாயமாகக் கப்பல் ஏற்றப்பட்ட உழைக்கும் சாதியினர்

அகதிகளாகத் திரும்பி வந்தார்கள்.

கேம்பிரிட்ஜிற்கும், ஆக்ஸ்போர்டிற்கும் கப்பலேறிய அவர்கள், ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளாகவும் அங்கேயே வக்கீல்களாகவும் திரும்பி வந்தார்கள். இன்று வெளிநாட்டில் குடியேறிய இந்தியர்களாகத் திரும்பி வருகிறார்கள்.

பார்ப்பான் கப்பலேறினால் சாதி - மதத்தை விட்டு நீக்க வேண்டும் என்று பேசியவர்கள், இன்று பகவானையே கப்பலேற்றி அனுப்புகிறார்கள்.

மதமாற்றத்திற்குத் தடை விதிக்கக் கோரும் பாரதீய ஜனதா, இந்த தேசமாற்றத்துக்குத் தூபம் போட்டு வளர்க்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் அமெரிக்காவில் ஆலயம் அமைக்கிறார்கள், தியாகய்யர் உற்சவம் நடத்துகிறார்கள், அனைத்துக்கும் மேலாக ஆர்.எஸ்.எஸ்.லுக்கும் அள்ளித் தருகிறார்கள்.

***

அவர்கள் வெளிநாட்டில் குடியேறிய இந்தியர்கள். கிறித்தவர்களும் முஸ்லீம்களும் இந்நாட்டில் குடியேறிய அந்தியர்கள்!

தேசத்தையே மாற்றிக் கொண்டாலும் அவர்களுக்கு இந்தியக் குடியுரிமையும், இந்தியக் குடிமக்களைவிட மேலதிக உரிமைகளையும் பா.ஜனதா வழங்கும்.

மதமாற்றம், 'சகோதரன் பிரிந்து விட்டானே' என்ற துயரத்தை இந்து மத வெறியர்களுக்குத் தோற்றுவிக்கவில்லை. 'வேலைக்காரன் ஓடி விட்டானே' என்ற ஆத்திரத்தைத் தான் உண்டாக்குகிறது.

ஆனால் சாதிக் கொடுமையிலிருந்து தப்பிக்க கிறித்தவத்திற்கோ, இசுலாமிற்கோ மதம் மாறினால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் இடஒதுக்கீட்டு உரிமையை ரத்து செய்யக் கோரும்.

இதுதான் கட்டாயம். இதுதான் மிரட்டல். ஏனென்றால் ஆசை காட்டி கவர்ந்தி

ழுப்பதற்கு இந்துமதத்தில் எதுவும் இல்லை.

கிறித்தவத்திற்கும் இசுலாத்திற்கும் மாறிய, சூத்திர பஞ்சம் சாதியினருக்குச் சேவை செய்து அவர்களை மீண்டும் இந்து மதத்திற்குக் கவர்ந்திழுக்க முடியாது. ஏனென்றால் தங்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காகவே அவர்களை நியமித்திருக்கிறது இந்துமதம்.

மதமாற்றம், 'சகோதரன் பிரிந்து விட்டானே' என்ற துயரத்தை இந்து மத வெறியர்களுக்குத் தோற்றுவிக்கவில்லை. 'வேலைக்காரன் ஓடிவிட்டானே' என்ற ஆத்திரத்தைத் தான் உண்டாக்குகிறது.

அதனால்தான் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தப்பியோட முயன்ற கறுப்பின மக்களை அமெரிக்க வெள்ளை நிற வெறியர்கள் கொட்டடியில் அடைத்தது போல, கிறித்துவத்துக்கும் இசுலாமுக்கும் தப்பியோடி விடாமல் தடுக்க, சட்டத்தால் ஒரு கொட்டடி கட்ட முயல்கிறார்கள் இந்து மதவெறியர்கள்.

'ஆசை காட்டுவதற்கு'ப் பாதிரியாரும், அரபுப் பணமும் இல்லாமல் போனாலும் அறுத்துக் கொண்டு ஓடுவதற்கு அநேகம் பேர் தயாராக இருப்பதால்தான் கொட்டடியைப் பூட்டிவிட முயல்கிறார்கள்.

ஆசை காட்டுபவனைத் தண்டிக்கத் தானே சட்டம் இருக்கிறது. "அறுத்துக் கொண்டு போகவே முடியாது" என்று சட்டம்போட்டு விட்டால் சநாதன தருமத்தை நிரந்தரமாக்கி விடலாமே என்று திட்டம் போடுகிறார்கள்.

பார்ப்பன மதத்திற்கு மாற முயன்றதற்காக அன்று நந்தன் எரிக்கப்பட்டான். பார்ப்பன மதத்தை விட்டு மாற முயற்சிப்பதற்காக இன்று நந்தனின் வாரிகள் எரிக்கப் படுகிறார்கள்.

• மருதையன்

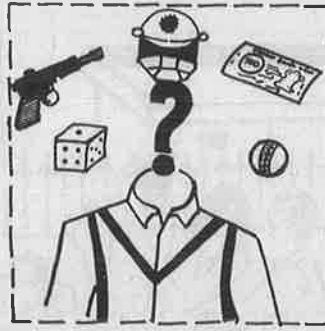
தில்லி ஆடுகளத்தை சிவசேனா கொத்தியது; சென்னை அரங்கத்தில் பன்றித் தலைகளை வீசியது; மும்பை கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தினுள் புகுந்து பரிசுக் கோப்பைகளை அடித்து நொறுக்கியது.

அணுகுண்டு வெடிப்பு, தேவாலய இடிப்புகளால் உலக அரங்கில் தனிமைப் பட்டிருக்கும் பா.ஜ.க. அரசுக்கு எப்படியாவது ஆட்டத்தை நடத்திவிட வேண்டும் என்ற கவலை; போட்டி ரத்தாளால் பலகோடி ரூபாய் பறிபோகுமே என்பது இந்திய கிரிக்கெட் வாரியத்தின் கவலை; பணம் வாங்கிக் கொண்டு தோற்றதாக இந்திய, பாக். வீரர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பதால், அந்தக் களங்கத்தைத் துடைப்பதற்காகவாவது போட்டியில் வெல்ல வேண்டும் என்பது இந்திய, பாக். கிரிக்கெட் வீரர்களின் கவலை; தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களுக்கு விளம்பர வருவாய் குறித்த கவலை; பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு விளம்பரம் உருவாக்கித் தரும் வியாபாரம் குறித்த கவலை; எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாத ரசிகர்களுக்கு மட்டும்தான் ஆட்டத்தை ரசிக்க வேண்டுமே என்ற கவலை.

இவை பின்னரங்கத்தில் பேசப்படும் பல்வேறு கவலைகள். ஆனால் மக்கள் அரங்கில் பேசப்படும் ஒரே கவலை, 'விளையாட்டு வேறு, அரசியல் வேறு, இரண்டையும் கலக்காதீர்கள்', என்பது தான். என்றால் யுத்தத்தை தாக்கரே மைதானத்திற்கு கொண்டு வந்ததில் உண்மையில்லையா? ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில்லையா? சிவசேனா செயற்கையாகத்தான் இப்பிரச்சினையை எழுப்புகிறதா?

எழுப்பப்படும் ஒரு பிரச்சினையால், 'அரசியலைக் கலக்காதே' என்பது, அப்பிரச்சினையை சந்திப்பதற்கு பதில், தப்பித்து ஒடுவதையே கோருகிறது. தானும், தன் வீடும் மட்டுமே உலகம் என்று வாழும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஒழுக்கம், ஒளிந்திருக்கும் பாதுகாப்பான இடமே 'அரசியலைக் கலக்காதே' என்பதில்தான். இதுதான் நேர்மையற்ற அரசியல். இதனால் தான் சிவசேனாக்கள் வளருகின்றன.

உண்மையில் விளையாட்டிற்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பில்லையா? பண்டைய கிரேக்க வீரனுக்கு தரப்பட்ட விருது வெறும் ஆவில் இலை கீரிடம்தான். இன்றைய ஒலிம்பிக் வீரனுக்கு விருது, விளம்பரத்திற்காக பன்னாட்டு நிறுவனம் தரும் சில மில்லியன் டாலர்கள். டாலரும், இலையும் ஒன்றுதானா?

பிரான்சில் நடந்த உலகக் கால்பந்து போட்டியினால் பிரபலமான வீரர்களை வாங்குவதற்கு ஐரோப்பிய கிளப்புக்கள் போட்டி போடுகின்றன. யார் திறமையான கால்பந்து வீரர் என்பது, யார் அதிகம் விலை போனார் என்பதில்தான். திறமையை பணம் ஆதிக்கம் செய்வதன் காரணம் என்ன?

முன்பு, கிரிக்கெட் போட்டிகளில் இந்தியா ஆடுவதையே காண முடியாத நீங்கள், இன்று எந்த நாடு ஆடினாலும் காண முடியும். உலகமயமாக்கமும், அறிவியல் தொழில் நுட்பப்புரட்சியும் அதை சாத்தியமாக்கியது. விளையாட்டில் மட்டும் புழங்கும் மூலதனம், பல மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசிய வருமானத்தை விட அதிகம். சர்வதேச கால்பந்துக் கழகம்தான் உலகின் மிகப்பெரும் பன்னாட்டு நிறுவனம், பில்கேட்சின் நிறுவனம் அல்ல. விளையாட்டின் இத்தகைய மாபெரும் வருமானம் ஆப்பிரிக்க பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கும், ஆசியாவின் விலைவாசி உயர்வை கட்டுப்படுத்தவும் தான் பயன்படுகிறதா? இல்லை, ஏழை நாடுகளைக் கொள்ளையிடவும், ஆதிக்கம் செய்யவும் பயன்படுகிறதா? மூலதனம், சந்தை; விளம்பரம், பணம் இவற்றை உருவிவிட்டு எந்த விளையாட்டைக்காட்ட முடியும்! அவ்வது ஆட முடியும்? முடியாதென்றால் அதன் காரணம் அரசியல். ஆம். அரசியல் கலப்பற்ற தூய விளையாட்டு எதுவும் இன்று கிடையாது. சாத்தியமும் இல்லை.

அரசியலின் பொருளாதாரம் மட்டுமல்ல, அரசியலின் சமூக யதார்த்தமும்

விளையாட்டில் கலந்திருக்கிறது. ஒரு போராகவும், போர் வெறியைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் கருவியாகவும், இன - நிற வெறிச் சண்டையாகவும் விளையாட்டு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. ஏகாதிபத்திய உலகின் ஆதிக்கமனோபாவமும், அதை எதிர்க்கும் விடுதலை உணர்வும் விளையாட்டிலும் வெளிப்பட்டே தீரும்.

1932-இல் மியூனிச்சில் நடந்த ஒலிம்பிக் ஓட்டத்தில் ஒரு அமெரிக்கக் கருப்பர் வெல்கிறார். வெள்ளையர்களே பலசாலிகள் என்று கருதிய ஹிட்லரால் அதைத் தாங்க முடியவில்லை. முந்தைய சோவியத் யூனியன் பல தலைமுறைகளாக, ஒலிம்பிக் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. கம்யூனிச அரசுகளின் கீழ், தரப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனமான பயிற்சி தான் வெற்றிக்குக் காரணம் என அமெரிக்க மக்கள் இன்றும் கருதுகின்றனர்.

சென்ற உலகக் கால்பந்து போட்டியில் அமெரிக்காவை வீழ்த்திய ஈரானை, அரபு மக்கள் விடிய விடியக் கொண்டாடியதற்குக் காரணம், ஏகாதிபத்திய வெறுப்பு. இந்தியாவின் தெற்காசிய ஆதிக்கத்தில் சிக்கியிருக்கும் இலங்கை, கிரிக்கெட்டில் இந்தியாவை வெல்லும் போது ஈழத் தமிழர்களும் மகிழ்வார்கள். காரணம் அமைதிப் படையின் அழியாத வடுக்கள்தான்.

இதுபோக, ஏழை நாடுகளுக்கிடையே நடக்கும் போட்டிகளும் தேசிய வெறியால் கவ்வப்பட்டிருக்கிறது. அவை பொய்யான உணர்ச்சியில் மக்களை மூழ்கடித்து ஆள்பவருக்கு பயன்படுகிறது. இருப்பினும் விளையாட்டில் நாம் கண்ட சமூக நிலைமைகள் அனைத்தும், பரபரப்பை ஏற்படுத்தி, சந்தையை அதிகரித்து, பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் கொள்ளையிடவே முக்கியமாக பயன்படுகிறது. கிரிக்கெட்டின் விதிகள் தெரியாத ஒரு நபர் கூட, 'ஸ்கோர் என்னாச்சு, நம்மாளு ஜெயிப்பானா?' என்று கேட்பதன் மூலம் அதுதான்.

விளையாட்டின் சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகள் இந்தியக் கிரிக்கெட்டிற்கும் பொருந்தும். ஆள்பவர்களுக்கு தேசிய வெறியூட்டும் கருவியாகவும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு பெரும் வர்த்தகமாகவும்தான் கிரிக்கெட் பயன்படுகிறது. அதனாலேயே பிரபலமாக்கப்பட்டது. இனிமேலும் அது வெறும் விளையாட்டு மட்டுமல்ல.

'பாக்கிஸ்தானுடன் போரோ, கிரிக்கெட்டோ இரண்டிலும் இந்தியாதான் வெல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்', என்கிறார் மத்திய அமைச்சர் பிரமோத்

கிரிக்கெட்:
யுத்தமா, வர்த்தகமா,
விளையாட்டா, சூதாட்டமா?

மகாஜன். 'போரில் யாரிடம் நியாயம் உள்ளதோ அவன் வெல்லட்டும், விளையாட்டில் யாரிடம் திறமை உள்ளதோ அவன் வெல்லட்டும்' என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள்? தாக்கரேவின் அரசியல் கலப்பைக் கண்டித்தவர்கள், மகாஜனின் கூற்றில் அரசியலைக் காணவில்லையா?

இல்லை என்பதன் காரணம் இது புதிதல்ல. இரு நாட்டு அணிகளுக்கிடையேயான போட்டியின் மூலம் கிளம்பும் தேசிய வெறியில் இரு நாட்டு ஆளும் வர்க்கங்களும் குளிர் காப்கின்றன. காசுமீர் பிரச்சினையிலும், கிரிக்கெட் போட்டியிலும் அவர்களது அணுகுமுறை ஒன்றுதான். இன்று சிவசேனாவை எதிர்ப்பவர்களும், ஆதரிப்பவர்களும் இதில் அடக்கம்.

கபில்தேவ் தலைமையிலான அணி, பாக் அணியுடன் ஷார்ஜாவில் மோதிய ஒரு போட்டியின் இறுதி காட்சி: கடைசிப் பந்தில் 4 ரன் அடித்தால் வெற்றி, என்ற நிலையில் சேதன் சர்மாவின் பந்தை சிக்சர் அடிக்கிறார், பாக் வீரர் மியாண்டாட். இரு நாட்டு ரசிகர்களையும் பல நாட்கள் தூங்க விடாமல் செய்த இப்போட்டியைப் போன்று, பல வற்றில் பாக் அணி வென்றிருக்கிறது.

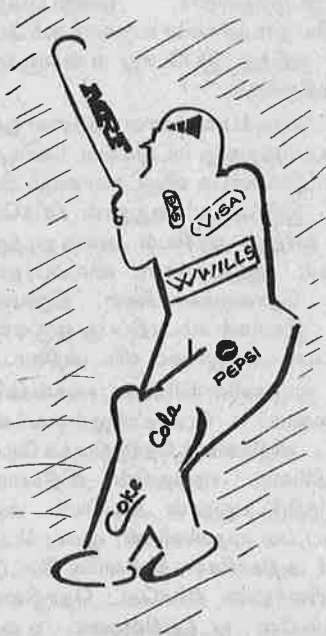
அரசியல் கலக்காத கிரிக்கெட்டை விரும்பியவர்கள் அனைவரும், திறமை - ரசனை அடிப்படையில் பாக் அணி வெற்றியை பாராட்டியிருக்க வேண்டும்; ரசிகர்களை ஏற்கச் செய்திருக்க வேண்டும். செய்தார்களா? அன்று இந்தியப் பத்திரிகைகள் எழுதியவை என்ன? "இறைச்சி முழுங்கும் பாக் வீரர்களின் ரத்தத்தில் ஒரு வெல்லும் வெறி (Killer Instinct) இருக்கும். இந்தியாவுடன் மோதும்போது அவ்வெறி விசுவரூபமடக்கும். சைவ பட்சினிகளான இந்திய வீரர்கள் சாந்த சொருபியாக, இக்கட்டான தருணங்களில் கோழைகளாக விளையாடுகின்றனர்."

தாக்கரேயுடன் தோளோடு தோள் போட்டு தேசிய வெறியை ஊட்டியவர்கள், அரசியலற்ற விளையாட்டைப் பற்றி உங்களுக்கு நீதி உபதேசம் செய்கிறார்கள். தேசிய வெறியின் தர்க்க நீட்சியாக முன் செல்லும் சிவசேனாவை ஒரு எல்லைக்கு மேல் போகாதே என அன்பாய்க் கடிந்து கொள்கிறார்கள்.

எப்போதோ அரசியலாக்கப்பட்ட கிரிக்கெட்டின் செல்வாக்கை அறுவடை செய்ய, சிவசேனைக்கு முன்பாகவே ஆர்.எஸ்.எஸ். முயன்று வந்தது. 'இந்தியாவை வெல்லும் பாக் அணியை, இந்திய முசுலீம்கள் பட்டாசு வெடித்து, இனிப்பு வழங்கி கொண்டாடின்றனர்' என்று தமது முசுலீம் எதிர்ப்பு அரசியலை கிரிக்கெட்டிலும் புகுத்தினர். ஒரு

விளையாட்டு என்ற முறையில் யாரும் எவரையும் ஆதரிக்கலாம் என்று, கிரிக்கெட்டின் ஜனநாயகக் காவலர்கள் இதுவரை உங்களிடம் ஏன் விளக்கவில்லை? இல்லையென்றால் இந்திய கிரிக்கெட்டில், இந்து தேசிய அரசியல் நுழைவை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்றுதானே பொருள்?

வருடந்தோறும் வளைகுடா ஷார்ஜாவில் இந்தியா - பாக் கிரிக்கெட் போட்டி நடைபெறுகிறது. அங்கே இந்திய அணியை ஆதரிப்பவர்களில் அதிகம் பேர் இங்கிருந்து பிழைக்கச் சென்ற இசுலாமிய மக்கள்தான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். முசுலீம்கள் தேச பக்தர்கள்தான் என்று ஆர்.எஸ்.எஸ்.கும்பலிடம் சான்றிதழ் பெறுவதற்காக இதைக் கூறவில்லை, உண்மையை எப்படித் திரிக்கிறார்கள். என்பதைத்தான் கூறுகி

றோம். இருப்பினும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு இசுலாமிய இளைஞனின் மனநிலை - பாக் அணிக்கு ஆதரவாக இருக்க முடியுமா என்பதையும் நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

பிரான்சில், உலக கால்பந்து போட்டியின் இறுதி ஆட்டத்தில் பிரேசில்தான் வெல்ல வேண்டும் என்ற நமது விருப்பம், ஏகாதிபத்திய வெறுப்பினாலும், மூன்றாம் உலக நாட்டின் மீதான நட்பினாலும் வருகிறது. இங்கிலாந்தை எதிர்த்து மேற்கிந்திய கிரிக்கெட் அணி வெற்றி கொள்ள விரும்பும் நமது ஆவல், வெள்ளை நிற வெறியின் மீதுள்ள வெறுப்பினால் வருகிறது; யார்

திறமையாக ஆடுகிறார்கள் என்பதல்ல. எனில் இந்திய சமூக நிலைமைகளில் ஒரு முசுலீமின் மனநிலை கிரிக்கெட்டில் யாரை ஆதரிக்கும்?

20 ஆண்டுகளில் அவர்களை எதிர்த்து நூற்றுக்கணக்கில் கலவரங்கள்; ஆயிரக்கணக்கில் படுகொலைகள், அகதிகளாக வெளியேற்றம், பாபர் மசூதி இடிப்பு, ஐ.எஸ்.ஐ. பீதியூட்டி சிறை, மொத்தத்தில் முசுலீம்கள் சொந்த மண்ணில் இரண்டாந்தரக் குடிமக்கள்.

ஆனால், தண்டிக்கப்பட வேண்டிய இந்துமத வெறியர்கள் ஆட்சியில்: 'முசுலீம்களின் புட்டத்தை எட்டி உதைப்பேன், மசூதி இடித்து நாங்கள்தான், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கமிஷனைக் குப்பையில் போடண' என்று தாக்கரே, கடவுளின் பெயரால் கலவரம் வேண்டாம் என்று ஏனைய கட்சிகளின் உபதேசம். என்றால் காயம்பட்ட இசுலாமிய இதயங்களை வருடிக் கொடுத்தது யார்? கிரிக்கெட் வீரர்கள் என்று உங்களால் கூற முடியுமா?

தாக்கரேவைக் கைது செய்யுங்கள் என்று இந்திய அணி ஊர்வலம் போனதா? மசூதி இடிப்பு தவறு என ஒரு வீரராவது அறிக்கை விட்டாரா? இல்லை. எதுவும் இல்லை. டெண்டில் கரின் திருமணத்திற்கு வந்த 50 பேரில் பாதிக்கும் மேல் தாக்கரேவின் குடும்பத்தினர்தான். கீர்த்தி ஆசாத், செளகான் போன்ற முன்னாள் வீரர்கள் பா.ஐ.க. வில் குவிகின்றனர். பாக்குடன் மோதும் இந்திய அணி, ஆக்ரமிப்பு முசுலீம்களை எதிர்த்துப் போராடும் இந்து மத சேனையாக உங்களுக்கு காட்டப்படுகிறது. இப்போது முசுலீம்களுக்கு நீங்கள் தரும் யோசனை என்ன?

பம்பாய், மீரட், பிவந்தி, பகல்பூர், கோவை கலவரங்களில் பந்தத்தையும் வாழ்க்கையும் இழந்து, விதியை நொந்து உழலும் இசுலாமிய இளைஞர்களின் மனநிலை எப்படி இருக்கும்? ஒரு சிலர் குண்டு வைக்கலாம். முடியாதவர்கள் மைதானத்தில் கை தட்டலாம். இந்தியாவில் எவரும் தண்டிக்க முடியாத இந்து மதவெறியர்களை, ஒரு கிரிக்கெட் போட்டியிலாவது வெறுப்பெற்றலாம் என்ற அந்த இளைஞர்களது மனநிலை, இசுலாமிய மக்களுக்கல்ல, இந்தியாவின் மதசார்பற்ற, ஜனநாயக சக்திகளுக்குத் தான் அவமானம். அதில் ரசிகர்களாகிய உங்களுக்கும் பங்கு உண்டா, இல்லையா?

'ஒரு இந்து ஆஸ்திரேலியா அல்லது இங்கிலாந்தின் வீரனை ரசிக்கலாம்; ஒரு பாக்கிஸ்தான் வீரனை மட்டும் ரசிக்கக் கூடாது' என்பதற்கு என்ன பதில்? பிராட்மேனுக்குப் பிறகு டெண்டுல்கர்

தான் சிறந்த மட்டையாளர் என பல நாட்டு ரசிகர்களும், வீரர்களும் கூறுகின்றனர். அவர்களெல்லாம் அந்நாடுகளின் தேசதுரோகிகளா? ராம் பிரகாஷ், சந்தர்பால், முரளிதரன், தீபக் பட்டேல் போன்ற இந்திய வம்சாவளியினர் பல நாடுகளுக்காக இந்தியாவை எதிர்த்து ஆடுகிறார்கள். எனில் இவர்களை தூக்கில் போட வேண்டும் என்று இந்து முன்னணி கோரலாம். பல ஆண்டுகளாக கிரிக்கெட்டில் புகழ்ப்பட்ட இந்துவெறி அரசியலை யார் எதிர்த்தார்கள்?

கிரிக்கெட்டின் அரசியல் அத்துடன் முடியவில்லை. சாதி, வர்க்கம், இனம், மொழியால் பிரிந்து கிடக்கும் இந்திய சமூகத்தை ஒன்றுபடுத்தி கிளர்ச்சியூட்டும் அனைத்திந்திய அடையாளமாகவும் பயன்படுகிறது. 47-இல் வெள்ளையர்களிடமிருந்து, தரகர்களிடம் மாற்றப்பட்ட ஆட்சியதிகாரத்தின்போது, மக்களுக்கு டாடா காட்டிய, எளிமைக்குப் பெயர் போன காந்தி இந்தியாவின் முதல் தேசிய நாயகன். கோபம் கொண்ட இளைஞனான அமிதாப் ச்சன், 70-களின் பொருளாதார நெருக்கடியின் போது மற்றுமொரு தேசிய நாயகனாய் அவதரித்தார். வண்ணமயமான நூக்கர்வுக் கலாச்சாரச் சந்தையைக் கிளப்பிய 90-களின் உலக மயமாக்கத்தில் யார் அந்த புதிய நாயகன்? சச்சின் டெண்டுல்கர்தான்.

'நம்பிக்கையற்ற இவ்வாண்டில் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டு வந்தவர்' என பத்திரிகைகளும், தொலைக்காட்சிகளும் குதூகலிக்கின்றன. தெருவில் வருவோர் - போவோர், வேலை செய்வோர் - இல்லாதோர், பங்களா - சேரி அனைவரும் சச்சினின் வாழ்க்கையை தங்களுடையதாக்கிக் கொண்டனர். 'ஓ சச்சின் வந்தாரய்யா' என்ற பெய்சியின் தொலைக்காட்சி விளம்பரம் அதற்கோர் குறியீடு. உண்மையில் ஒரு தேசிய நாயகன் தனது தேசத்தோடு கொண்டிருக்கும் பொறுப்பு என்ன?

காந்தியின் அரசியல், அமிதாப்பின் நடப்பு, சச்சினின் ஆட்டம் - என்று அவர்களுக்குள்ள திறமையும், அனைவரையும் கவரும் தோற்றமும் போதும. மீதியை முதலாளிகள் கவனிப்பார்கள். காந்தியை இந்நாட்டு முதலாளிகள் அளித்தனர். சச்சினை பன்னாட்டு முதலாளிகள் அளிக்கின்றனர். சச்சினுக்கு இதயமளித்த ரசிகர்களே, உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவரது இதயம் மட்டும் பெய்சி, கோக், சிட்டி

முலதனம், சந்தை, விளம்பரம் பணம் இவற்றை உருவிவிட்டு எந்த விளையாட்டைக்காட்ட முடியும்? அல்லது ஆட முடியும்? முடியாதென்றால் அதன் காரணம் அரசியல். ஆம். அரசியல் கலப்பற்ற தூய விளையாட்டு எதுவும் இன்று கிடையாது. சாத்தியமும் இல்லை.

பேங்க், விசா கார்டு, வில்ஸ், எம்.ஆர்.எப்... போன்ற முதலாளிகளுக்குச் சொந்தம். உங்கள் இதயம் கவர்ந்தவரை வைத்துத்தான், உங்களது பணத்தையும் கவருகிறார்கள். பண்டைய பாரதத்தை ஆதிசங்கரன் ஒன்றுபடுத்தினான் என்றால், இன்றைய இந்தியாவை டெண்டுல்கர் ஒன்றுபடுத்துகிறார். ஒன்றுபடுத்தும் தேசிய நாயகர்களை உருவாக்கும் அரசியல் குறித்து இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும்.

கோடிக் கணக்கான மக்களை ஒன்றுமைப்படுத்துவது மட்டுமல்ல, கோடிகள் கொட்டும் கற்பக விருட்சமாகவும் கிரிக்கெட் இருக்கிறது. அதுதான் கிரிக்கெட்டின் வர்த்தக அரசியல். அதை நடத்துபவர்கள், ஆடுபவர்கள், விளம்பரதாரர்கள், தொலைக்காட்சிகள், நிறுவனங்கள்... இவர்கள் சம்பாதிப்பது ஒரு ஏழை நாட்டின் பட்டுடை விட அதிகம்.

நாடுகளின் கிரிக்கெட் சங்கங்களின் தலைமைப் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள், ஆட்ட விதிகளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டியதில்லை. சந்தையின் விதிகளைத் தெரிந்திருப்பதுதான் அவசியம். அதற்கேற்ப பல முதலாளிகள், ஓய்வு பெற்ற உயர் அதிகாரிகள், இன்னபிற மேட்டுக்குடியினர்தான் கிரிக்கெட் தொழிலைச் செவ்வனே நடத்துகின்றனர். உலகக் கோப்பை, ஆசியக் கோப்பை, ஆஸ்திரேலியக் கோப்பை, மினி உலகக் கோப்பை என இடைவிடாமல் நடத்துகின்றனர். ஒவ்வொரு போட்டியையும்

ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனம் நடத்துகின்றது. வீரரின் ஆடை முதல், மைதான, தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள், நேரடி ஒளிபரப்பும் உரிமை வரை பல நூறு கோடிகள் புரளும் வர்த்தகம் நடைபெறுகிறது.

90-களில் வந்த பெய்சியும், கோக்கும் தங்களது விளம்பரம் - நிறுவனச் செலவுகளில் பெரும் பங்கை கிரிக்கெட்டிற்கு ஒதுக்கியிருக்கின்றன என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

70-களின் ஜென்டில்மென் கிரிக்கெட், 90-களின் பாப்பிசை கிரிக்கெட்டாக மாற்றப்பட்டதன் பின்னணியும் இதுதான். 5 நாள் போட்டிகளுக்கு முழுக்குப் போட்டு ஒரு நாள் போட்டிகள் அதிகரித்திருப்பதன் காரணம் விளையாட்டின் தரமல்ல, வர்த்தகத்தின் விளைவுதான். கேளிக்கை, பரபரப்பு, நுகர்பொருள் வெறி, தன்மயக்கம் போன்ற பண்புகளை வைத்தே உலகமயமாக்கத்தின் கேளிக்கைத் தொழில் வளருகிறது. அதற்குப் பொருத்தமாக ஒரு நாள் கிரிக்கெட் இருக்கிறது. கிரிக்கெட் ஆடும் நாடுகளின் எழுபது சதவீத ரசிகர்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இருக்கிறார்கள். எனில் உலகின் மிகப்பெரிய கிரிக்கெட் சந்தையைத் தக்க வைக்கவும், அதிகாரிகளும் - இனி வரும் நாட்களில் எண்ணிறந்த ஆட்டங்கள் நடைபெறும். இதன் காரணம் வர்த்தகத்தின் அரசியல் என்றால் உங்களால் மறுக்க முடியுமா?

நீங்கள் ரசிக்கும் கிரிக்கெட் வீரரின் வருமானம் எவ்வளவு இருக்கும். ஐந்து நாள் போட்டிக்கு ஒன்றே கால் லட்சம். ஒரு நாள் போட்டிக்கு 90,000. வருட வருமானம் 40 லட்சம். 4 ரன்னடித்தால் 2000, 6 ரன்னடித்தால் 4000, சிறந்த ஆட்ட வீரர், தொடர் வீரர், அதிக விக் கெட் - ரன் எடுத்தவர், குறைந்த பந்துகளில் சதம் அடித்தவர், சிறந்த கேட்ச் - ரன் அவுட் - தடுப்பாளர் என 'கலைமாமணி' கணக்கில் பணவிரது நீளுகிறது. இன்னும் தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள்; டெண்டுல்கரை மட்டும் வருடத்திற்கு 10 கோடியில் பன்னாட்டு விளம்பர நிறுவனம் வாடகைக்கு அமர்த்தியுள்ளது.

ஆட்டத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் பண வரவில் மட்டும் ஓய்வில்லை. விமர்சகர்களாக, நேர்முக வர்ணனையாளர்களாகவும் முன்னாள் வீரர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஷெர்ஜா, சிங்கப்பூர், டொரன்டோ நகரங்களின் கிரிக்கெட் போட்டிகள், முன்னாள் வீரர்களின் சேமநல நிதிக்காக நடத்தப்படுகிறது.

காந்தியை இந்நாட்டு முதலாளிகள் அளித்தனர். சச்சினை பன்னாட்டு முதலாளிகள் அளிக்கின்றனர். சச்சினுக்கு இதயமளித்த ரசிகர்களே, உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவரது இதயம் மட்டும் பெய்சி, கோக், சிட்டி பேங்க், விசாகார்டு, வில்ஸ், எம்.ஆர்.எப்... போன்ற முதலாளிகளுக்குச் சொந்தம்.

இதுவும் போக ஷூ முதல் தலைக்க வசம் வரை வில்ஸ், கோக், பெப்சி, எம். ஆர்.எப். விளம்பரத்துக்காக உடம்பு முழுவதும் வாடகைக்கு விட்டும் சம்பா திக்கிறார்கள். முசலீம்களின் தேசபக் தியை சந்தேகப்படும் இந்து மதவெறியர் கள் கூட இந்திய வீரர்களின் தேச பக்தி யைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. நாட்டு மக்கள் மட்டும் தேச வெறியில் கத்தும்போது, வீரர்கள் மட்டும் பன் னாட்டு நிறுவனங்களின் விசுவாசிகளாக கிரிக்கின்றனர். மருந்திற்குக் கூட வந்தே மாதரம் அல்லது பாக்கிஸ்தான் ஜிந்தா பாததை அவர்களது உடைகளில் காண முடியாது. உங்களுக்கு மட்டும் தேசியம். அவர்களுக்கு மட்டும் பணத்தின் சர்வ தேசியம். இந்த அரசியல் முரண் உங்க ளுக்குப் புரிகிறதா?

சந்தையைக் கைப்பற்றவும், ஆதிக்கம் செய்வதிலும் தொடங்கும் போட்டி பெரும் போராய் முடிவது, முதலாளித்து வத்தின் அரசியல். கிரிக்கெட்டின் அரசி யல் ஒரு சூதாட்டப் போட்டியாக முடிகி ருது. ஒரு போட்டியின் வெற்றி தோல் வியை திறமையின் மூலமல்ல, சூதாட்ட முதலாளிகள் மூலம் முடிவு செய்வார் கள். அதற்காக இரு தரப்பு வீரர்களையே விலை பேசுகிறார்கள். தற்போது இந்தியா உள்ளிட்ட பல நாட்டு வீரர்கள் மீது விசாரணையே நடக்கிறது. கிரிக்கெட் உலகம் தற்போது ஜீரணிக்க முடியாத அதிர்ச்சியை இதுதான். பங்குச் சந்தையின் சூதாட்டம், நயவஞ்சகம், நம்பிக்கைத் துரோகம், கால்வாறுதல், கழுத்த றுப்பு அனைத்தம் கிரிக்கெட் ஆட்டத்திலும் வந்து விட்டது. இனிமேலும் அது வெறும் விளையாட்டு மட்டுமல்ல.

பம்பாய் கடற்கரையில் மாளிகை, ஆர்மன்டி சூட்டிங், ரோலக்ஸ் வாட்சில் உலா, மெர்சிடஸ் பென்ஸ் காரில் பவனி, எஞ்சிய பொழுதுகளை நட்சத்திர விடுதி கள் என உல்லாசமாய் வாழும் வீரர்க ளுக்கு ஏது இவ்வளவு வருமானம் என்று யோசித்திருக்கிறீர்களா? சங்கர, சாய் பாபா மடங்களில் வருமானவரி, சோதனை கிடையாது என்பது போல் கிரிக்கெட் வீரர்களுக்கும் இல்லை. தேசிய நாயக்களா, சும்மாவா?

இப்போது சொல்லுங்கள். கிரிக் கெட்டிற்கு தரப்படும் அதீத பிரபலம் எதற்காக? ஒரு ஆரோக்கியமான சமூகத் திற்கு விளையாட்டும், உடற் பயிற்சியும் அவசியம். மனித குல நாகரீக முன்னேற் றத்தில் அதற்கோர் இடமுண்டு. எனில் சில நாடுகள் மட்டும் விளையாடும் கிரிக் கெட் நமது மக்களுக்கு எதைத் தந்தது? சீண்டுவாரில்லாமல் ஏனைய விளை யாட்டுக்கள் ஒதுக்கப்பட்டதுதான் ஒரே

பலன். கிரிக்கெட்டில் புரளும் பணத்தில் நூறில் ஒருபங்கு ஒதுக்கினால் கூட ஏனைய துறைகள் வளரும். விளையா டும் பழக்கமும் மக்களிடம் அதிகரிக்கும். ஆனால் கிரிக்கெட்டின் வளர்ச்சி ஒரு சந் தையின் வளர்ச்சிதான். கேளிக்கைக் கான ஒரு நுகர்பொருள்தான்.

ஆறடி உயரம் கொண்டவர்களெல் லாம், அமிதாப்பாக மாறலாம் என எண் ணிக் கொண்டு பம்பாயில் நுழைந்தார் கள். லட்சத்தில், ஒருவர்தான் அமிதாப் பாக முடியும் என்பதை அனுபவத்தில் புரிந்து கொண்டார்கள். கிரிக்கெட்டிலும் அப்படித்தான். டென்டுல்கராகும் கனவை விடுங்கள், ஒரு மாநில, மாவட்ட அணியில் கூட இடம் பெற முடியாது. சென்னையின் நான்காந்தர

“ வணிகமயமாக்கம் கிரிக்கெட் தின் முகத்தையே மாற்றி விட்டது. பணமே பிரதானமாயிருக்கும் கிரிக்கெட் இனிமேலும் ஒரு விளையாட்டல்ல. விளம்பரதாரர் களும், சூதாடிகளும் கிரிக் கெட்டின் மீது வைத்திருக்கும் திர்ப்பந்தம், ஆட்ட முடிவுகளை முன் கூட்டியே முடிவு செய்கிறது.”

மனோஜ் பிரபாகர், முன்னாள் இந்திய அணி வீரர்.

கிரிக்கெட் கிளப்பில் சேருவதற்க்கே ரூ. 5000 கட்ட வேண்டும். வெள்ளையன் நமக்கிழைத்த அநீதிகளில் மிகப் பெரும் அநீதி கிரிக்கெட்டைக் கற்றுக் கொடுத்த துதான் என்பதில் உண்மையில்லையா?

சிவசேனாவைக் கண்டிக்கும் அனைவரும் கிரிக்கெட்டின் ஏனைய அரசியலில் ஆதாயம் அடைபவர்களே! அதனால்தான் வேறு எதனையும்விட கிரிக்கெட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் (போலி) ஆபத்தை முக்கியமாகக் கருது கிறார்கள். தாக்கரேவை கைது செய்ய வேண்டும், சிவசேனாவைத் தடை

செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறார் கள். கிரிக்கெட்டின் இந்திய மனசாட்சி யான 'இந்து' நாளிதழ், நாட்டில் சட்டத் தின் ஆட்சிதான் நடக்கிறதா என்று கவ லைப்படுகிறது.

பாபர் மசூதி இடிப்பின் போது, பம் பாயில் 2000 முசலீம்கள் கொலை செய் யப்பட்ட போது, இன்னபிற கலவரங்க ளின் போதெல்லாம் சட்டத்தின் ஆட்சி இருந்ததா? அப்போதெல்லாம் தாக்கரே வைச் சீண்டவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கமி ஷன் அறிக்கை சுட்டிக் காட்டிய போதும் அவரைக் கைது செய்ய கேட்பாரில்லை. தேவலம் ஒரு விளையாட்டின் பாதிப்பு தான் இவர்களின் சமூக உணர்வை எழுப் புமா?

இவை அனைத்தையும் தாண்டி உண்மையான விளையாட்டு உணர்வு என்பது சில ரசிகர்களிடம் இருக்கலாம். எனினும் நாணயமான அரசியல் உணர் வின்றி நடுநிலையான விளையாட்டு உணர்வு இருக்காது. தாக்கரே பாக் விரோத நஞ்சை உமிழும்போது, அதன் அரசியலை முறியடிக்க வேண்டும். அரசியலே வேண்டாம் என்பது தாக்கரே யின் அரசியலைத்தான் வலுப்படுத்தும். தாக்கரே ஒரு பாசிசக் கிரிமினல். தனது முஸ்லீம் எதிர்ப்பு அரசியலுக்கு விசுவாச மாகக் கிரிக்கெட்டிலும் முரணற்று நடந்து கொள்கிறார்.

மக்கள் தனக்களித்த பிரபலத்திற்கு ஒரு கிரிக்கெட் வீரர் விசுவாசமாக நடந்து கொள்கிறாரா? சிவசேனாவைக் கண்டித் தாரா? தான் சம்பாதித்ததை விளையாட் டுக்காகவாவது கொடுத்தாரா? பன் னாட்டு நிறுவனச் சின்னங்களுக்குப் பதில் தேசச்சின்னங்களைச் சுமந்தாரா? இல்லை, எனினும் ஒரு ஆட்ட வீரர் என்ற முறையில் நாணயமாக நடப்பார் என நம்புகிறீர்கள்!

எப்படி முடியும்? பிடீக்கும் புந்தை விடப் பிடீக்காத பந்திற்கும், அடித்து ஆடுவதை விட அவுட் ஆவதற்கும், நின்று ஆடுவதை விட உடன் வெளியே றுவதற்கும் - ரேட் அதிகம். ஆம். இனி மேலும் கிரிக்கெட் ஒரு விளையாட் டல்ல. பன்னாட்டுச் சந்தையின் சூதாட் டப் பொருள் மட்டுமே.

கிரிக்கெட்டின் அரசியல் புரிந்தது உண்மையானால், வீட்டுக்கு வீடு வாடனாலிப் பெட்டியின் அருகிலும், தொலைக்காட்சியின் எதிரிலும், மைதா னத்தில் நேரிலும் அமர்ந்து கொண்டு, இனியும் கிரிக்கெட்டை ரசிப்பதா இல்லை வெளியேறுவதா, நீங்களை முடிவு செய்யுங்கள்.

● சாத்தன்

“நரகம் என்ற ஒன்றில்லாமல் கிறித்துவம் இல்லை; திவால் என்பதில்லாமல் முதலாளித்துவம் இல்லை.”

இது கார்ல் மார்க்ஸின் மேற்கோள் அல்ல; தாய்லாந்து நாட்டின் வங்கி முதலாளிகள் சங்கத் தலைவர் உதிர்த்த பொன்மொழி. தென்கிழக்காசியப் பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவாக தாய்லாந்தின் நான்கு பெரும் வங்கிகள் திவாலாகிப் போனதற்கு அவர் தந்த தத்துவ விளக்கம்.

“புதிய தொழில் நுட்பங்கள் மூலதனத்தின் பாய்ச்சலுக்கு இந்த அளவுக்குத் துணை புரியும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை... தேசங்களையும், சமூகங்களையும் குறுக்கீடு கடைந்து சமூக இணக்கத்தையே நொறுக்கிவிட்டது உலக முதலாளித்துவம்”.

— இதுவும் உலகமயமாக்கத்தின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்த லண்டன் பொருளாதார அறிஞர் ஒருவரின் கருத்து. உலக மயமாக்கத்துக்கு எதிராக அவர் இப்போது எழுதியிருக்கும் நூலின் பெயர் “பெயர் விடியல்”.

“எல் நிளோ”வின் விளைவாகத் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் காடுகள் எரிந்தன. காட்டுத் தீயை அணைத்து ஓய்ந்தவுடன் கனமழை தொடங்கியது. நாடு நகரமெல்லாம் வெள்ளத்தில் மூழ்கின. எனினும் இந்த இயற்கையின் சீற்றங்களை விஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டு முன்னறிய முடிந்தது; ஓரளவு தற்காத்துக் கொள்ளவும் முடிந்தது.

ஆனால் சந்தையின் சீற்றத்தை முன்னறியவும் முடியவில்லை, தடுக்கவும் முடியவில்லை. தாய்லாந்து, ஹாங்காங், இந்தோனேசியா, தென்கொரியா, மலேசியா, ஜப்பான் என்று நிலநடுக்கத்தைப் போல நகர்ந்து செல்கிறது பொருளாதார நெருக்கடி.

உலக மயமாக்கத்தின் விளைவாக முதலாளித்துவச் சொர்க்கத்தின் வாயிற் கதவுகள் திறக்கப்படும் என்று நம்பிக் காத்திருந்த இந்நாடுகளின் நடுத்தர வர்க்கத்தினர், அவை வெளிப்புறமாகவும் திறக்கப்படலாம் என்ற சாத்தியக் கூறை மறந்து விட்டனர். கதவுகள் திறக்கப்பட்ட போது நரகத்தின் படுகுழியில் மல்லாக்கத் தள்ளப்பட்டுவிட்டனர்.

அலறுவதற்குக் கூட அவகாச

முதலாளித்துவ சொர்க்கம் கிழக்காசிய நரகம்

தர வர்க்கத்துக்கு உள்ளூர் உதாரணங்களெல்லாம் உரைப்பதில்லை.

‘ஜப்பானைப் பார்’ என்ற பேச்சு இன்னும் ஓயவில்லை. “அமெரிக்காவுடைய பிச்சைக்காரன்கிறவன் நம்மூர் லட்சாதிபதிக்கு சமம் சார்” என்று அரட்டை அரங்கத்தில் விசு போன்ற பிராணிகள் பேசும் போது கூடியிருக்கும் ஆயிரக் கணக்கான அறிவுக் கொழுந்துகள்

இன்னமும் கைதட்டத்தான் செய்கின்றன.

எனவேதான் அவர்களது ஆதர்ச பூமியில் ஆதர்ச நாயக்கர்களுக்கு நேர்ந்த கதியைப் பற்றி அவர்களது ஆதர்ச ஏடுகளில் வெளியான கதைகள் சிலவற்றையே தொகுத்துத் தருகிறோம். இவற்றை செய்திகளாகவும் கருதலாம்; உலக மயமாக்கம் படைத்த இலக்கியங்கள் என்று வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

துடைப்பம் ஏந்திய அரிச்சந்திரன்!

பட்ட கடனை அடைப்பதற்காகச் சூடலை காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டான் மன்னன் அரிச்சந்திரன். அவனுடைய வாக்கு தவறாமை, நாணயம் ஆகிய நற் குணங்களைப் போற்றி இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதும் பல நூற்றாண்டுகளாய் விடிய விடிய கண் விழித்து அழுதிருக்கிறது. அழுது வருகிறது.

இந்தப் படத்தில் கையில் துடைப்பக் கட்டையோடு நிற்கும் அரிச்சந்திரன் ஒரு ஜப்பானிய முதலாளி. பெயர் ஹிரோஷி ஆரா. இவருக்குப் பரம்பரைச் சொத்தாக டோக்கியோவில் ஒரு பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை இருந்தது. ஆட்டோமொபைல் நிறுவனங்களுக்கும், விளையாட்டுப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் தேவையான பிளாஸ்டிக் கை 24 மணி நேரமும் உற்பத்தி செய்து தள்ளிக் கொண்டிருந்தது.

ஏற்றுமதி வர்க்கத்தில் ஆசிய நாட்டு நிறுவனங்களுடன் போட்டி போடுவதற்காக தனது ஆலையை நவீனமயமாக்கினார் ஆரா. வியாபாரம் ஒகோவென்று போய்க் கொண்டிருந்த போது இடைத்தரகர்களுக்கு வழக்கம் போல இரவு விருந்து கொடுத்தார். “உங்களிடம் பிளாஸ்டிக் வாங்குகின்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தங்கள் ஆலையை வெளிநாட்டுக்கு மாற்ற

உலக மயமாக்கத்தின் விளைவாக முதலாளித்துவ சொர்க்கத்தின் வாயிற் கதவுகள் திறக்கப்படும் என்று நம்பிக் காத்திருந்த இந்நாடுகளின் நடுத்தர வர்க்கத்தினர், அவை வெளிப்புறமாகவும் திறக்கப்படலாம் என்ற சாத்தியக் கூறை மறந்து விட்டனர். கதவுகள் திறக்கப்பட்ட போது நரகத்தின் படுகுழியில் மல்லாக்கத்தள்ளப்பட்டுவிட்டனர்.

றப் போகிறார்கள்" என்று பேச்சு வாக் கில் சொன்னான் ஒரு இடைத்தரகன். அப்போது வெற்றி போதையும், மது போதையும் தலைக்கேறியிருந்ததால் காதில் விழுந்த அந்தச் செய்தி மூளைக்கு எட்டவில்லை.

கண்ணிமைக்கும் பொழுதில் எல் லாம் முடிந்து விட்டது. வாங்குவாரில்லா மல் உற்பத்திப் பொருள் மலையாய்த் தேங்கியது. சேமிப்பை வைத்துக் கடன் அடைக்க முடியவில்லை. திடீரென ரியல் எஸ்டேட் தொழில் படுத்ததால் ஆலை, வீடு அனைத்தின் விலையும் 25 சதவீதமாகக் குறைந்தது. எல்லாம் விற் றும் கடன் அடையவில்லை. கணவன் மனைவி சண்டை நிரந்தரமானது. ஒரு நாள் பொறுக்க முடியாமல் ஆராவின் 16 வயது மகன் தலைவிட்டான். "உங்க ளுக்கு அறிவில்லையா, எதற்குச் சண்டை போடுகிறீர்கள்? உங்கள் காலம் முடிந்துவிட்டது என்று இன் னுமா புரியவில்லை?" என்றான்.

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் புரிந்தது. இப்போது கையில் துடைப்பத்துடன் டோக்கியோ நகர அலுவலகங்களைக் கூட்டி, சம்பா தித்து பழைய கடனை அடைக்கி றார்கள் ஆராவும் அவர் மனைவி யும்.

இருந்தாலும் ஆராவின் மனைவி ரெய்கோவிற்கு ஒரு சந்தே கம். "நாம் முதுகொடிய வேலை செய்து கடனை அடைக்கிறோம். ஆனால் நம்மைப் போலவே திவா லான பெரிய வங்கி முதலாளிகளின் கடனை மட்டும் அரசாங்கமே அடைக்கிறதே, அதுவும் நம்மு டைய வரிப் பணத்தில்!" இது என்ன நியாயம் என்பதுதான் அந்த சந்திர மதியின் கேள்வி. கையில் துடைப் பத்தை எடுத்ததன் விளைவாக 'இயற்கையாகவே' உதித்த கேள்வி.

"எப்படியோ கடனை அடைக்கி ரோமே, அந்தவரை நாம் அதிருஷ்டசா லிகள்" என்று கணவனின் பதில்.

உழைப்பின் சம்பளம் மரணம்!

ஆம்! கடனை அடைக்க முடியாத துரதிருஷ்டசாலி சசாகியின் கதை இன் னும் கொடூரமானது. இவரும் ஜப்பா னிய சிறு முதலாளிதான்.

ரியல் எஸ்டேட் நிறுவனங்கள் கட் டும் கட்டிடங்களுக்கு மரவேலை செய்து தரும் காண்டிராக்டர் சசாகி. பத்து பேரை வைத்து வேலை செய்த சிறிய முதலாளி, 30 லட்சம் ரூபாய் முதல் போட்டு வேலை செய்து முடித்தார். ரியல் எஸ்டேட் நிறுவ னத்திடமிருந்து பணம் வரவில்லை. ரவு டிகளுக்குப் பணம் கொடுத்து பாக்கியை

வகுலிக்க முயன்றார். பயனில்லை. ரியல் எஸ்டேட் சந்தையின் வீழ்ச்சியி னால் அந்த நிறுவனமே திவாலாகிவிட் டது.

சசாகியிடம் வேலை செய்த தச்சர் களோ சம்பளபாக்கியைக் கேட்டு மிரட் டினார்கள். அவர்கள் மங்கோலியாவிலி ருந்து ஜப்பானுக்குப் பிழைக்க வந்தவர் கள். "என்னைக் கொண்டு போட்டாலும் சரி, என்னிடம் காசில்லை சம்பளம் தர முடியாது" என்றார் சசாகி. "எப்படியும் சம்பளம் வரது என்பதற்காக உன்னை அப்படியே விட்டு விடமாட்டோம், கொண்டு விடுவோம்" என்றார்கள் அந்த செங்கில்கான் தேசத்தின் தச்சர்கள்.

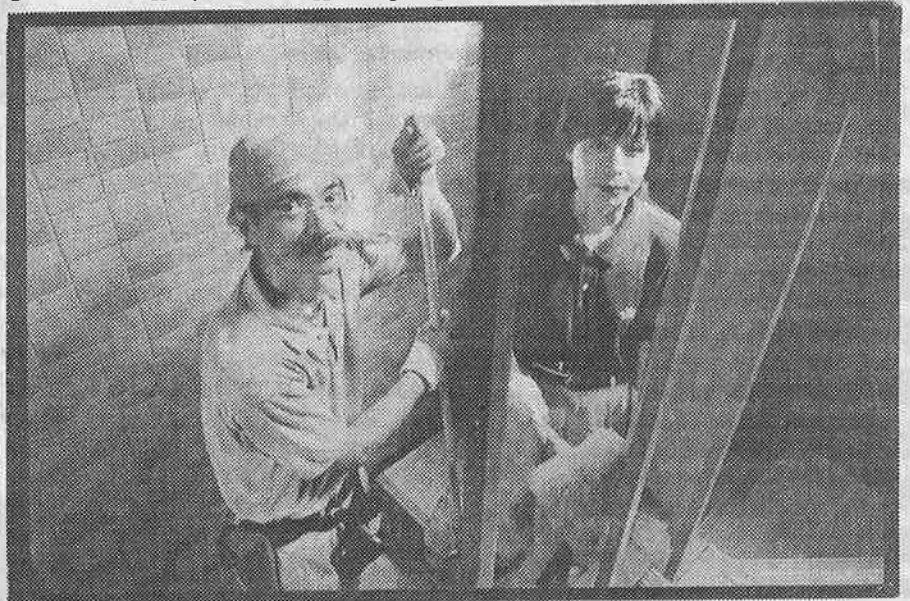
படாதபாடு பட்டுக் கடன் வாங்கி அவர்களின் சம்பள பாக்கியை அடைத் தார் சசாகி. இன்னும் 20 லட்சம் கடன் பாக்கி. இதை அடைக்க இனி வழி ஏதும்

கையில் பயணச் சீட்டு வாங்கக் கூடக் காசில்லாததால் அவர்கள் மீது இரக்கப் பட்டு இலவசப் பயணம் செய்ய அனும திக்கிறார்கள் மின்சார ரயில் வண்டிக ளின் நடத்துனர்கள்.

ஜே.எம்.சூ. ஒரு விளம்பர நிறுவ னத்தில் வர்த்தக மேலாளர். ஆட் குறைப்பு செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடன் தானே 'கவுரவமாக' ராஜி னாமா செய்தார்.

"அமெரிக்காவுக்கோ, ஜப்பா னுக்கோ நாங்கள் காலனி நாடாகி விடு வோம் போல இருக்கிறது. நானும் பல இடங்களின் பகுதி நேரமாக வேலை செய்து பார்த்தேன். என்னுடைய தரத் திற்கு நான் இன்னும் எவ்வளவுதான் கீழே இறங்க முடியும்?

என் மனைவி காலையில் ஒரு நிறு

துடைப்பக் கட்டையோடு நிற்கும் முன்னாள் ஜப்பானிய முதலாளி, ஹிரோஷி ஆரா.

கிடையாது. கடன்காரர்களால் கொலை செய்யப்படும் வரை வாழ்வதா, உடனே தற்கொலை செய்து கொண்டவதா என் பதை மட்டும்தான் அவர் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

கவுரவமான சோம்பேறிகள்!

தென் கொரியக் குடியரசு இந்த ஆண்டு தனது பொன் விழாவைக் கொண்டாடும் போது பத்தாயிரக் கணக் கான் சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் மூடு விழா கொண்டாடின. ஹூண்டாய் போன்ற பெரும் பன்னாட்டு நிறுவனங் கள் தங்களிடம் 20, 30 ஆண்டுகள் உழைத்த தொழிலாளிகளையெல்லாம் கதவடைப்பு என்ற பெயரில் இரக்க மின்றி வெளியே எறிந்தன. வேலை தேடி அவையும் தொழிலாளிகளின்

வனத்தில் எழுத்தர் வேலை பார்க்கிறாள்; இரவு ஒரு ஓட்டலில் பணியாளாக வேலை செய்கிறாள். இரண்டு பேரும் காலே 8 மணிக்கு வீட்டை விட்டுக் கிளம் புவோம். என் பையனைப் பள்ளியில் விட்டு விட்டு மாலை வரை வேலையில் லாத நண்பர்களோடு அங்கே இங்கே சுற் றுவேன். பிறகு பையனை வீட்டுக்கு அழைத்து வருவேன்.

இப்படியே போனால் உபயோக மில்லாத சோம்பேறியாகி விடுவேனோ என்றும் அச்சமாக இருக்கிறது. ஏதாவது சாதாரண வேலையாளாலும் பார்த்துத் தான் ஆக வேண்டும். இருந்தாலும் இப் போதைக்கு என் கவுரவம் அதற்கு இடம் தரவில்லை" என்று பொறுமுகிறார் முன் னாள் அதிகாரி சூ.

கலவை போடுகிறார் எஞ்சினியர்

இப்படி வறட்டு கவுரவம் பார்க்காதவர் லி ஜே ஹோ. முன்னாள் எலக்டிரிகல் என்ஜினியர். இப்போது வேலையில்லை, வீடும் இல்லை. சியோல் நகரின் நடைபாதைகளில் படுத்துறங்கினார். பிறகு சித்தாள் வேலை பார்த்தார். ஒரு முதலாளியின் வீட்டை ஒரு நாள் இலவசமாக சுத்தம் செய்து தந்தார். இரக்கப்பட்ட அந்த முதலாளி தனது பட்டறையின் மாடியில் பொந்து போன்ற ஒரு அறையை வாடகைக்குத் தந்தார். இப்போதைக்கு ஹோவின் உடைமைகள் மூன்று. குப்பை மேட்டில் பொறுக்கிய ஒரு குளிர்சாதனப் பெட்டி - ஆனால் அதற்குள் வைத்துப் பாதுகாக்கும் அளவுக்கு உணவுப் பொருள் ஏதும் இல்லை. ஒரு காயலாம் கடை சைக்கிள். பேருந்து செவ்வில்லாமல் வேலை தேடி அலைய பயன்படுகிறது. ஒரு கோட்டு, குட்டு நேர்முகப் பேட்டிகளுக்குப் போகும் போது மட்டும் பயன்படுத்துவதற்கு. இந்த எலக்டிரிகல் எஞ்சினியரின் இப்போதைய தொழில் எலக்டிரீசியன்.

உலகமயமாக்கம் அருளிய பொருளாதார நெருக்கடியில் மூச்சுத் திணறுகிறது இந்தோனேசியா. ஒரே அடியில் 10 கோடி மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே தள்ளப்பட்டு விட்டார்கள்

கொரியாவில் வேலை இழந்த கணவன்மார்களை மனைவிமார்கள் பலர் விவாகரத்து செய்கிறார்கள். பெற்ற பிள்ளைக்குச் சோறு போட முடியாமல் அநாதை இல்லங்களில் சேர்த்து விடுகிறார்கள் பல பெற்றோர்கள். சென்னை மக்களுக்கு 'வேலை வாய்ப்பு வழங்குவதற்காகக்' கார் தொழிற்சாலை தொடங்கியிருக்கிறதே ஹூண்டைஸ் நிறுவனம் - அந்த நிறுவனத்தின் நாடான தென்கொரியாவின் இன்றைய நிலை இதுதான்.

வீடு வரை கணவன் வீதி வரை மனைவி!

வீடற்றவர்கள் நடைபாதையில் உறங்குவது நமக்குப் புதிதல்ல. ஆனால் ஒரு வீடு வாங்கியதன் காரணமாகவே நடைபாதைக்குத் தள்ளப்பட்ட வின்னி நாக் என்ற பணக்காரப் பெண்ணின் கதை இது.

பங்குச் சந்தை, சுதந்திர வர்த்தகம் என்ற இரு சூதாட்டங்களின் மூலம் மினுக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஹாங்காங் நகரின் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகளில் தவணை முறையிலாவது ஒரு வீடு வாங்குவதென்பது மேல்தட்டு நடுத்தர வர்க்கத்தின் லட்சியக் கனவு.

“நான் 5 கோடி ரூபாய்க்கு என் வீட்டை வாங்கினேன். இன்று அதன் விலை பாதிமாக வீழ்ந்துவிட்டது. பொருளாதார வீழ்ச்சியினால் வேலை போய்விட்டது; வீடும் போகப் போகிறது; இந்த சனியன் பிடித்த வீட்டை வாங்கச் சொல்லி நச்சரித்தவன் நான்தான் என்பதால் என் கணவரும் என்னை விட்டுப் போகின்றார். எஞ்சினியர்ப்பது நானும் என் மகளும்தான். ஹாங்காங்கிற்கு ஒரு வேளை நல்ல எதிர்காலம் வரலாம்; ஆனால் என் எதிர்காலம் முடிந்துவிட்டது.”

கொள்ளையடி அல்லது பிச்சை எடு!

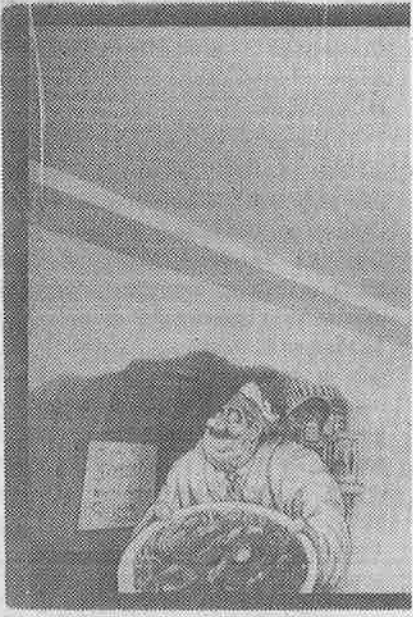
உலகமயமாக்கம் அருளிய பொருளாதார நெருக்கடியில் மூச்சுத் திணறுகிறது இந்தோனேசியா. ஒரே அடியில் 10 கோடி மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே தள்ளப்பட்டு விட்டார்கள். வறுமைக்கோடு என்ற வறண்டு போன வார்த்தையின் மூலம் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. வாழ்க்கையைப் பார்ப்போம்.

இதரில் சுபோமோ ஒரு தனியார் நிறுவனத்தின் லாரி ஓட்டுனர். வேலை போனபின் தெருவில் சிகரெட் விற்றுப் பார்த்தார்; வருமானமில்லை. இப்போது குப்பை பொறுக்குகிறார். “இந்தத் தொழிலிலும் நிம்மதி இல்லை. போட்டி அதிகமாகிவிட்டது. நல்ல பிளாஸ்டிக் துண்டுகளைப் பொறுக்குவதற்காக அடித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது” என்கிறார்.

பெரு நகரங்களின் மையத்தில் ஏக்கர் கணக்கில் விரிந்து கிடக்கும் கோல்ப் மைதானங்களை ஏழைகள் கைப்பற்றி விட்டார்கள். உழுது பயிரிட்டு விட்டார்கள். இறால் பண்ணைகளில் புருந்து மீன்களை அள்ளிக் கொண்டு போகிறார்கள். விவாகரத்து பன்மடங்கு அதிகரித்து விட்டது. மருத்துவமனைகளில் மன நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. நடுத்தர வர்க்கம் அழிவின் விளம்புக்கே வந்துவிட்டது. தற்கொலை அதிகரித்துவிட்டது.

வாழத் துடிக்கும் இளைஞர்கள் என்ன செய்வார்கள்? கொள்ளையடிக்கிறார்கள் அல்லது பிச்சையெடுக்கிறார்கள்.

வங்கி வேலையைக் குறிவைத்து

எலக்டிரீசியனாக மாறிய எ...

அதற்கேற்ற படிப்பைப் படித்துக் கொண்டிருந்த இந்தக் கல்லூரி மாணவனுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை போய்விட்டது. படிப்பை விடவும் மனமில்லை; கட்டுவதற்குப் பணமும் இல்லை. எனவே மழைக் காலங்களில் அலுவலக வாயில்களில் கையில் குடையுடன் நிற்கிறான். குடையில்லாமல் வந்த

புத்தர் கோவில் அள்ளாத மூதாட்டி சாம்ரோங் ஹார்...

**பாங்காக்கில் விபச்சாரம்
புத்தர் கோயிலில் அன்னதானம்!**

பாசிங், தாய்லாந்தில் ஒரு கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் அனைவரும் முதியவர்கள் அல்லது சிறுவர்கள். ஆண் பெண் அடங்கலாக அனைவரும் நகரத்தில் வேலை செய்து கிராமத்துக்குப் பணம் அனுப்புவார்கள்.

“பொருளாதார நெருக்கடி தொடங்கிய பின் மகனிடமிருந்து பணம் வருவதில்லை. சோற்றுக்கு வழியில்லை. என் 16 வயது பேத்திக்கு பாங்காக்கில் ஒரு வேலை வாங்கித் தருவதாக ஒரு ஆளெடுப்புக் கம்பெனிக்காரன் சொன்னான். அனுப்பி வைத்தேன். சில மாதங்கள் கழித்து என் பேத்தியை போலீசார் கொண்டு வந்து ஒப்படைத்தார்கள் விபச்சாரக் கேசில் பிடிபட்டதாக. இப்போது சோற்றுக்கு வழியில்லை. 3 கி.மீ தள்ளி இருக்கும் ஒரு புத்தர் கோயிலில் தினமும் ஒரு வேளை அன்னதானம் செய்கிறார்கள். அன்றாடம் 3 பிள்ளைகளையும் அங்கே தான் அனுப்புகிறேன்” என்கிறார் அந்த முதிய பெண்மணி.

இவையெல்லாம் டைம் வார ஏட்டில் வெளிவந்த செய்திகள். இந்தத் தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி பற்றி நம்மூர் நடுத்தரவர்க்கத்தின் ஞானாசிரியனான ‘இந்தியா டுடே’ என்ன சொல்கிறது?

“பொருளாதார வீழ்ச்சி கண்ட நிலையிலும் அந்த நாடுகள் இந்தியாவை விட நல்ல நிலையில் இருப்பதை நம்மவர்கள் கவனிக்கத் தவறிவிட்டார்கள். கண்ணாடி, குரோம் வைத்து இழைத்த பாங்காக் விமான நிலையத்தில் காலடி வைத்த போது எனக்கு மனதில் இந்தச் சோக நிலைவுதான் எழுந்தது....

மேற்கு நாடு எதிலும் உள்ளதை விட அதி நவீன விமான நிலையம். எங்களை நகருக்குள் இட்டுச் சென்ற டாக்சி ஏர்கண்டிசன் செய்யப்பட்டு சுத்தமாக இருந்தது. நம்மூர் விமான நிலைய வாசலில் நிற்கும் முடை நாற்ற மெடுத்த தகரட்பாக்கள் போலல்ல. சாலை அப்படியொரு சுத்தம். நம் நாட்டில் எந்த ஊரிலும் இது போல் கிடையாது....”

—என்று தாய்லாந்து புராணம் பாடிக் கொண்டே போகிறார் தவ்வீன் சிங் என்ற பத்திரிகையாளர். எது உண்மையான தாய்லாந்து? சாம்ராங்கின் பேத்திகள் அன்றாடம் 3 கி.மீ நடந்து சென்று இலவசக் கஞ்சி குடிக்கும் தாய்லாந்தா, தவ்வீன் சிங் பயணம் செய்த ஏர்கண்டிஷன் டாக்சி சாலையில் வழக்கிக் கொண்டு ஓடும் தாய்லாந்தா? இரண்டுமே உண்மைதான்.

“இந்தியாவும் தாய்லாந்தைப் போல முன்னேற வேண்டுமானால் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர வேண்டும். அதற்கு ஏ.சி கார், வழுவழுப்பான சாலைகள், சுத்தமான நகரம், அழகான விடுதிகள், தடை இல்லாத மின்சாரம் போன்ற உள்கட்டுமானங்கள் உடனே தேவை” என்கிறார் தவ்வீன் சிங்.

வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்ந்திழுக்கும் உள்கட்டுமானங்களில் முக்கியமானவொன்றை விட்டு விட்டார் தவ்வீன் சிங். அது பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட பெண்கள்!

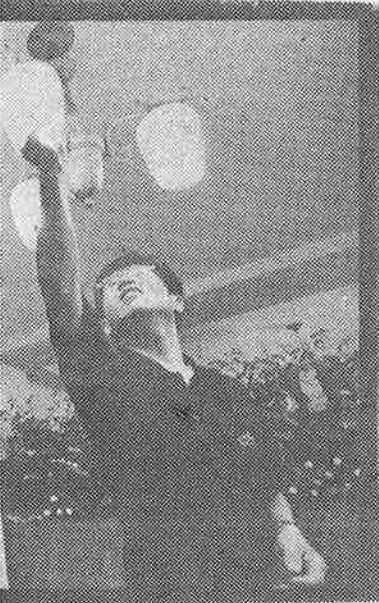
செங்கல் சுமக்கும் எலக்டிரிகல் எஞ்சினியர், குப்பை பொறுக்கும் லாரி டிரைவர், துடைப்பம் ஏந்திய தொழில் முனைவர், காலையில் எழுத்தராகவும் இரவில் ஓட்டல் பணியாளாகவும் உழைக்கும் அதிகாரியின் மனைவி, மழையில் நனைந்தபடி அடுத்தவருக்குக் குடை பிடித்துக் காசு சேர்த்து படிக்க விரும்பும் மாணவன், பேத்தியை விபச்சாரியாக்கி

உழைப்பைப் பண்டமாக மாற்றுவதில் உலக முதலாளித்துவம் வெற்றி பெற்று விட்டாலும், உழைப்பாளிகளைப் பண்டமாக மாற்றுவதில் இன்னும் வெற்றியடையவில்லை. தாங்கள் மனிதர்கள் என்ற உண்மையைத் தங்களுக்குத் தெரிந்த வழிகளிலெல்லாம் அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டு தானிருக்கிறார்கள்

வயிறாரத் தின்பதைவிட ஒரு வேளை இரந்து கஞ்சி குடிக்கலாம் என்று பட்டினி கிடக்கும் கிழவி சாம்ராங்....

இவர்களெல்லாம் இருக்கும் வரை தவ்வீன் சிங்கின் கனவு தென்கிழக்காசியாவிலும் நிறைவேறுவது கடினம். உழைப்பைப் பண்டமாக மாற்றுவதில் உலக முதலாளித்துவம் வெற்றி பெற்று விட்டாலும், உழைப்பாளிகளைப் பண்டமாக மாற்றுவதில் இன்னும் வெற்றியடையவில்லை. தாங்கள் மனிதர்கள் என்ற உண்மையைத் தங்களுக்குத் தெரிந்த வழிகளிலெல்லாம் அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டு தானிருக்கிறார்கள். மனிதர்களை முதலாளித்துவம் வெற்றி கொள்ள முடியாது.

■ சூரியன்

என்ஜினியர், லி ஜே ஹோ

வர்களுக்கு குடைபிடித்து வீட்டுக்குக் கொண்டு போய்விட்டு கொடுப்பதை வாங்கிக் கொள்கிறான். இவன் கண்டுபிடித்த இந்தப் புதிய தொழிலுக்குப் பெயர் குடை டாக்சி. மழையில்லாத போது போக்குவரத்து சிக்கல்களில் பாட்டுப் பாடி பிச்சையெடுக்கிறான்.

சாலந்தள்ளும், தாய்லாந்தின்

“நாம், கலைத்துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள்; பாடகர்களாக, நடிகர்களாக, பத்துறைக் கலைஞர்களாக இருக்கும் நாம், மக்களிடமிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை அவசியம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நமது முழுத்திறனும் மக்களிடமிருந்து கிடைத்தது என்பதால் மக்களுக்கு சேவையாற்றுவது நமது கண்டிப்பான கடமையாகும். அதன் வழி அவர்களுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்க வேண்டும்.” — பால்ராப்சன்.

பால்ராப்சன் நூற்றாண்டு விழா: அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு மக்கள் கலைஞன்

அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு மக்கள் கலைஞன் இப்படி முழக்கமிட்டான். எந்த அமெரிக்கா? நாம் கலைத்துறையில் இருக்கும் பன்னாட்டு முதலாளிகள்; மைக்கேல் ஜாக்சனாக, ஸ்பிலின்பெர்க்காக, ஆர்னால்டாக இருக்கும் நாம், மூலதனத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை மறக்கக் கூடாது. சுரண்டலின் மூலம் பெற்ற ஆற்றலை, மக்களை மழுக்குருண்டையாக மாற்றுவதற்கு பயன்படுத்துவது நமது கடமை. அதன் வழி பன்னாட்டு முதலாளிய தேவர்களுடன் கலந்திருக்க வேண்டும். நாம் கண்ட அமெரிக்கா இதுதான். ஆனால் நமக்கு மறைக்கப்பட்ட அமெரிக்காவையும் வரலாறு பதிந்திருக்கிறது.

‘புரட்சியின் நாதம் உங்களுக்கு கேட்க வில்லையா,’ என் ஆன்மாவை ஒரு வெள்ளையனிடம் விற்கமாட்டேன்’ என்று நமது இதயங்களைத் தடையின்றித் தொட்டுப்போகும் இன்றைய டிரேசி சாப்மென், வியட்நாம் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து வீதிதோறும் இசையால் முழங்கிய நேற்றைய ஜோன் பெய்ஸ், போன்ற மக்கள் பாடகர்கள்தான், அப்படி மறைக்கப்பட்டவர்கள். இப்படி ஒரு மரபை அமெரிக்காவில் தொடங்கி வைத்தவர் பால்ராப்சன். ‘அடிமையாக இருப்பதையோ, விடுதலைக்காகப் போராடுவதையோ, ஒரு கலைஞன் கண்டிப்பாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நான் இரண்டாவதைத் தெரிவு செய்தேன்’ எனும் ராப்சன் ஒரு பாடகராக மட்டுமல்ல, அரசியல் போராளியாகவும் வாழ்ந்தார் என்பதுதான் இன்றும் அவர் மறைக்கப்படுவதற்கு காரணம்.

நியூ ஜெர்சி மாநிலத்தில் 1898-ஆம் ஆண்டு ராப்சன் பிறந்தார். அவரது தந்தை வர்ஜீனிய மாநிலத்தில் அடிமையாக இருந்து சுதந்திர மாநிலங்களுக்குத் தப்பி ஓடியவர். ஒரு கறுப்பின அடிமையின் அவலங்களையும், போராட்ட குணத்தையும் தந்தையிடமிருந்தே மகன் அறிகிறார். ராப்சனின் குடும்பம் அமெரிக்காவின் மிகப்பழைய கருப்பின குடும்பங்களில் ஒன்று என்பதும் அவரது போராட்ட ஆளுமையை வளர்ப்பதில் பங்கு வகித்தது.

பள்ளியிறுதித் தேர்வில் பெற்ற உயர் மதிப்பெண்கள் மூலம் ரட்கர்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர உதவித் தொகை கிடைக்கிறது. நிறுவெறியின் களத்திலும் 15 வித விளையாட்டுக்களில் முதலிடம் வகித்தார். சிறந்த கால்பந்து வீரரான ராப்சன், ரட்கர்ஸ் பல்கலையிலிருந்து இரு முறை தேசிய அணிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆரம்பத்தில் கருப்பர் என்பதால் கல்லூரி அணியில் இடம் கிடைக்கவில்லை. அவரது கல்லூரியை வேறு ஒரு கல்லூரி 10 கோல் போட்டு தேற்கடித்த பின் தான், ராப்சனுக்கு அணியில் சேர முடிந்தது. தனது கல்வி நிறுவனத்துக்கு விளையாட்டுத் துறையின் மூலம் பல பெருமைகளை வாங்கிக் கொடுத்தாலும், ராப்சனின் பெயர் அவர் இறந்து 19 ஆண்டுகள் கழித்து 1995-ஆம் ஆண்டில்தான் கல்லூரி அணியில் விளையாடியவர் என அங்கீகாரம் பெற்றது.

கருப்பர்கள் விளையாட முடியாது என்ற அளவுக்கு நிறுவெறி கோலேச்சிய காலத்தில் ராப்சனை ஒரு வீரனாக அங்கீகரிக்க மறுத்தார்கள். கல்லூரி அணி தோல்வியுற்ற பின் ஒரு வீரனென்று இவ்ருந்தே மகன் அறிகிறார். ராப்சனின் குடும்பம் அமெரிக்காவின் மிகப்பழைய கருப்பின குடும்பங்களில் ஒன்று என்பதும் அவரது போராட்ட ஆளுமையை வளர்ப்பதில் பங்கு வகித்தது.

என மறுத்ததன் மூலம் அவரது சட்டத்துறை வாழ்க்கையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தான். 1921-இல் எஸ் லாண்டா என்ற மனித இயல் ஆய்வாளரைத் திருமணம் செய்தார். மனைவியின் தூண்டுதலினால் நாடகங்களில் நுழைந்தார் ராப்சன். மிகச் சிறந்த நடிகரானதும், சில திரைப்படங்களிலும் நடிக்ந்தார். இரண்டிலும் கறுப்பர் மற்றும் தொழிலாளர்கள்-பற்றிய பிரச்சினைகளே அதிகம். அதனால் பெரும் நிறுவனங்கள் அவரைத் துண்டித்துக் கொண்டன.

1925-முதல் இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தத் துவங்கினார். சிறுவயதில் சர்ச்சை இசையை மட்டும் கேட்டிருந்த ராப்சன், இசைக் கல்வி எதுவும் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் கறுப்பின மக்கள் மரபிசையை முதன்முதலில் பயன்படுத்திய ராப்சன் பின் சீனா, ரசியா, வேல்ஸ், யூதம் என பலவித நாட்டுப்புற இசைகளைக் கற்றுக் கொண்டு பாட ஆரம்பித்தார். பல நாடுகளிலிருக்கும் மொழியியல், அழகியல், மனித ஒருமைப்பாடு மூன்றையும் தனது இசையால் விளக்கி நிகழ்த்தினார்.

ராப்சனின் கம்பீரமான குரலிலிருந்து கிளம்பிய பாடல்கள் விரைவிலேயே வரவேற்பு பெற ஆரம்பித்தது. தங்களுக்கு நெருக்கமான ஒரு கலைஞனை, அமெரிக்க கறுப்பின மக்களும் - தொழிலாளர்களும், ஐரோப்பிய மக்களும் கொண்டாட ஆரம்பித்தனர். 1927-இல் ஐரோப்பிய நகரங்களில் 2 ஆண்டுகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார். 28-இல் குடும்பத்துடன் லண்டனில் தங்கி ஒரு கலைஞராகவும், மொழியியல் அறிஞராகவும் வாழ ஆரம்பித்தார்.

அடிமை உலகிலிருந்து வந்த ராப்சன் இங்கிலாந்தின் வரவேற்பிலும், வசதியிலும் மூழ்கவில்லை. லண்டன் வருடங்களில் சோசலிச அரசியலைக் கற்றுக் கொண்டார். வேல்ஸில் இருக்கும் சுரங்கத் தொழிலாளர்களுடன் வாழ்ந்து

நீ ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டா என்ற கேள்விக்கு ஆம் என்றோ, இல்லையென்றோ பதிலளிக்க மறுத்தார். தனது அரசியல் தெரிவைக் கேள்வி கேட்க யாருக்கும் உரிமை இல்லை என்றும், சோவியத் நாட்டை எதிர்க்கும் அமெரிக்கப் போரை ஆதரிக்க முடியாது என்றும் முழங்கினார்.

ராப்சன் பேசுகிறார்..

இரண்டறக் கலந்தார். நிறுவெறியில்லாமல் வெள்ளையினத் தொழிலாளர்கள், கறுப்பர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வதையும், போராடுவதையும் உணர்ந்து கொண்டார். அதன் பிறகு அவரது விடுதலை வேட்கை கறுப்பின மக்களோடு நில்வாமல், தொழிலாளர்கள், பாசிசத்திற்கு எதிராகப்போராடும் மக்கள், தேசங்கள் என விரிந்து சென்றது.

1934-ல் சோவியத் நாட்டில் ராப்சன் மேற்கொண்ட பயணம் சோசலிசத்தின் நடைமுறையை அணுகுக்க காட்டியது. "முதன்முறையாக தன்னை ஒரு நீக்ரோவர்க இல்லாமல், மனிதனாக நடத்தியது சோசலிச பூமிதான்", என்று குறிப்பிட்ட ராப்சன் சோவியத் மக்களுடன் கொண்ட நட்பு அவர் இறப்பு வரை நீடித்தது. ஜெர்மனியிலும், ஸ்பெயினிலும் எழுந்த பாசிசத்துக்கு எதிரான ஐக்கிய முன்னணியை, விடுதலை விரும்பும் அனைத்து மக்களும் உருவாக்க வேண்டும் என்பதைப் பிரச்சாரம் செய்தார். பாசிச சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து ஸ்பெயின் மக்கள் போராடிய காலத்தில் 1938-ஆம் ஆண்டு மாட்டிட் சென்று மக்களின் போர்க்காலப் பாடல்களை பாடினார்.

அடுத்த ஆண்டில், பாசிசத்திற்கு எதிரான உலகப்போரில் அமெரிக்காவை ஈடுபட வைப்பதையும், தன் இன மக்களின் சமஉரிமைப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்காகவும் அமெரிக்காவிற்கு மீண்டும் திரும்பினார். புகழின் உச்சியிலிருந்த ராப்சனை விடுவதற்கு இங்கிலாந்தின் தொழிலாளர்களும், கலைஞர்களும் விரும்பவில்லை என்றாலும், அவர் கற்றுக் கொண்ட அரசியல், அதன் கடமையை நிறைவேற்ற விரும்பியது. 'கம்யூனிஸ்ட் ஆதரவாளர்' என குற்றம் சாட்டப்பட்டு வழக்குகளைச் சந்தித்த சார்லி சாப்ளின் அமெரிக்காவை விட்டு லண்டன் வந்த காலத்தில் ராப்சன் அமெரிக்கா திரும்பினார்.

உலகப்போர் முடிந்து, கம்யூனிச எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் அங்கே கொடிகட்டிப் பறந்த காலம். ஏற்கனவே அமெரிக்காவில் முற்போக்கு தொழிற்சங்கங்களுடன் நெருக்கமாக இருந்த ராப்சன், மீண்டும் அவர்களுடன் பணியாற்ற ஆரம்பித்தார். கலை உலகில் கறுப்ப ரென்பதால் புறக்கணிக்கப்படும் கலைஞர்களுக்காகவும் போராட ஆரம்பித்தார். இந்நிகழ்ச்சிப் போக்கில் 1948-ஆம் ஆண்டில் ராப்சன் நடவடிக்கைகளை முடக்கும் அரசு பயங்கரவாத இயக்கம் ஆரம்பித்தது.

கம்யூனிசக் கொள்கைகள் கொண்ட அமைப்புக்கள் - நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் வெளிநாட்டின் கைக்கூலிகள் என முத்திரை குத்தி ஒடுக்கப்

வேல்ஸ் தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஒரு அழைப்பு வந்திருக்கிறது. அது வெறும் அழைப்பு மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலும் அர்த்தமுண்டு. உங்களுக்குத் தெரியும், இங்கிலாந்தின் அங்க மாயிருக்கும் வேல்ஸில்தான் கறுப்பு, வெள்ளை தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து போராட முடியும் என்பதை முதலில் உணர்ந்து கொண்டேன். அங்கிருக்கும் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களுக்கு தொழிலாளர்களுடன் செல்வேன். அவர்களுடன் வாழ்ந்திருக்கிறேன். அதையே 'ப்ரவுட் வேலி' (PROUD VALLEY) என்ற படத்தில் நடித்துமிருக்கிறேன்...

'நான் ஒரு அமெரிக்கன். கடல் கடந்து, பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் மாபெரும் வீரர்களுடன் கைகுலுக்கிய தாமஸ் ஜெப்சனைப் போல, கண்டம் விட்டு வாழும் அற்புதமான சோவியத் மக்களுடன் கை கோர்க்கிறேன். இது என் உரிமை, ஒரு அமெரிக்கன் என்பதால்....'

"மலையின் உச்சியிலிருந்து உலகைப் பார்க்கிறேன். ஆப்பிரிக்கா, கனடா, அனைத்து உலகிலும் என் முன்னோர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் ஏனெனில் மனித இனம் ஒன்றே ஒன்றுதான். நிறம், இனம், பண்பாடு என அடிப்படையான வேறுபாடுகள் எதுவும் கிடையாது. மனித இனம் முழுமையும் அன்புடனும், நேசத்துடனும் வாழ முடியும். என் அனுபவத்தில் அதை உணர்ந்திருக்கிறேன். அப்படி மக்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் மொழியைக் கற்றிருக்கிறேன். அவர்கள் பாடலையும் பாடுகிறேன். மனித ஒருமைப்பாடு ஒரு எளிய விஷயம்தான். அதேசமயம் நமது எதிரிகள் அதை விரும்பவில்லை, என்பதையும் அறிவோம். ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல, என் வாழ்க்கையை, அன்றாடம் போராடும் அத்தகைய மக்கள் திரளினருக்குத்தான் கொடுப்பேன். அவர்கள் போராட்டங்களுக்கு உதவி செய்வேன். அதற்காக ஒரு போதும் மன்னிப்பு கேட்க

மாட்டேன். போராட்டத்தைத் தொடருவேன். அதையே உண்மை எனக் காண்கிறேன்.

— ஆகஸ்ட் 16, 1953-வாஷிங்டன் இசை நிகழ்ச்சி ஒன்றில் பேசியது.

உலக மக்களிடையே அமைதியைப் பிரச்சாரம் செய்தமைக்காக, சர்வதேச ஸ்டாலின் அமைதி விருது கிடைத்தது பற்றி நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள்: 'உங்கள் உணர்வு எப்படி இருந்தது?' ஏனைய விருது பெற்றவர்களைப் போல, 'இது மிகப்பெரும் மரியாதை' என்று வழக்கமாகச் சொல்லலாம். ஆனால் அப்படியில்லை. இந்த விருது வெறும் நன்றி தெரிவிப்பதைக் காட்டிலும் மதிப்பு வாய்ந்தது. ஏற்கனவே

விளையாட்டு, கலை கறுப்பின மக்களின் சம உரிமைக்கான போராட்டம், தொழிலாளர் உரிமைகள், அமைதிக்கான போராட்டம் போன்றவற்றில் என் பங்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது... இந்தப் பரிசு உண்மையிலேயே ஒரு உலக விருது. மிகவும் முக்கியமானது. இந்தப் பரிசை ஒரு தனி நபராக நான்

பெற்றுக் கொள்ள வில்லை...

— விடுதலை இதழ் ஜனவரி 1953, ஸ்டாலின் அமைதிப் பரிசு பெற்றது குறித்து

"நான் வளர்ந்து பெரியவனாகிய பிறகு, முதன் முதலில் ஒரு மனிதனாக இங்கேதான் உணருகிறேன். நான் ஒரு நீக்ரோ அல்ல: ஒரு மனிதன். இங்கே வரும் முன்னால் இப்படிக் கூட ஒரு விஷயம் இருக்கும் என்பதை நம்பவில்லை. என் வாழ்வில் முதன் முறையாக கவுரவத்தோடு நடத்தப்படுகிறேன். ஒரு நீக்ரோ இதை எப்படி உணருவான் என்பதை உங்களால் கற்பனை செய்யுது கூடப் பார்க்க முடியாது."

— 1934 சோவியத் பயண அனுபவத்தை, ரசிய திரைப்பட இயக்குநர் ஐன்ஸ்டீன் - ராப்சன் தெரிவித்தவை.

பட்டன. 'அமெரிக்க எதிர்ப்பு' நடவடிக்கைகளை விசாரிக்கும் கமிட்டியும் சட்டமும் முழுவிச்சில் இயங்க ஆரம்பித்தன. ஜனநாயக, முற்போக்குக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த முற்போக்கு கட்சிக்காக ராப்சன் பிரச்சாரம் செய்து வந்தார். இறுதியில் 'கம்யூனிஸ்ட்' என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, செனட் பிரதிநிதிகள் கமிட்டி முன்பு நிறுத்தி விசாரிக்கப்பட்டார். நீ ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டா என்ற கேள்விக்கு ஆம் என்றோ, இல்லையென்றோ பதிலளிக்க மறுத்தார். தனது அரசியல் தெரிவைக் கேள்வி கேட்க யாருக்கும் உரிமை இல்லை என்றும், சோவியத் நாட்டை எதிர்ப்பும் அமெரிக்கப்போரை ஆதரிக்க முடியாது என்றும் முழங்கினார். இத்தகைய பேச்சுக்களை அன்றும் இன்றும் அமெரிக்காவில் கேட்க முடியாது. ராப்சனின் முடிவு அவரது நண்பர்களுையே வியக்க வைத்தது. கு-கிளக்ஸ்-

கிளாள் என்ற வெள்ளை நிறவெறி பயங்கரவாத அமைப்பும் ராப்சனைக் கொல்லப்போவதாக மிரட்டி வந்தது.

தொடர்ச்சியாக 1949-இல் பாரிசில் நடந்த உலக அமைதி மாநாட்டில் "தலைமுறை தலைமுறையாக ஒடுக்கப்படும் அமெரிக்க கருப்பர்கள், தம்மை ஒடுக்கும் சக்திகளுக்காக, ஒரு தலைமுறைக்குள் நமது மக்களுக்கு சமத்துவத்தை வழங்கிய சோசலிச நாட்டை எதிர்த்து போரிடுவது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை" என்று ராப்சன் பேசிய பேச்சு ஒரு திருப்புமுனை. கேவலம் ஒரு வாஜ்பாய், அத்வானி, பால்தாக்கரேவை கண்டிக்க வக்கற்றுப் போன நமது கலைஞர்களுடன் பால் ராப்சனை இணைத்துப் பாருங்கள். உலக ரவடிபைய அதன் குகையிலிருந்தே எதிர்ப்பது, எவ்வளவு பிரம்மாண்டமானது, வீரமானது என்பது புரிய வரும்.

ராப்சனது பேச்சை, ஊதிப்பெருக்கி திரித்து அமெரிக்க அரசும், செய்தி நிறுவனங்களும் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்தன. கருப்பின மக்களின் 'மதிப்பு வாய்ந்த' ஏனைய தலைவர்களும் ராப்சனைக் கண்டிக்க ஆரம்பித்தனர். கருப்பின மக்களின் நலனை ராப்சனது பேச்சு புறக்கணித்து விட்டதாக அவர்கள் குற்றமும் சாட்டினர். இன்றும் அமெரிக்காவில் கருப்பின உரிமைக்காகப் போராடும் இயக்கங்கள், அரசின் வெளியுறவு ஆதிக்கக் கொள்கையை விமர்சிக்கமாட்டார்கள். அந்த அளவுதான் அவர்கள் போராடுவதற்கான எல்லை, அந்தத் தலைவர்களும் அதை நெஞ்சார ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் தான். ஆனால் ராப்சன் ஏற்கவில்லை.

மோதலும் முற்றியது. ராப்சன் நாடு திரும்பிய போது 11 கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

பீக்ஸ்கில் இசை நிகழ்ச்சி

நியூயார்க் அருகிலுள்ள பீக்ஸ்கில் பூங்கா. அங்கே கருப்பின மக்களும், யூத தொழிற் சங்கத்தினரும், சமாதானம் விரும்பும் சங்கத்தினரும் 1949 ஆகஸ்ட் 27 அன்று ராப்சன் இசை நிகழ்ச்சியை நடத்த முடிவு செய்துகின்றனர். கூ-கிளக்ஸ்கிளாள் என்ற வெள்ளை நிறவெறி

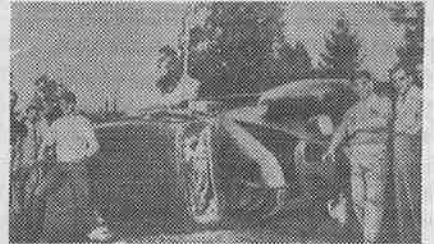

பூங்காவைப் பாதுகாக்கும் தொழிலாளர்கள்

அமைப்பும் அமெரிக்க 'லீஜியன்' என்ற 'முன்னாள் இராணுவவீரர் சங்கமும்' சேர்ந்து இசை நிகழ்ச்சியை நடத்த விடாமல் கலவரம் செய்கிறார்கள்; தாக்குகிறார்கள். அன்றைய நிகழ்ச்சி ரத்தானது.

'நானும், எனது மக்களும் இந்த அச்சுறுத்தல்களுக்குப் பணிய மாட்டோம்,' என்று ராப்சன் பதிலடி கொடுத்தார். அடுத்தவாரம் நியூயார்க் மற்றும் பல இடங்களிலிருந்து சுமார் 25,000 மக்கள் ராப்சனுடன் பீக்ஸ்கில் சென்றனர். 2,500 தொழிலாளர்கள் பூங்காவைச் சுற்றி மனிதச் சங்கிலியாகப் பாதுகாப்பு கொடுக்க, இசை நிகழ்ச்சி வெற்றிகரமாய் நடந்தேறியது. வெளியே வெள்ளை நிறவெறியர்கள் நிகழ்ச்சி முடிந்து திரும்பியவர்களை தாக்கினார்கள். நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் படுகாயமடைந்தனர். அரசின் போலீசும், நிர்வாகமும் வேடிக்கை பார்த்தது.

வெள்ளைப்பத்திரிகைகளும் இத்தாக்குதல்களை மறைத்தன. உலக முற்போக்கு அமைப்புக்களும், கலைஞர்களும் இத்தாக்குதலைக் கண்டித்தனர். ஜனநாயகத்திற்காகப் போராடிய அமெரிக்கத் தொழிலாளர்கள் வரலாற்றில் பீக்ஸ்கில் நிகழ்ச்சி, ஒரு ரத்த சாட்சியாகப் பதிந்து விட்டது.

வெள்ளை நிற வெறியர்களின் தாக்குதல்

அவரது நண்பர்கள், கலைஞர்கள் பலர் கறுப்புப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு கண்காணிக்கப்பட்டனர். இந்த அடக்கு முறை பயங்கரவாதத்தின் தொடர்ச்சியில் பலர் வீழ்ந்தனர். வீழாத சிலரில் ராப்சன் முன்னணியிலிருந்தார். அவரது சொந்த ஊருக்குப் போவதற்குக் கூட தடை விதிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க தொழிற் சங்கங்களுக்காக, நியூயார்க்கில் பீக்ஸ்கில்லில் அவர் நடத்திய இசை நிகழ்ச்சி வெள்ளை நிற வெறியர்களால் அரசு உதவியுடன் தாக்கப்பட்டது. (பார்க்க பெட்டிச் செய்தி) 'எங்கெல்லாம் என்பாட்டை மக்கள் விரும்புகிறார்களே, அங்கு நிச்சயம் செல்வேன்' என்று இடியாய் முழங்கி

னார் ராப்சன். இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு ராப்சன் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை அரசு அதிகப்படுத்தியது.

தொலைக் காட்சிகளும், வானொலிகளும் அவரைப் பேட்டியெடுக்க மறுத்தன. செய்தி நிறுவனங்கள் ராப்சனது செய்திகளைத் தணிக்கையிட ஆரம்பித்தன. அவரது இசை நிகழ்ச்சிக்கான அரசு குகள் தருவதற்கு யாரும் தயாரில்லை. கடைகளிலிருந்து அவரது ஒலிப்பேழைகள் திடீரென மாயமாய் மறைந்து போயின.

"நான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் இல்லை" என கையெழுத்திட மறுத்த ராப்சனது, பாஸ்போர்ட் ரத்து செய்யப்பட்டது.

அனைத்து வருமானங்களையும் இழந்த ராப்சன், தனது சொந்த வீட்டை விற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். இருந்தும் தனது கொள்கையை விற்க மறுத்த ராப்சன், "இவை என் உறுதியில் ஆயிரத்திலொரு பங்கைக் கூட குறைக்க முடியாது" என எட்டுத்திக்கும் நிமிர்ந்து அறை கூவினார். 'அமெரிக்க நலனுக்கெதிரான' நடவடிக்கைகளை விசாரிக்கும் கமிட்டி முன் 'பொய்யான அமெரிக்கர்களான நீங்கள், உங்களுக்காக வெட்கப்பட வேண்டும்' எனக்காறி உமிழ்ந்தார். ராப்சனை அடக்க நினைத்த அரசு தனது பயங்கரவாதத்தை எப்.பி.ஐ மூலம் தொடர்ந்து 20 ஆண்டுகள் செயல்படுத்தி வந்தது.

அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா 4 கண்டங்களிலிருந்தும் பல் வேறு அமைப்புக்கள், கட்சிகள் சார்பாக கண்டனக் குரல்கள் எழுந்தன. ராப்சனை அச்சுறுத்தும் அமெரிக்க அரசை எதிர்த்து உலக இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. 8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மெக்ஸிகோ கம் (கம்யூனிச எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள்) முடியும் தறுவாயில், உலக நிர்ப்பந்தம் காரணமாக 1958-இல் ராப்சன் பால் போர்ட் திரும்ப தரப்பட்டது.

மீண்டும் அந்தக் கருப்புக் குயில் தனது விடுதலை இசையை உலகெங்கும் பரப்ப பயணமானது. அமெரிக்காவில் தடை செய்யப்பட்ட காலத்திலும், தனது இசையை ஒலிப்பேழைகள், தொலை பேசி மூலமாக உலகத்தொழிலாளர் இயக்கங்களுக்கும், முற்போக்கு அமைப்புக்களுக்கும் அனுப்பி வந்தார். 1952-இல் கனடாவின் தொழிலாளர் அமைப்பு அவரை அழைத்தது. அமெரிக்க அரசு தடை செய்தது. மீறினால் 5 வருடம் சிறை எனத் தெரிந்தும், ராப்சன் கனடாவை நோக்கிப் பயணமானார். எல்லையில் இராணுவத்தால் வலுக்கட்டாயமாக நிறுத்தப்பட்டார். அங்கேயே இருநாட்டு மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கூடியிருக்கும் எல்லையிலேயே இசை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்.

தடைக்கு முன்னும், பின்னும் அவர் நடத்திய இசை நிகழ்ச்சிகளின் வருமானங்கள் அனைத்தும் அகதிகள், தொழிலாளர் அமைப்புக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஒரு மக்கள் கலைஞனுக்கு இவையெல்லாம் சாதாரண விசயம்தான். இருப்பினும் தடையால் தன் வருமானங்களை இழந்தபோதும் பணம் ஈட்டும் பொருட்டு இசை நிகழ்ச்சியை நடத்த வில்லை என்பது அவர் ஒரு மகத்தான மக்கள் கலைஞன் என்பதை உணர்த்தும்.

விடுதலைக்காகப் போராடும் தொழிலாளர்கள், கறுப்பர்கள், காலனிய நாடுகள், கம்யூனிஸ்ட்டுகள் நெஞ்சங்களில் நீங்காத இடம் பெற்ற அந்த இசைக் குயில் தனது கடைசி உலக சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு நாடு திரும்பியது. நோய்வாய்ப்பட்ட உடல்நிலையில் 1965-ஆம் ஆண்டு முதல் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். இறப்பதற்கு முன் "என் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் வீணில்லை" எனப் படுக்கையிலும் உறுதியுடன் இருந்த அந்தப் போராளி 1976-இல் மறைந்தார்.

விளையாட்டு வீரராக, வழக்கறிஞராக, நடிகராக, பாடகராக என ஒவ்வொரு துறைக்கும் ராப்சன் மாற நேர்ந்தது. அவருடைய விருப்பத்தினால் அல்ல. எந்தத் துறையிலும் இடம்

ஜோ ஹில்லுக்கு நினைவஞ்சலி

வெள்ளையரினத்தில் பிறந்த ஜோவில், ஒரு தாமிரச் சுரங்கத் தொழிலாளர்; அமெரிக்காவின் உட்பா வட்டாரத்தில், சுரங்க முதலாளிகளுக்கு எதிராகத் தொழிலாளிகளைத் திரட்டிப் போராடிய ஒரு தலைவன். அவன் மீது கொலைப்பழி சுமத்திய முதலாளிகள் தூக்கிவெற்றிக் கொன்றார்கள். அந்த வீரனைப் பற்றி ராப்சன் பாடும் நினைவஞ்சலிப் பாடல்:

நேற்றிரவு,
என் கனவிலில்
ஜோவைக் கண்டேன்
'நீ இறந்து 10 வருடமாயிற்றே'
ஜோவிடம் கேட்டேன்.
இல்லை,
எப்போதும்
எனக்கு மரணமில்லை என்றான்.

தாமிர முதலாளிகள்
உள்ளளைக் கொன்றார்களே,
சுட்டு விட்டார்களே,
பதட்டத்துடன் கேட்டேன்.
ஒரு மனிதனைக் கொல்ல
எத்தனை துப்பாக்கிகள்
வேண்டுமானாலும் எடுக்கட்டும்
நான் இறக்க மாட்டேன்
ஒரு போர்தும் மறைய மாட்டேன்
என்றான் ஜோ.

உயிர் போல் முழுதாய் நின்று
கண்கள் சிரிக்க
பேசினான் ஜோ,
அவர்கள் கொல்ல மறந்தது
எதுவோ,
அது சென்றது
மக்களை அணிதிரட்ட.

சாண்டிகோ முதல்
மையின் வரை
ஒவ்வொரு சுரங்கத்திலும்
ஒவ்வொரு ஆலையிலும்,
தங்கள் உரிமைக்காக
போராடும் தொழிலாளிகள்
இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம்

ஜோ ஹில் இருப்பதை
நீங்கள் கண்டுபிடிக்கலாம்
நீங்கள் காணலாம்.

நேற்றிரவு,
என் கனவிலில்
ஜோவைக் கண்டேன்.

கொடுக்க விரும்பாத நிறுவெறிதான் அவரைப் பல் துறைகளுக்குப் பந்தாடியது. இருப்பினும் அதையே ஒரு சவாலாக எடுத்துக் கொண்டு, இறுதியில் ஒரு அரசியல் போராளியாக மாறினார். அவர் நினைத்திருந்தால், ஏதோ ஒரு துறையில் சமரசம் செய்து கொண்டு பொருளிட்டியிருக்கலாம்.

குத்துச் சண்டை முகமது அலி, கூடைப்பந்து ஜோர்டான், ஹாலிவுட்டின் எடி மர்பி, பாப்பிசையின் மைக்கேல் ஜாக்சன் போன்ற கறுப்பர்கள் தத்தம் துறையில் பிரபலமாகி கோடீஸ்வரர்களாகத் திகழ்பவர்கள். ராப்சனும் அப்படி வாழ்ந்திருக்க முடியும். அல்லது 'மார்டின் லூதர் கிங்' போல கறுப்பின உரிமைக்குப் போராடுவதோடு நின்றுருக்க முடியும். மாறாக ஜனநாயகத்தையும், சமத்துவத்தையும், கம்யூனிசத்தையும் நாடிய ராப்சன் தனது வாழ்க்கை இதற்காக மட்டும்தான் என முடிவு செய்தார். அதன் படி அமெரிக்க ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தார்.

20 மொழிகள் அறிந்த ராப்சன் அவற்றை ஒரு மொழியியல் அறிஞர் என்பதனால் கற்கவில்லை. பல நாட்டு மக்களுடன் பழகி அவர்கள் பாடல்களை அவர்களது மொழியிலேயே பாட விரும்பி, கற்றுக் கொண்டார். கனடா, பனாமா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் தொழிலாளர் போராட்டங்கள் விழாக்கள், வேலை நிறுத்தங்கள், துப்பாக்கிச் சூடுகள் எதுவாக இருந்தாலும் சென்று கலப்பார்; பாடுவார். பிரெக்ட், பாப்லோநெருடா, ஐசன்ஸ்டீன், நசீம் இக்மத் போன்ற சமகால மக்கள் கலைஞர்களுடன் உறவும் நட்பும் கொண்டவர். சோவியத் நாடு மக்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த அன்பும், நேசமும் தான் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ராப்சன் அமெரிக்காவில் உரையாற்றிய மற்றும் இசை நிகழ்ச்சிகளின் ஒளிப்படங்கள் தற்போது அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. இருக்கும் படங்களிலும் ஒலி அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ராப்சனது தபால் தலையை வெளியிட கிளிண்டன் அரசு மறுத்து வருகிறது.

இளம் சோவியத் நாட்டிற்கு ஆதரவாகவும், பாசிசத்திற்கு எதிராகவும், ஏகாதிபத்திய காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராகவும், நிறுவெறியை ஒழிக்கவும் - சபதம் பூண்டு, தன் வாழ்க்கை முழுவதும் போராடிய அந்த மக்கள் கலைஞனை உலக உழைக்கும் மக்கள் தமது நெஞ்சங்களில் நிறைத்திருக்கிறார்கள். அதை அமெரிக்காவால் அழிக்க முடியாது.

• வேல்ராசன்

தமிழில் ஏன் பாடக் கூடாது என்ற கேள்விக்கு ஆண்டு தோறும் நமக்கு ஆள் வைத்து பதில் கொடுக்கிறார் மூப்பனார். இந்த ஆண்டு திருவையாறு தியாகய்யர் விழாவில் நமக்கு 'பதிலடி' கொடுத்தவர் லேசப்பட்ட ஆளில்லை, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி. இரு தரப்பு வாதங்களையும் ஒப்புக் காவது கேட்ட பிறகுதான் நீதி வழங்க வேண்டும் என்பது கட்ட பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் கூடக் கடைபிடிக்கும் மரபு.

ஆனால் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி எம். சீனிவாசன் துவக்கி வைத்த தியாகய்யர் விழாவின் போது விழா நடந்த 7 நாட்களில் ஏதேனும் ஒரு நாளில் திருவையாற்றின் வேறொரு மூலையில் ஒரு கூட்டம் நடத்த அனுமதி கேட்டோம். "சங்கீதத்தில் உங்களுக்கு மாற்றுக் கருத்து இருப்பதால்" அனுமதி தர முடியாது என்று மறுத்து விட்டது காவல் துறை.

"மற்றவர்களுக்குக் கல்வியை மறுத்ததன் மூலம் தங்களது அறிவின் மேன்மையை நிலைநாட்டிக் கொண்ட

பெப்சி வழங்கும் தியாகய்யர் உற்சவம்

பார்ப்பனர்கள்" என்று கேலியாக எழுதினார் கார்ல் மார்க்ஸ். ம.க.இ.க விற்குப் பேச்சுரிமையை மறுப்பதன் மூலம் தங்கள் கருத்தை நிலை நாட்டியிருக்கிறார்கள் நீதிபதியும் மூப்பனாரும்.

அத்தோடு விடவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் தியாகய்யர் விழாவில் நுழைந்து முழக்கமிட்டதைச் சாக்கு வைத்துச் சென்ற ஆண்டு தியாகய்யர் விழாவின் போது எமது தோழர்களைக் கைது செய்து தடுப்புக்காவலில் வைத்தார்கள். இந்த ஆண்டும் அதுதான் காவல் துறையின் திட்டம். இப்படியே விட்டால் டிசம்பர்-6க்கு முஸ்லீம்களைக் கைது செய்வதைப் போல ஆண்டுதோ

றும் தியாகய்யர் கருமாதிக்கும் கைது படலம் தொடரும் என்பதால் எச்சரிக்கை விடுத்தோம். "தியாகய்யர் விழாவுக்காக தமிழகத்தின் எந்த மூலையில் ஒரே ஒருவர் கைது செய்யப் பட்டாலும் விழாவினுள் நுழைவோம்" என்று பத்திரிகையாளர் கூட்டம் கூட்டி அறிவித்தோம்.

மந்திராலோசனை நடத்தி கைது செய்யாமலிருப்பதே மதியூகம் என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள். இருந்தாலும் திருவையாற்றில் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் தெரிந்த சுவரெழுத்துக்கள் நீதிபதிக்கு கர்ரென்று இருந்திருக்க வேண்டும்.

"தியாகராஜர் ஆராதனை ஜப்பானில் டோக்கியோவிலும் அமெரிக்காவிலும் கூட நடக்கிறது. அங்கேயும் தெலுங்கில் தான் பாடுகிறார்களேயன்றி ஜப்பானிய மொழியிலோ, ஆங்கிலத்திலோ அல்ல" என்று துவக்க விழாவில் பொரிந்திருக்கிறார் நீதிபதி.

உண்மைதான். டோக்கியோவில் தியாகய்யர் கீர்த்தனையை ஜப்பானிய

தியாகராஜர் பாடல்களை அவர் எழுதிய மொழியில் பாடுவதால்

தமிழ் வளர்ச்சி

தடைபட்டு விடாது

தியாகராஜரின் பாடல்களை

தமிழில் பாடச் சொல்வது தவறு

சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதி

கூறுகிறார்

தியாகய்யர் ரசிகர்களை வரவேற்கும் பெப்சி

கட்டைப் பஞ்சாயத்து செய்யும் நீதிபதி சீனிவாசன்

மொழியில் பாடமுடியா துதான். அதே போல தியாகய்யர் கருமாதியன்று டோக்கியோ நகரம் முழுவதும் உள்ளூர் விடுமுறை விட முடியாது. ஒரு வாரத்திற்கு ஊரில் வேறு எவனும் பாடக் கூடாது என்று 144 போடவும் முடியாது. அமெரிக்கா பூராவும் தொலைக்காட்சியில் நேரடி ஒளிப்பரப்புச் செய்ய முடியாது.

சரஸ்வதியின் முதுகுப்பக்கம் மூணாவது கையில் கிடாரும், நாலாவது கையில் வயலினும் வைத்திருக்கிறாள் என்றோ, சாம வேதத்திலிருந்துதான் சிம்பொனி உள்ளிட்ட அனைத்து சங்கீதங்களுமே பிறந்தன என்றோ சாதிக்க முயன்றால் அந்தத் திருட்டுத்தனத்திற்கு திருவையாற்றில் கிடைப்பது போல போலீஸ் பாதுகாப்புக் கிடைக்காது, செருப்படிதான் கிடைக்கும்.

தமிழில் ஏன் பாட முடியாது என்று விளக்கிய நீதிபதி, ஏன் தெலுங்கில் பாட வேண்டும் என்பதையும் கூறுகிறார்: "தியாகராஜர் கீர்த்தனைகளை சமஸ்கிருதம் கலந்த தெலுங்கில் பாடும் போதுதான் அதன் இசையை அனுபவிக்க முடியும். தமிழில் மொழி பெயர்த்தால் அதன் ரசனை கிடைக்காது."

நியாயமான வாதம்தான். ஆனால் பாடகர்களில் 99% பேருக்கும், ரசிகர்களில் 99.9% பேருக்கும் இரண்டு மொழியுமே தெரியாதே! நீதிபதியின் கூற்றுப்படி பார்த்தால் ஒரு இசையை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் பாடலின் மொழி பாடகனுக்கும் தெரியக்கூடாது, ரசிகனுக்கும் தெரியக்கூடாது என்று ஆகிறது.

இது குதர்க்க வாதம் என்று தியாகய்யர் அபிமானிகள் கோப்படலாம். சரி, தர்க்கவாதத்துக்கே வருவோம். "தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் இரண்டும் தெரியாத முண்டங்களே, நீங்கள் எப்படி தியாகய்யர் பாடல்களை அனுபவித்து ரசிக்க முடியும்? உங்களுக்காக அதை தமிழிலெல்லாம் மொழி பெயர்க்க முடியாது" என்கிறார் நீதிபதி. இது நமக்கு

ம.க.இ.க.வின் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம்: தியாகய்யர் விழா நாளன்று தஞ்சையில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் தோழர். காளியப்பன் பேசுகிறார்.

அவல், மூப்பனார் உள்ளிட்ட ரசிகமணிகளுக்கு நீதிபதி வைத்த குடு. ஆனால்

வேண்டுமா? தனக்கு இணையாக ஆங்கிலம் பேசிய சீனிவாச சாஸ்திரிக்கு 'சிலவர் டங்' என்று பட்டம்தான் கொடுத்தான் வெள்ளைக்காரன் தன் சாம்ராச்சியத்திற்குப் பட்டம் சூட்டவில்லை.

தமிழ் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவன்தான் இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்து உயிர்கொடுத்தான். காஷ்மீர் எந்தத் திசை, கன்னியாகுமரி எந்தத் திசை என்று தெரியாதவன்தான் இந்திய விடுதலைக்காகக் குண்டடிபட்டான் அதேபோலத் தமிழைத் 'தமிழ்' என்று செல்லும் தமிழன்தான் தமிழை வளர்க்கவும் போகிறான்.

'தமிழ் வால்க்' என்று கேலிச் சித்திரம் போட்டுத் திராவிட இயக்கத்தைக் கேலி செய்யும் 'சோ'வின் பார்ப்பனத் தமிழர்தான் நீதிபதியின் பேச்சிலும் வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

நீதிபதியின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு அருகில் அமர்ந்திருந்தவர் "தியாகப்ரஹ்ம மஹோத்ஸவ சபை"யின் தலைவரும், தமிழ் மாணுள்ள காங்கிரசின் தலைவருமான கருப்பையா மூப்பனார். தமிழ்நாட்டில் தமிழ் எப்படி வீழ்ந்தது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வரலாற்று ஆராய்ச்சி, அகழ்வாராய்ச்சி எல்லாம் தேவையில்லை. இதோ... இப்படித்தான்.

தியாகய்யர் விழாக் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதி: ஆண்டுதோறும் அதிகரிக்கும் காவல் துறை ரசிகர்கள்!

• பாலன்

புழுத்த அரிசிகள் ஒன்றோ
டொன்று ஒட்டிக்கிடப்பதுபோல்
ஒரே நெரிசல். ஒரு அம்பதுபேர்
கூட இருக்கமாட்டார்கள்.
ஆனால் துப்பிய எச்சிலைச் சுற்றி
மொய்க்கின்ற ஈக்களாய் கூட்டம்
அலைமோதிக் கொண்டிருந்தது.
ஆம்பளைகள் பக்கமாவது பரவா
யில்லை, பொம்பளைகள் பக்கம்
உழுந்தா எந்திரிக்க முடியாது.
வியர்வைநாத்தமும் புழுத்த
அரிசி வாடையும் சேர்ந்து ஒரு வினோத
மான ரேசன் கடை வாடை ஒன்று உரு
வாகி இருந்தது.

“ச்சே ஆம்பளையா பொறந்திருந்
தாகூட பரவால்ல பத்துபேரும் ஒன்
ரெண்டு பொடியனுங்களுமே நிக்கிராங்க.
யாங் இந்த நாம்பரத்தாளுவ இப்பிடி
இடிச்சிதளறாளுவ, ஒடம்பு இன்னாத்
துக்கு ஆவரது.” நினைத்தவள் “ஹே...
ம்... நம்புட்டலயும் கீறான ஆம்...பள
கேடீர்கெணுனாட்டம் நம்ம கழுத்தமு
றிச்சிதான் வாய்ல தண்ணி ஊத்திக்கு
வான், எங்க போனாலும் நம்பதான்
லோல்பட்டு லொங்கறியனும...” மன
துக்குள்தான் முளகிக் கொள்ள முடிந்தது
அலமேலுவால்.

“டே... தம்பி. முளீமா மொவனே,
இத்தையும் போட்டுத்தந்துட்டா எம்
பொண்ண உனுக்கு கட்டித் தரீரேன்”
என்று அலமேலு சொன்னவுடனே
சொள்ள கணக்காய் நெளிந்து தலைகு
ளிந்து “ம்...க்கூம் நானே எங்க சீகாமி
சித்திலுடு செல்லப்பள்ள னைனா
லுத்தது. பொத்தாலிய மூட்டத்துன்னு
நாலு கூப்புலு வச்சிங்கரேன்...”
எதையோ சொல்ல வாயெடுத்து கூச்ச
மும் பயமும் கலந்தவளாய் அலமேலு
பக்கம் பார்க்கவே வெட்கப்பட்டு அந்தப்
பக்கம் திரும்பிக் கொண்டாள்.

“ஹக்.. ங்கம் இந்த யாம் மொவ
சாண்ட குட்சவங்கிட்ட சொள்ளம்பேரு
இவனா போட்டுத்தருவான்? அந்த
வெட்டு முஞ்சிவேற எப்பவந்து கடைய
தொரப்பானோ. வெய்ய மண்டய
பொளக்குது...”

“ஆமாண்டி அலமேலு காலங்காத்
தால நீஸ்தண்ணிக் கூட குடிக்காத ஓடி
யாந்த(ள்), ராத்திரிக்கி ஓல வக்க காப்
பிடி அரிசிகூட இல்லையன்னு...”

“அய்யோ, அந்த வெக்கக்கேட்ட,
ஏங்கா கேக்கர, நேத்தூராத்திரி ஓலக்கி
அரிசியில்லன்னு எம்மொவள பனூரா
லுட்டல படியரிசி வாங்கிவாடின்னு அளப்
பனா, இல்லவே இல்லன்னு திருப்பி
அனுப்பிட்டா அந்தமவராசி. இத்தினிக்
கும் முந்தானேத்துத்தான் அவ ஆம்பிடி
யான் நெல்லுக்குத்தியாந்தான்.”

நிறுத்தி சுற்றுமுற்றும்

சிறுகதை :

கூப்பன் அரிசி

● கதை, ஓலியம், நிதி. கோமேதகம்

பார்த்துவிட்டு.

“மொறக்கடன கூட நம் பமாட்டன்
றாளுவ எஞ்சக்காளத்தில, இவள்ளாம்
இன்னாத் கட்டிக்கினு போவப்போறா
ளுவனோ போவும் பொயதுல.”

“ஹ...ம் அப்பிடி கீரவளுக்கு
தாண்டி காலம் ஓடுது”

“நம்பளாண்ட வாங்க சொல்ல முட்
டும், வெள்ளிக் கெழுமையும் அதுவுமா
வெளக்கு வச்சிட்டாக் கூட நின்றுநெல
கொளுகல இருந்து வாங்கிப்படுவா
ளுங்க. நாடுமாறிங்க.”

பேசிக் கொண்டிருந்த மாரியம்மா
ளுக்கு திடீர் என்று நெனப்பு வந்தவளாய்
“அய்யோ இந்த சேமளா பொண்ண
வேற திருப்பூரம் அக்காவாண்ட வுட்
ட்டுட்டு வந்த(ள்), அது இன்மா கத்திங்கெ
டக்குதோ பாலுக்கு பசியெடுத்துக்குலு.
இந்த உளுமாம் முஞ்சிய இன்னங்கா
ணம், இவள் எப்பவருவானோ ஆட்டி
ஆட்டிக்கினு.”

“இதாங்காட்டியும் காளு கையின்
னுதெரியாம இந்த மெரி மெரிக்கராளுவ
அவள் வந்து பில்லுபோட ஒக்காந்
தள்ளா போதும், அவ்வளதான் சக்கா
எத்தில சாமி வந்து ஆடுவாளுவ.”

அலமேலு சொல்லி முடிக்க
வில்லை. செத்தநாயைக் கண்ட காக்காய்
கள் கத்திக்கொண்டு இங்குமங்கும் ஓடும்
அவலமாய் ஒருவர்மேல் ஒருவர் முட்டி
மோதி சள்ளை நோக்கி ஓடினார்கள்.

என்னடா என்று எட்டிப்பார்த்தால்.
தலைமேல் அமர்ந்து ஆலங்காமல்
உலாத்திவரும் மும்மனைப் போல் அய்
யனார் ஓட்டி வரும் ஓட்டை சைக்கிளில்,
உட்கார்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான்
ரேசன்கடைக்காரன்.

“யேன்..டி தள்ளாதவமேல இப்
பிடி உழறிங்க. மொளப் பொண்ணுங்
களா, ஒரு வயசுப்பொண்ணுங்க செத்த
பொறுத்து வாங்கிம்போனா இன்னாங்
கடி. அந்த கண்டவளுக்கு பொறந்தவள்
வந்ததும் தொழுக்கு தொழுக்குன்னு நம்
புளுக்குத்தான் போட்ட போறானாங்
காட்டியும்! அவள் காசவாங்கன கூப்பு
னுக்கெல்லாம் பில்லு போட்டுப்புட்டுத்
தான் கீவுல நிக்கரவங்கன கூப்புடுவான்.
நாலுபேருக்கு போடரமேரி காட்டிட்டு

நாளிக்கி வாங்கண்டு நம்மள
தெருத்தப்போறான்.” சொல்லி
முடித்து பாதி நரைத்துபாதி நரைக்
காமல் இருந்த தலைமுடியைக்
கோடாலி கொண்டை போட்
டாள் மொகுராலுட்டு கிழவி.

“ஹக்...ங்கம் ஆயா, இவ
ளுங்க அவன்கிட்ட சண்டகிண்ட
போடமாட்டாளுவ, நம்புளுக்
குள்ளதான் நீ மின்ன நான் மின்
ன்னு ஒர்த்தி மேல ஒர்த்தி ஏறிக்
கினு வருவாளுங்க.”

ஏதோ ஊளையிடும் சத்தம்.
“ஏய்... தள்ளு தள்ளு வய்யகூட உட
மாட்டன்னுதுங்க. துத்து... தெரி...
ஜெனங்களா இதுங்க. ஒருதட சொன்னா
ஏறாதுச்சே...இன்னா பொழப்புடா நாய்
பட்ட பொழப்பு...” சலித்துக் கொண்டு
உள்ளே போனான் ரேசன் கடைக்காரன்.

“டே... அய்யனார் அதுங்கள வீர்
சையா நிக்கச் சொல்லு...” இரு.. இரு..
இந்த ச்சேர் பென்ஜ்ச்ச இஸ்த்து போட்டு
ஒரு வய்யா பூடு அப்பரம் வெளியப்
போனா உள்ள நொழிய முடியாது.”
முடித்தவன், சனங்களைப் பார்த்து
புனைக் குட்டிகளைக் கண்டால் மசமசக்
கும் நாய் தோரணையில் “தே..ச்சே
இங்க பாருங்க ஒழுங்கா கீவுல நின்று
வந்தா பில் போடுவேன், இல்லை
கடைய இஸ்த்து முடிட்டு நாய்பாட்டுக்கு
போய்க்கினே இருப்பன், நீங்க எங்க
போய் ரிப்போர்ட் பண்ண முடியுமோ
பண்ணிக்குங்க” என்று கத்தினான்.

நமக்கு எப்படியும் கிடைக்கும்
என்ற நம்பிக்கை முன்னால் நின்றவர்க
ளுக்கு மட்டும் தான் இருந்தது. முணுமு
ணுப்பாக வசவு தொடங்கியது.

“ஆமாமாம் இவுங்கப்பன் ஓட்டு
அரிசில்ல போட்டாரு”

“பெரியயெடத்து பருப்புன்னு
நென்ப்பு”

“ஈயெருப்பு எண்ணாயிரஞ்
சேளைக்கும் படியளக்கர ஈசன் சொல்
விட்டார்டோய்.”

“அந்தயேம் மொவன் காதுல கீதுல
கேட்டுத்

தொலையப்போவுதுங்கப்பா...”

“ஆமாங்கேக்கட்டுமே செய்யூர
கொடிகட்டி ஆண்ட ராம்சாமி மோலி
யார் மொவன்னு நெனப்பு இன்னாத்
கீசிடுவான் பார்க்கலாம்..” பின்னால்
நின்றவர்கள் பேசிக் கொண்டும் அரக்க
பறக்க முட்டிக்கொண்டும் “டே... டே
தள்ளி நிலு அப்பிடயே அட்டமேரி
ஓட்டிக்கிற” என்று எரிந்து விழுந்து
கொண்டும் நின்றார்கள். கீவு கிழமாட்டு
வண்டி வேகத்திற் நகர்ந்தது.

“ச்... சே இம்மா...நேரமா
ரெண்டே ரெண்டுபேர்தான் நவந்துகீ

றாங்க. இன்னாத்தான் பண்ணான் இந் தானு உள்ள ஒக்காந்துக்குனு..”

“அவன்யாண்டி... ..அவன் வாங்கி வச்சிங்கீறான் பேர் ரெண்டுருபா எக்ஸ்ரா குடுக்கரவங்க கூப்புனு, அதுக் குத்தான் முன்னமுன்ன பில் போட்டு குடுக்கரான், எவன் கேக்கரான் நிக்கரா னுவபேர் ஆம்பளிங்க அடிச்சவச்ச ஏமா எக்குச்சியாட்டம். நம்பளாட்டம் வயிசா எவ யார்னா ஒர்த்தி கூப்புன மின்ன நீட் னாமுட்டும், வந்துடுவானுவ. மீசய முறுக்கி முறுக்கி வுட்டுக்கினு ஏ.. கெய்வி.. ஏ.. கெய்வின்னு ஏலம் போட் டுக்கினு, பொட்டப்பசங்க..”

இதைக்கேட்டதும் சின்ன பைய னுக்கு கோவம் வந்தது “அய்ய இந்த கெய்விக்கு வேற வேலையே இல்லடா. நம்ப எதுனா கேக்கப்போயி அவன் ரேசன்கார்ட புடுங்கி இது திருட்டு கூப்ப னுன்னு எயுதிப்புட்டான்னா.. வம்பவெ லகுத்து வாங்கன மேரி ஆய்டும் சம்மா கெட கெய்வி”.

கொட்டாலுட்டுக் கிழவிக்கு கோவம்தாங்கலை. முணுமுணுத்துக் கொண்டே இருந்தாள், வைதேகி கொட் டாவின் தேய்ந்துபோன ரிக்கார்டு போல.

அலமேலு எப்படியோ பில்லை போட்டு கையில் வாங்கி, அந்தக்காலத்து ராஜாக்கள் கட்டிய-பாழடைந்த கரங்கப் பாதையில் புகுந்ததால் மூர்ச்சையாகி விழுவதைப்போல் வெளியே வந்து வீழ்ந்தாள்.

“ஐயோ எம்மா காலு போச்சி... போச்சி... ச...சி...” எனக்கூவியபடி

நொண்டி நொண்டி வந்து அரிசி போடும் அய்யனாரின் முன்னே வந்து சாய்ந்தாள்.

“இந்தாடா சாமி சீக்கிரம் பேர்டு ஊட்டுக்குபோய் கயினிக்கி கஞ்சி எட்த் துக்குனு ஓடனும். இன்னாரம் இன்னா கூத்து நடக்குதோ கயினில...” சொல்லி யபடியே வியர்த்து ஊற்றிய உடம்பை புடவை முந்தானையால் விசிறி விட்டுக் கொண்டு அதுவும் போதாமல் வாயால் வேறு “உஸ்...உஸ்...” என்று ஊதிக் கொண்டாள்.

“ஆமாம் இவங்க கலக்டர்லூட் டம்மா, வந்ததும் வராததும் அரிசிய போட்டு குடுத்துடனும். இரு இரு இப்பத் தான் மூட்டய பிரிக்கனும்..” கூறியப டியே கோணீச் சரடுகளைப் பிரித்தாள், பொக்கை வாயை பிளோடால் கிழித்தது போல. ஆ..வென்று கோணி பிளந்து புழுத்த அரிசிவாடை முகத்தில் அடித்தது.

“எனுக்கு இந்த அரிசி வேணாம் வேற மூட்டய பிரி..”

“இன்னாது... எல்லாம் இந்த அரிசி தான் இருக்கறது. இஷ்டம்னா வாங்கு இல்லேன்னா போய்ட்டே இரு...”

“ஐயனாரு இந்த அரிசி பீ நாத்தம் அடிக்கும்பா, கஞ்சித்தண்ணி வாய்ல வக்க ஒப்பாது, எனக்கோசரம் அதோ மூனாவதா கீத, அந்த மூட்டய பிரியேன்’ ‘கெஞ்சினாள் அலமேலு.

“அன்னோவ் இந்த அம்மாவ பார்னா இத்தப்பிரி அத்தப்பிரின்னு சண்டப்போட்டுக்குனு நிக்குது..”

“டேய்... செரியான பொட்டமேரி

பேசறியே, பில்போட்ட ஜெனம் மொத் தம் நிக்குது, வாங்கனா வாங்கட்டும் இல் லன்னா போவட்டும். பின்னால வர்ரவங் களுக்கு போட்டனுப்புடா...” ரேசன்க டைக்காரன் முடிப்பதற்குள், ஏதோ ஒரு அரிசியை போட்டா போதும், கிடைத்த வரைலாபம் என்பதுபோல் கூட்டம் முட் டிமோதியபடி பையை நீட்டியது.

அலமேலுவின் கெஞ்சல்மாறி வெஞ்சினமாக வெடித்தது. “ஏழைபாழைக்கெல்லாம் புழுத்ததையும் மக்கள தையும் கொட்டிட்டு, நல்ல சைனீங்கான அரிசிய மளியகடைக்கும், ஓட்டலுக் கும், சம்பளக்காரன் பொண்டாட்டிவ னுக்கும் குடுத்து காச வாங்கிக்கங்க. த்தா..” என்று காரி துப்பி பில்லை நீட்டி ளாள்.

“ஓட்டுக்கேக்க வரச்சொல்லமட் டும் ஓடியாருவானுவ நாக்கத் தொங்கப் போட்டுக்குனு....” பில்லை வாங்கிக் கொண்டு கல்லாக நின்றாள் ஐயனார்.

மீண்டும் ஆவோமாய் “எந்த எழு வெடுத்த அரிசியனா போட்டுத் தொலை இந்தா படி..” கையில் தினித்தாள்.

புழுத்த அரிசியில் பத்துகிலோ போட்டுவிட்டு பல் இளித்தாள் ஐயனார். “நல்லாத்தான் சிரிச்சீ ரீரவமாட்டம்.. இத லையே மிஞ்செரங்கா பிஞ்செரங்கா அரிசி புட்சிக்கினியா” பொரிந்து தள் ளிக் கொண்டே வந்தாள் அலமேலு, வழி நெடுக.

“வா...தே... மாரிமாக்கா இங்கியே பதனோரு மணி ஆய்டிச்சி, கஞ்சி பன் னெண்டு மணிக்கு எடுத்தும் போவ லன்னா எங்கம்மாவுலேர்ந்து எங்க வம்

சம் வெரிக்கும் போய் வருவான் என் ஆம்படியான்." பெரப்பங்கடையை இடுப்பில் வைத்து எக்கி எக்கி வேகமாக மாட்டாஸ்பித்திரி ஓரம் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

எதிரில் கையில் பூப்போட்ட குடையும், பஞ்சு அமுங்கும் செருப்பும் மாட்டிக்கொண்டு, கையில் இருந்த ஓயர்பேக் மேலும் கீழும் போய்வர, முத்தம்மா டீச்சர் ஓட்டமும் நடையுமாய் வந்து கொண்டிருந்தாள்.

"இன்னா டீச்சரம்மா மேல் மூச்சி கீழ்மூச்சி வாங்க ஓடறீங்க. எதுனா அர்ஜுண்டு வேலையா..." என்றாள் அலமேலு சம்மாயிருக்க முடியாமல்.

"ஆமா அலமேலு ரேசன் கடைக்கா போய் வரீங்க, அரிசி போடறானா, நல்லா இருக்குதா அரிசி" கேட்டுக் கொண்டே அருகில் வந்தாள் முத்தம்மா டீச்சர்.

"எதுக்கு டீச்சர் கேக்கறீங்க. நீங்க தான் கூப்புனு அரிசிய கண்டாவே ஓக்காளமெடுப்பீங்களே." முகத்தை ஒரு கோணலாய் வைத்துக்கொண்டு அலமேலு கேட்டதற்கு அவசரமாய் அப்போதே வாந்தியெடுப்பது போல்.

"அய்யய்யோ அத்தயார் சாப்புடரது. டிபன் போட மட்டும்தான் ஒரு பத்து கிலோ அரிசி எடுத்துவைக்க சொன்னேன்" நிற்காமல் நடைய கட்டினாள் இன்னும் வேகமாக, எங்கே அலமேலு நோண்டி ஏதாவது கேட்டு வாயை கிளறி விடுவாளோ என்ற பயத்தில்.

சற்று தூரம் தள்ளி போனதும் அலமேலு மாரியம்மாலை பார்த்து "அந்த டீச்சரு மாச சம்பள திமிருல ரேசன் அரிசின்னா வாந்தியெடுப்பா, இப்ப கொடை ஒன்ன புட்சிக்கினு வேலங்கடி கூடை எங்கடின்னு, ரேசன் அரிசிக்கு ஓடரா. அப்பக்கூட பாரேன், உட்டுக்குடுக்காத பேசரா, டிபன் போடப் போறாளாம் டிபன்.

"கல்லுலுடு கட்டிட கனத்த தூண் ரெண்டு வெச்சி எட்டீர ஆண்ட எடக்க நாட்டு மவரசனோ இன்னிக்கி காப்படி அரிசிக்கி கையேந்திக் கெடக்கிறான்"-கிற கதையில், நாங்க மட்டும் என்ன இப்பிடியேவா இருந்தோம். இந்த நாலஞ்சு வருசமாத்தான் இவனாண்ட வந்து இந்த கூப்புனு அரிசிக்கு கூத்தாட வேண்டிருக்கு.

"நடவ எம்மா! சீக்கிரம் லுடுபோய் செருவோம். இன்னேரம் அண்ட வெட்டிட்டு, அருவாள தூக்கி வச்சிக்கினு நிப்பான் யா(ன்) ஊட்டுக்காரன்...காத்தவ ராயனாட்டம்." •

சன்னல்

தூரல்

மிகப் பாதுகாப்பான சன்னல் குளிருக்கு இதமாய் சிகரெட்

நடேசன் தெரு முக்கிலிருக்கும்

நடைபாதை வாசிகள்

இந்நேரம்

எந்தப் பக்கம் ஓடியிருப்பார்கள்

அடுப்புகளை அணையவிட்டு.

கெண்டைக் காலளவு...

முழங்காலளவு...

எத்தனை வீடுகள்

உறக்கமிழக்கும்

கால் நரம்புகள் விடைக்க

அழுத்திப் போகின்ற

டிரைசைக்கிள்காரருக்கு

இன்று கூடுதலாய் ஒரு கிளாஸ்

தேவைப்படலாம்.

ஒதுங்க வாய்ப்பற்ற

பாரவண்டி மாடுகளின்

கழுத்துப் புண்ணும், சாட்டையும் உறுத்துகிறது என்னை

டீக்கடைகளில் நின்று நின்று கையேந்துகிற பெண்ணை விரட்டுகிற சூரல்கள்...

நனைந்து நாளும்

குப்பை மேட்டிற்குள்

காகிதம் தேடும்

கோணிப்பை சிறுமி...

எல்லாவற்றையும் ஏற்கும்படி

உறுத்தலற்றதாகிவிட்டது

வாழ்க்கை

பாதுகாப்பான சன்னல்

சிகரெட் தீர்ந்துவிட்டது

தூங்கப் போகுமுன் தோன்றுகிறது

மழையைப் பார்ப்பது

போன்றதல்ல

மழையில் நனைந்து கிடப்பது

• ராசன்

கீனப் புரட்சியின் போது, கிழக்கு கடற்கரைத் தீவுகளின் பெண்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்து போராடுவதைக் கருவாகக் கொண்டது லி-ஜி-சிங் எழுதிய 'தீவின் மகளிர் படை' என்ற நாவல். மகளிர் படையின் தலைவியை வறாய்சியாவின் அனுபவங்களாகப் பதிவு செய்திருக்கும் நாவலில், ஒரு அப்பாவிப் பெண் தன் அச்சத்தை அகற்று வது பற்றிய ஒரு அத்தியாயத்தை மொழி பெயர்த்து தருகிறோம். இந்த அத்தியாயம் ஒரு கவிதை அனுபவம். சோசலிச போராட்டத்தை பதிவு செய்திருக்கும், இது போன்ற இலக்கியங்களின் உயர்தரத்தை, ஏனைய இலக்கியங்கள் எதுவும் இதுவரை எட்டிய தீவலை.

அன்றைய கூட்டம் முடியும்போது இரவு ஒன்பது மணி. நிலவு உதிக்காத கும்மிருட்டு. வழக்கமாக நானும் யூசியும் சேர்ந்தே வீடு திரும்புவோம். அவளுக்குத்தான் இருட்டுப் பயம் இன்னும் தீரவில்லை.

"யூசியு நீ வீட்டுக்குப் போ, நான் காவல் பணிக்குப் போகிறேன்."

"நான் நம்பமாட்டேன். கேலி செய்கிறாய்."

"எப்போதும் உன் கூட துணைக்கு வரமுடியாது. நீயும் காவல் படையின் உறுப்பினர்தான், மறக்காதே."

"நான் பயந்தாங்கொள்ளி என்பது தானே உன் எண்ணம்" சொல்லிய வீம்புடன் புறப்பட்டவள், சில அடிகள் கூட சென்றிருக்க மாட்டாள், திரும்பி வந்த யூசியு கெஞ்சம் குரவில்,

"ஹாய்சியா இன்னைக்கு மட்டும் கூட வாயேன், இருட்டு அதிகமா இருக்கு."

"சரி சரி இன்னைக்கு மட்டும் வரேன், இனிமேல் மாட்டேன்."

அவளுடன் நடந்தவாறு கேட்டேன், "ஒரு சிறந்த படை உறுப்பினராக இருப்பது எப்படி யூசியு?"

"சரியான சித்தாந்தமும், அரசியல் விழிப்புணர்வும் கொண்டிருப்பது, திறம்படப் போரிடும் காவலனாய் செயல்படுவது." பதிலளித்தாள்.

"அது மட்டுமல்ல, கஷ்டங்களைக் கண்டு கலங்காமல் இருப்பதும்" என்று முடித்துக் கொடுத்தேன்.

"கஷ்டங்களைக் கண்டு கலங்கக் கூடாது, ஆனால் நான் இருட்டில் நடப்பதற்கே பயப்படுகிறேனே."

"யூசியு நீ எதைக் கண்டு பயப்படுகிறாய்."

"ஆவிகள், நரிக்கதைகள், தற்

கொலை மனிதர் கதைகள், இன்னும் ஸ்மெல்லி சொல்கிற விசயங்களுக்காகவும் பயப்படுகிறேன் அவள் கண்களால் அவற்றை பார்த்ததாகச் சொல்கிறாள்?"

"இனிமேலும் அவள் சொல்லுக்கு காது கொடுக்காதே யூசியு" எச்சரித்தேன்."

மகளுக்காகக் காத்திருந்த யூசியு வின் தாய், எங்களைக் கண்டவுடன் கேலியோடு, "யூசியுவைப் போல ஒரு வீராங்கனை கிடைக்கணுமே, ஒவ்வொரு முறையும் வீட்டுக்கு கூடவே வந்து விடுகிறீர்கள், அவள் ஒரு சமை யில்லையா?"

"அவள் தன் பயத்தை வெல்ல வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்."

எங்கள் பேச்சில் குறுக்கிட்ட யூசியு "ஹாய்சியா, நீ மட்டும் பயப்படுவதே இல்லை, என்னை விட ஒரு வயது தானே மூத்தவள்" என்றாள்.

"நான் ஒன்னும் பிறவி வீராங்கனை கிடையாது. சிறுமியாக இருந்த போது நானும் ராத்திரியில் வெளியே போக மாட்டேன். மக்கள் தங்களையே பயமு

தன்னைக் கொல்லுமென, தன் கழியை இறுகப் பற்றிக் கொண்டாள். இப்படியோசித்தவள், புயல் சிறிது தணிந்ததால் கோவிலை விட்டகல எண்ணினாள். வெளியே பார்த்தபோது பளிச்சென ஒரு மின்னல் பயங்கரமாகச் சீறியது. அந்த ஒளியில் மனிதனை விட உயரமான, பயங்கரமான ஒன்று கோவிலை நோக்கி வந்தது.

"வாங்குவின் மயிற் குத்திட்டது. அந்தப் பிராணி கோவிலின் ஒரே வழியை அடைத்தவாறு வந்தது. இனி தப்பிக்கவும் வழியில்லை, வைத்திருந்த கழியைத் தூக்கி, பலங்கொண்ட மட்டும் ஒரு அடி அடித்தான். அந்தப் பிராணியின் தலையிலிருந்த கருப்பான ஏதோ ஒன்று ஓடிந்து, வினோத கூச்சலுடன் விழுந்தது.

"அப்போது ஓட்டம் பிடித்த வாங்கு, வீடு வரை எங்கும் நிற்க வில்லை. மூச்சவாங்கி, வந்து விழுந்தவன், தான் ஒரு ஆவியைக் கண்டதாகவும், இனி அதிக நாள் வாழப் போவ தில்லை எனவும் ஜன்னி கண்டு புலம்ப ஆரம்பித்தான். அடுத்த நாள் வந்து பார்த்த மருத்துவர், நடந்த கதையைக்

சீன நாவல் :

‘தாயும் தாய் நாரும்’

றுத்திக் கொள்கிறதைப் பத்தி என் மாமாவியு நிறைய கதை சொல்வார். அதுவ ஒரு கதை சொல்லட்டுமா?"

"இந்தக் கதை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர் சொன்னது, மேற்கு மலைச்சரிவிலிருந்த டிராகன் அரசன் கோவிலில் ஒரு ஆவி இருந்ததாக பேசிக் குவாங்க. இரவில் கோயிலுக்கு யாரும் போக மாட்டாங்க. ஒரு நாள் மீன் வியாபாரத்திற்காக, வீரவாங்குவும், திட நெஞ்சு சாங்குவும் வட பகுதிக்கு போனாங்க. வியாபாரம் முடிய ராத்திரியைத் தாண்டியது. வீரன் வாங்கு மட்டும் வீடு திரும்ப முன்னதாகக் கிளம்பினான். அப்போ, பலத்த மழை பெய்ததால் டிராகன் கோவிலில் ஒதுங்க நினைத்தான்.

'மற்றவர்கள் பயப்படலாம், நான் வீரனல்லவா. அவன் தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான். ஆனால் கோவிலுக்குள் நுழையும் போதே, படபடத்த இதயம் அவனது வாய் வரை வந்து விட்டது, மூச்சும் விட முடியவில்லை. ஆவி

கேட்டு, வாங்கு எதனாலோ பெரும் அதிர்ச்சி அடைந்திருப்பதாக எண்ணினார்.

அப்போது அங்கு வந்த ஒருவர், திட நெஞ்சு சாங்குவும் ஜன்னி கண்டிருப்பதாகவும், அவனும் நேற்று டிராகன் கோவிலில் ஒரு ஆவியைப் பார்த்திருப்பதாகவும், கூறினார். உடனே சாங்கு வீட்டிற்குச் சென்ற மருத்துவர் நடந்ததைப் பற்றிக் கேட்டார்.

"மருத்துவரே, நேற்று நான் மீன் விற்று முடித்து, பெரிய பாளை ஒன்றை வாங்கினேன். கடும் மழை பெய்ததால் பாளையை தலையின் மீது கவிழ்த்து நடந்தேன். கோவிலை நெருங்கிய போது, மின்னல் சீறியது. அப்போது ஒரு ஆவி மிக வேகமாக வெளியேறி..."

சாங்கு முடிப்பதற்குள் குறுக்கிட்ட மருத்துவர், 'கழியை வைத்து உன் தலையில் ஒரு போடு போட்டது' என்று முடித்தார்.

'உங்களுக்கு எப்படி தெரியும்' ஆச்சரியப்பட்ட சாங்கு 'அதிர்ஷ்டவசமாக,

தலை மேல பாளை இருந்தது, இல்லை யென்றால் தலையல்லவா சுக்கு நூறாக உடைந்திருக்கும்' என்று தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டான்.

மருத்துவர் சொன்னார்: 'இதோ பார் சாங்கு, உனக்கு மருந்து எது தெரியுமா? உடனே போய் வாங்குவைப்பார், பேசு. அவன் உன்னை குணமாக்குவான், நீ அவனைக் குணமாக்குவாய்.'

☆☆☆

கதையைக் கேட்ட தாயும், மகளும் சத்தம் போட்டுச் சிரித்தனர். யூசியுவிள் அம்மா டா-டெங்சு சிரித்தவாறே, "அவர்களை உண்மையிலேயே கோழை வான், பயந்தாங்கொள்ளி சாங் என்று தான் அழைக்கணும்" என்றான்.

"அந்தக் கதையைக் கேட்ட பிறகே நீயும் இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுவதில்லை, சரியா? ஹய்சியா" பொறுப்பாய் கேட்டான் யூசியு.

"அப்படி ஒன்றுமில்லை. எனது பழைய குடும்ப வாழ்க்கையே அந்த அச்சங்களைப் போக்கியது. உன் அம்மாவும் அறிவாள். என் அப்பாவைக் கொன்ற சென்சானோ அம்மாவோடு என்னை யும் வீட்டை விட்டு வெளியேற்றினான். ஆலி அலைந்த அதே டிராகன் கோவிலில் நாங்கள், வேறு வழியின்றி தங்கினோம். பீடத்தின் கீழேதான் உறங்குவோம். ஒவ்வொரு முறையும் கண் முழிக்கும் போது டிராகன் அரசன் என்னைப் பயங்கரமாக ஊடுருவி முறைப்பது போல உணர்வேன். அம்மாவைக் கட்டிப்பிடித்து, அசையாமல் கிடப்பதைத் தவிர வேறு கதியில்லை. தப்பிப் போக வேறு போக்கிடம் இல்லை என்பதால் பயமும் நாள்படப் போனது.

பின்னர், என் அம்மா நோய்வாய்ப்பட்ட போது, தனியே பிச்சை எடுக்கச் செல்வேன். இருட்டியதும், நேரமான பின்பே கோயிலுக்குத் திரும்புவேன். வரும்போது கலக்கமாக இருந்தாலும், துன்பப்படும் அம்மா எனக்காகக் காத்திருப்பதை எண்ணி பயத்தைக் களைவேன்."

"அவை உனக்கு கொடுமான நாட்களாயிற்றே" பழையதை நினைத்துக் கேட்டான் டா-செங்.

"ஆமாம், அந்த நாட்கள் அப்படிப்பட்டவைதான். அதனால்தான் இன்றைய இரவு காவல், இன்னும் இது போன்ற எதற்கும் அச்சம் வருவதில்லை. அன்று என் அம்மா நிமித்தம் அஞ்சியதில்லை. இன்று என் தாய் நாட்டின் நிமித்தம் எதைக்

கண்டும் பயப்படுவதில்லை. ஆம் எதைக் கண்டும், ஏன் சாவைப் பற்றியும் கூட அஞ்சவில்லை..."

"இப்போதுதான் உன்னை அறிந்து கொண்டேன் ஹாய்சியா, இன்று இரவு காவல் பணியை நானே செய்கிறேன்" திடீரென முன் வந்தாள் யூசியு. குரலில் தெரிந்த உறுதியினால், அவளால் முடியும் என நம்பினேன்.

"ஆனாலும், இப்போது என்ன அவசரம்? இன்று ஒருவரை ஏற்கனவே அனுப்பி விட்டேன். நிலவு நன்கு ஒளிரும் ஒளிரவு வரட்டும், நாம் இருவரும் சேர்ந்து காவல் பணி செய்வோம்" என்றேன்.

அந்த ஒளிரும் இரவுகள் வந்த போது யூசியு காவல் பணி செய்தாள். ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் நான் கூடவே செல்ல வேண்டியிருந்தது. இருப்பினும் அதுவே பெரிய விசயம். "நீ இருக்கையில் எனக்கு எதைக் கண்டும் பயமில்லை" என்று மனம் திறப்பாள் யூசியு.

"நீ பணியில் உள்ளபோது, எதைப் பற்றி யோசிப்பாய்?"

"யாருமின்றி காவல் காப்பது எப்போது என யோசிப்பேன்"

"இது மட்டும் தானா?"

"ஆமாம், அந்த நாட்கள் அப்படிப்பட்டவைதான். அதனால்தான் இன்றைய இரவு காவல், இன்னும் இது போன்ற எதற்கும் அச்சம் வருவதில்லை. அன்று என் அம்மா நிமித்தம் அஞ்சியதில்லை. இன்று என் தாய்நாட்டின் நிமித்தம் எதைக் கண்டும் பயப்படுவதில்லை. ஆம் எதைக் கண்டும், ஏன் சாவைப் பற்றியும் கூட அஞ்சவில்லை.."

"எதிரியை ஒரு முறை கூட கண்டதில்லை, இப்படி வெறுமனே நிற்பது காலவிரயமல்லவா, என்றும் யோசிப்பேன்."

"அப்படி எல்லாம் கிடையாது. இரவு முழுக்க ஒளிந்திருந்து ஒரு திருடனைப் பிடி, என்ற பழமொழியைக் கேள் விப்பட்டதில்லையா? நம் நாட்டையும், இத்தீவின்னையும் பாதுகாக்க ஒரு நூறு இரவுகளென்ன, ஆயிரம். இரவுகள் கூட காவல் பணி செய்யலாம். அப்படி யோசித்துப் பாரேன். நம் தீவு, நாட்டின் நுழைவாயிலாக உள்ளது. இதைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், அன்றாட வேலைகளில் ஈடுபடும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் நிம்மதியாக உறங்குகின்றனர். இப்படியிருக்கும் போது நமது காவல் பணி எப்படி வீணாகும்?" என்றேன்.

அன்றிரவு மேகம் கருத்திருந்தது. எக்கணமும் மழை பெய்வது போல அச்சுறுத்தியது. எங்களிடம் ஒரே ஒரு மழைக்கோட்டுதான் இருந்தது.

நான் மென்மையாகக் கேட்டேன், "நான் போய் இன்னொரு மழைக் கோட்டை எடுத்து வரும்வரை தனியாக தைரியமாக நின்று காவல் பார்ப்பாயா யூசியு?"

நீண்ட மெளனத்திற்குப் பின் "சரி" என்றான். கோட்டை அவளிடம் கொடுத்து விட்டு அகன்றேன்.

ஆனால் சிறிது நேரத்திலேயே, அவள் விசம்பும் சத்தம் கேட்டது. "ஹாய்சியா இந்த ஒரே கோட்டை பயன்படுத்தலாம். எனக்கு ரொம்ப பயமாயிருக்கிறது."

உண்மையிலேயே வேறு கோட்டை எடுத்து வர தேவையில்லை தான். ஆனால் அவளைச் சோதித்தறிய இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த விரும்பினேன்.

தனியே காவல் காக்குமாறு பல முறை வற்புறுத்தியும் அவள் அதில் வெற்றி பெறவில்லை. வேறு என்ன செய்ய முடியும். எப்பொழுதும் கூடவே கைப்பிடித்து நிற்க முடியாது. செயலர். "போங் இத்தருணங்களில் என்ன செய்வார்" என்பது எனக்குத் தெரியும். தேவையான போது கண்டிப்பாகவும், மென்மையாகவும் நடந்து கொள்வார். யூசியுவைப் பொறுத்தவரை, பொறுமை இழக்கவும் கூடாது. அதே நேரம் இப்படியே விட்டு விடவும் கூடாது. எனவே கண்டிப்புடன் இருப்பது என முடிவு செய்தேன்.

"யூசியு நீ ஒன்றும் படையின் புதிய

உறுப்பினர் அல்ல. நாம் ஏன் காவல் பணி செய்கிறோம் என்பதும் உனக்குத் தெரியும். இப்போது நான் உன்னிடம் ஒப்படைக்கும் பணி ஒரு கட்டளை. இம்மையத்தின் இன்றிரவுப் பாதுகாப்பு உன் கையில்தான். தீவைப் பாதுகாக்கும் முழுப் பொறுப்பும் உன்னுடையதே. தீவையும், தாய்நாட்டையும் எப்போதும் பாதுகாப்பேன் என்று சொல்வாயே, அதை இப்போது நிரூபித்துக் காட்டு.”

என் வார்த்தைகளின் கனத்தை அவள் புரிந்து கொண்டாள். அதே சமயம் தன் மனதுக்குள்ளேயும் அவள் போராடியதை உணர்ந்தேன்.

“நல்லது. நான் செய்கிறேன்” கம்மிய குரலில் சொன்னாள்.

அழுத்தமான காலடிகளையெடுத்து நடந்து சென்றதன் மூலம், நான் சொன்னது உண்மைதான் என்பதை யூசியுவுக்கு உணர்த்தினேன். பின்பு அவளுக்குத் தெரியாமல் ஒரு பதுங்கு குழியில் இறங்கி, அவளையும் கடலையும் நோக்கி என் கண்களை நிலைக்க வைத்தேன்.

பின்னர், புயல் சீற்றம் கொண்டது. வானில் இடியும், மின்னலும் கிளர்ந்தெழுந்தன. ஆவேசமாகப் பொங்கிய கடல், பேரலைகளைக் கரையில் மோதியது. கடும் மழை கொட்ட ஆரம்பித்தது. கடல், காற்று, கரை மூன்றும் ஒரு சேர உறுமியது போலிருந்தது.

“ஹாய்சியா..” புயல் காற்றையும் மீறி அவள் கத்தியது எனக்குக் கேட்டது. பதிலளிக்காத நான் அவளையே கவனித்தேன். அவள் அஞ்சி நடுங்கியது தெரிந்தது. இறுகப் பற்றிய தன் துப்பாக்கியுடன், மையத்தை விட்டகல எத்தனித்தது போல் ஒரு அடியை எடுத்து வைத்தாள். ஐயோ! தன் கடமையை உதறப் போகிறாளா? அவலமும், கோபமும் என்னிடம் உச்சித்திற்கு வந்தன.

ஆனால் அவளோ, சில விநாடிகளுக்குள் நிதானப்படுத்திக் கொண்டு திரும்பினாள். ஏதோ ஒரு புதிய சக்தி அவளிடம் நுழைந்தது போன்று தைரியமாய் நிமிர்ந்து நின்றாள். தன் துப்பாக்கியினுள் ஒரு ரவையை திணிப்பதையும் கண்டேன். விரக்தி கலந்த மெதுவான குரலில் தனக்குத்தானே அவள் சொல்லிக் கொண்டாள், “நான் பயப்பட மாட்டேன், பயப்பட மாட்டேன்.”

அதைக் கேட்ட மாத்திரம், கோப

மின்றி அவளை அன்புடன் கவனிக்க ஆரம்பித்தேன். அவள் தன் அச்சத்தை வென்று விட்டாள், ஆம் ஒரு வீராங்கனை பிறந்துவிட்டாள். வெற்றிப் பெருமிதம் பொங்கியது. மழையில் முழுதாய் நனைந்தாலும் நான் குளிரை உணரவில்லை. தாய் நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரையை தன்னைத்தனியாகப் பாதுகாக்கும் அந்தப் பெண்ணின் வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு, ஆவேசமாக அவையடிக்கும் கடலை கர்வத்துடன் நோக்கினேன்.

மழைக் காற்றின் ஓசையை மீறி ஒரு காலடிச் சத்தம் கேட்டது. ஓ, எங்களை விடுவித்து, பணிமாற்ற ஹாய்ஹுவா வந்து விட்டாள். “என்ன யூசியு நீ மட்

டும் நிற்கிறாய். ஹாய்சியா வரவில்லையா?”

“நான் தனியாகத்தான் இருக்கிறேன்.”

“ஏதேனும் நடந்ததா?”

“எதுவுமில்லை.”

“சரி, நீ போகலாம்.”

“நான் மாட்டேன். ஹாய்சியாவரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும். ஒரு மழைக் கோட்டை எடுத்துவரச் சென்றவள் இன்னும் வரவில்லை.”

அவள் முடிப்பதற்குள், “பரவாயில்லை யூசியு வா வீட்டுக்குப் போக

லாம்” பதுங்கு குழியிலிருந்து வெளியேறி அழைத்தேன்.

நான் முழுவதும் நனைந்திருப்பதைக் கண்டு, “என்ன நீ கடலுக்குள்ளிருந்தா வருகிறாய் கோட்டு எடுக்க வீட்டுக்குப் போகவில்லையா?” என்றாள்.

“இல்லை, இங்கிருந்தபடியே உன்னைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். யூசியு, இன்று நீ ஒரு வீராங்கனையாய் நடந்து கொண்டாய்.”

அவளோ வருத்தம் தோய்ந்த குரலில் “என்னைக் கேலி செய்வதை நிறுத்து. நான் குற்ற உணர்வில் உழல்கிறேன்” என்றாள்.

“ஏன் என்ன விசயம்?”

“நீ பார்க்கவில்லை, ஒரு சமயம் நான் மையத்தை விட்டகல எண்ணினேன்.”

“ஆனால் போய் விடவில்லையே, மீண்டும் வந்து உறுதியுடன் காவல் நின்றாயே.”

“ஆம் நின்றேன். ஆனால் நீ போனவுடன், மிகவும் பயமடைந்தேன். சுற்றியிருக்கும் மலைக்குன்றுகள் அக் கொடிய இருளில் பயங்கர உருவங்களாய் மாறி என்னை விழுங்கிவிடுமோ என அதிர்ச்சியுற்றேன். அச்சத்தை வெல்ல மறுத்த என் கால்கள் ஆட ஆரம்பித்தன. நீயும், படையைச் சேர்ந்த மற்ற பெண்களும் என்னுடன் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்வதாய்த் தோன்றியது. உண்மையில் அது பயங்கரமான தருணம். ஓடிவிட்டால் நான் துரோகியாகத் தூற்றப்படுவேன். அப்போதுதான் உறுதியுடன் கடமையை மேற்கொள்வதை முடிவு செய்தேன். அச்சங்கள் அனைத்தையும் மறந்து போனேன். காற்று, மழை, இடி இவை பயம் கொள்ளத் தக்கவை

அல்ல. ஆனால் விலகி ஓடும் கோழைத்த எம்தான் வெறுப்புக்குரியது...

யூசியுளின் மனத்திற்கு பேச்சு என்னை இளகச் செய்தது. “யூசியு, இன்று நீ செய்தது போற்றத்தக்க ஒன்று, பிற்காலத்தில் நீ படைத்தலையியாகும் போது ஏனைய படைப் பெண்களுக்கு இந்தக் கதையைக் கண்டிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும்...”

இடியும், மின்னலும், மழையும் தொடர்ந்த போதும் நாங்கள் கிஞ்சித்தும் கவலைப்படவில்லை. உண்மையில் எவ்வளவு அருமையான பொழுதுகள் அவை!

● தமிழாக்கம்: கில்பர்ட்

**தமிழ் மக்கள்
இசைவிழா**

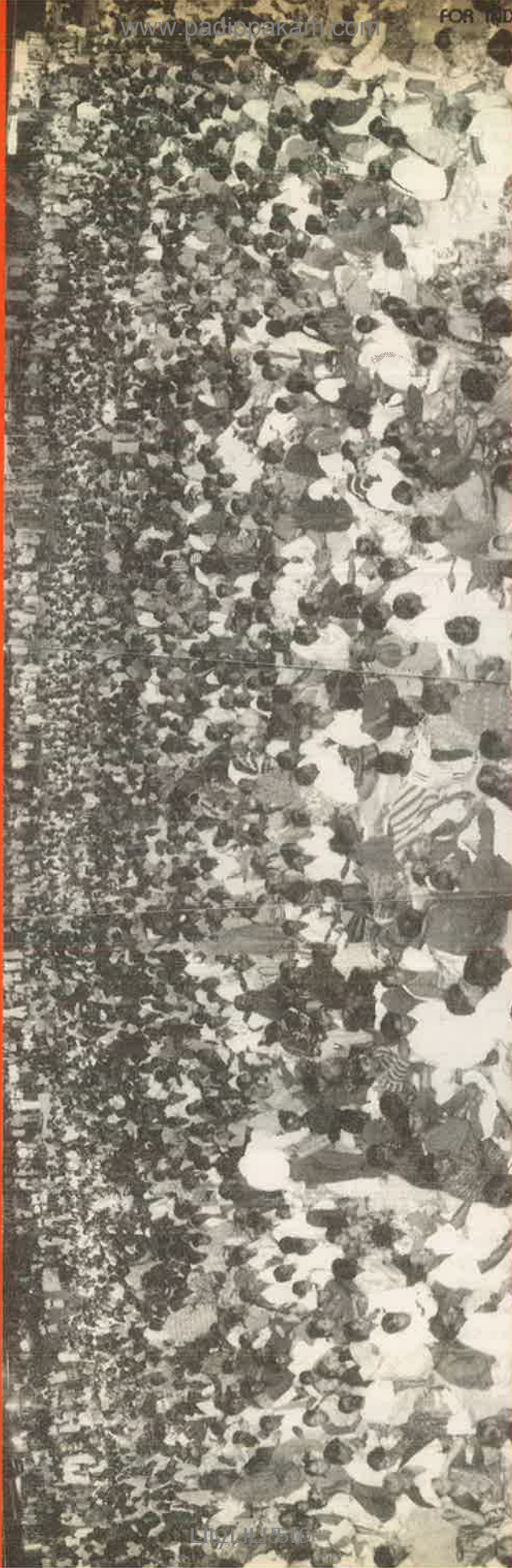
ம.க.இ.க.கலைக் குழு
இலக்கியத் தழுவல்
தமிழ்

ம.க.இ.க.கலைக் குழு

**தமிழ் மக்கள்
இசைவிழா
ஆறாவது ஆண்டு**

எதிப் பேரேட்டுறல்: பரத்தையல் முத்துப்பாண்டி

ரெட்டிப்பாளையம் தப்பட்டக் குழு

இசை-விழா
மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் தமிழ்நாடு

வினாத்திக்குளம் குழுவினரின் தேவாரட்டம்